

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

1j.

1

fil.xcvi.num.2.

2 Duplicis uinculi ratio, ut duplex uincat unum, in quibus attendatur, ut
cumque habeat, in conf.xcvi.num.10.

Reliqua uidea de hoc in uerb. uinculum.

Duplici officio quis fungi non pōt, & quomodo, uidea in uer. officium.

1 DYRA 2, & extare præsumitur res, quæ semel exiit, nisi contrarium
probetur, in conf.xliii.num.15.

3 Dv x, duces, reges, & principes subiecti sunt legi, & rationi naturalī, qui
uis lege positua soluti dicantur, in confil.139.num.19.

E

3 **E**CCELSIA quid sit, in confil.177.num.17.

3 Ecclesia est quid principale, & separatam ab attrio, cimi-
rio, & porticu, & in quibus partiscitur, in confil.cxxvi
num.33.

3 Ecclesia non comprehenditur in dispositione facta de ep
scopo, nec e contra, in conf.cxlviij.num.2.

3 Ecclesia appellatio in materia penali non comprehenditur parie-
tes, quibus locus illi facer circundatur, in conf.177.num.18.

3 De ecclesia multa sunt, quæ sunt extra ecclesiam, & non in ecclesia, ibi-
dem num.21 & 34, pag.cad. cum seq.

1 In ecclesia porta exiens non dicitur esse in ecclesia, nec extra ecclesia
sed partim extra, & partim intus, ibid.num.23 & 25.

3 In ecclesia facta dicuntur etiam, quæ sunt in, & super porta ecclesie facta ad
effectum puniendi illa etiam tanquam facta in ecclesia, ibidem num.
eff.3.

Contra ibidem, num.20.

Et quomodo prius dictum intelligitur, in conf.clxvii.num.26.

3 In ecclesia fieri prohibitum censetur etiam pro hibitum fieri in attrio, vel
porticu illius, & circum circa per quadraginta passus, & puni-
tur, inde ac in ecclesia factum ellet, in conf.177.num.4.

Et quomodo hoc procedat, ibid.num.32.

1 In ecclesia plures ordines officialium dantur, & quomodo alter alteri
præferatur, & alter altero maior, seu minor esse dicatur, in confilio
22.num.30.

1 Ecclesia unus debet esse unus gubernator, & rector, non autem duo, in
confil.25.num.9.

1 In ecclesia Romana, & in Papa imperium, & principatus omnis esse dici-
tur, in confil.114.num.50.

1 Ecclesia romana in terris ecclesie per omnia habet, & sibi uendit ius
ra principis, & imperij, in confil.114.num.51.

1 Ecclesia romanam si delinquatur, committitur crimen læsæ maiesta-
tis in primo, & secundo capite, ibid.num.49.

Ecclesia romana uniuersalis si offendatur per delictum maximè ab eius
subdito commissum, illud delictum dicitur crimen læsæ maiestatis in
primo capite, & per illud omnes ecclesie etiam particulares offendun-
tur, in confil.114.num.57.

1 Contra ecclesiam romanam delinquens priuari debet omnibus bonis,
quæ & qualibet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in præiudicium fi-
liorum delinquentis reuerfa dicuntur, ibid.num.62.

1 In ecclesia adificatione, & reparatione quis contribuere teneatur, con-
suetudo ecclesie, si qua extat, in primis est seruanda, in cōf.ij.num.1.

1 Ecclesia quod populus, fide laici, aut alij debeant reparare, si est consue-
tudo, ea seruari debet, in confil.ij.num.2.

1 Idem si statutum antiquum, aut priuilegium à Papa concessum (super
hoc extaret, ibid.num.3).

1 Pro ecclesie fabricæ portione certa redditum ecclesie deputata, si illa
sit sufficiens, ad eam, & non ad alias personas, nec ad alias redditus
est recurrentum, in confil.iii.num.5.

1 Ad ecclesie reparationem, & adificationem quando episcopus solus de
quarta reddituum suorum etiam percipit, & præteritorum, aliàs
de suo proprio teneatur, in confil.iii.num.6 & 15.

Et an præscriptio in contrarium etiam longissimi temporis ei profit,
ibidem num.7.

Est si quarta illa sufficiat, an canonicos, & alios in hoc grauati pos-
sit, ibidem num.8.

1 Ecclesie reparationis tempore episcopus recipiens quartam suorum red-
dituum secundum canones pro fabrica ecclesie distribuendam, non po-
test illam retinere, sed expendere teneatur, ibid.num.9.

Et an pro annis, quibus ecclesie reparatione, & adificatione non indi-
get, dictam quartam suam faciat, & in suos usus conuertere possit, an
verò illam pro usu fabricæ, & reparationis ecclesie consuetare teneatur,
in confil.iii.num.10.

1 Ecclesie parochialis rector an tertiam, seu quartam redditum eccle-
sies (sue fabricæ, & reparationi, à canone deputatum suum faciat, &
in suos usus conuerterat pro annis, quibus ecclesie reparatione, & edi-
ficatione non indiget, an verò illam pro usu fabricæ, & reparatione ec-
clesie consuetare teneatur, ibid.num.12.

1 Ad ecclesie fabricam de tertia parte reddituum ecclesie pro fabrica de-
putata teneatur monachus ad clericales ordines promouus, cui de ec-
clesia curata prouisiu fuit, ibidem num.14.

1 Ad ecclesie reparationem, & adificationem quomodo, & quo iure capi-
tulum, seu canonicus ecclesie cathedralis teneatur, ibidem, num.3.

Ad ecclesie cathedralis fabricam episcopus fortius, & prius de quarta
redditu teneatur, quam canonici de redditibus suarum præben-
darum, ibid.num.19.

Et quid de clericis inferioribus beneficiatus, quando & quomodo ipsi
contri-

This image shows a vertical strip of aged, yellowed paper. The paper has a mottled appearance with various shades of cream and light brown, suggesting water damage or foxing over time. There are faint, dark, vertical lines running down the right side of the strip, which could be the binding of a book or a decorative element. The overall texture is slightly grainy and uneven.

E

C L E S T I A quid sit, in confil. 177. nu. 17. 505
Ecclesia est quid principale, & separatam ab attrio, cimit-
rio, & porticu, & in quibus pacificetur, in confil. clxxviii.
num. 33. 510
Ecclesia non comprehenditur in dispositione facta de episcopio
contra, in confil. clxxviii. nu. 2. 431
ellatione in materia penalni non comprehenduntur parie-
luta illa facer circundatur, in confil. 177. nu. 18. 505
solus fuit, quae fuit extra ecclesiam, & non in ecclesia, ibi-
dem, 34. pag. ead. seq. 506
Porta exiens non dicitur esse in ecclesia, nec extra ecclesia
extra, & parit in eis, ibid. nu. 23. & 25. 507
Ista dicitur extra, quae fuit in, & super porta ecclesiae facta
uniendi illa etiam tanquam facta in ecclesia, ibidem nu.
ead. 508
Idem, nu. 20. 509
Prius dictum intelligatur, in confil. clxxvii. nu. 26. 510
Itri prohibitum censetur etiam prohibitum fieri in atrio, vel
ius, & circum circa per quadraginta passus, & punitur, per
in ecclesia factum ellet, in confil. 177. nu. 4. 509
Hoc procedat, ibid. nu. 32. 510
Iures ordines officialium dantur, & quomodo alter alteri
& alter altero maior, seu minor esse dicatur, in consilio
ead. 511
Ius debet esse unus gubernator, & rector, non autem duo, in
num. 9. 83
Romana, & in Papa imperium, & principatus omnis esse dicitur
in 14. nu. 50. 470
Iana in terris ecclesiae per omnia habet, & sibi uendit uis
us, & imperii, in confil. 114. num. 51. 511
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Icclesia romanam delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in consilio reuerfa dicuntur, ibid. nu. 52. 471
Iificatione, & reparatione qui contrubere teneatur, con-
fessionis, si qua extat, in primis est seruanda, in cōfil. iij. nu. 1. 9
Ipopulus, fidei laici, aut alij debant reparatione, si est con-
fueri debet, in confil. iij. nu. 2. 10
Ium antiquum, aut priuilegium à Papa concessum super
t, ibid. num. 3. 10
Iabricae portione certa redditum ecclesiae deputata, si illa
us, ad eam, & non ad alias personas, nec ad alios redditus
ndum, in confil. iij. nu. 5. 10
Ieparationem, & adificationem quando episcopus solus de
drio suorum etiam perceptorum, & praetoriorum, alias
prio teneatur, in confil. iij. nu. 6. & 15. 10
Iptio in contrarium etiam longissimi temporis ei profit
in 7. 10
Ia sufficere, an canonicos, & alios in hoc grauari pos-
sunt, in 8. 10
Irationis tempore episcopus recipiens quartam suorum red-
dendum canones pro fabrica ecclesiae distribuendam, non
m retinere, led expendere teneatur, ibid. nu. 9. 10
Ius, quibus ecclesiae reparatione, & adificatione non indi-
cantur quartam suam faciat, & in suos uos convertere possit, an
pro usu fabricae, & reparationis ecclesiae consueuare teneatur
fil. iij. nu. 10. 10
Iochialis rector an tertiam, seu quartam redditum eccle-
siae, & reparationi, à canone deputatam suam faciat,
usus conuerter pro illis, quibus ecclesia reparatione, & edi-
ficatio indiget, an uero illam pro usu fabricae, & reparatione con-
seruare teneatur, ibid. nu. 12. 10
Iabricam de tertia parte redditum ecclesiae pro fabrica de-
betur monachis ad clericales ordines promouere, cui de eccle-
sia prouifum fuit, ibid. nu. 14. 10
Ieparationem, & adificationem quomodo, & quo iure capi-
tuli, & canonicis cathedralis teneatur, ibidem, num. 3. 10
I. 26. & 42. 11
Iathedralis fabricam episcopus forius, & prius de quarta
teneatur, quàm canonici de redditibus suarum prae-
sentium, ibid. nu. 19. 10
Ierici inferioribus beneficiatus, quando & quomodo ipsi
contri-

- contribuere teneant, in consil. iii. nu. 22. 26. & 42. ead.
- Pro ecclesiarum maiori fabrica quando episcopus solus sine capitulo possit super certa parte reddituum spectantem ad canonicos, ac etiam ad alios clericos inferiores beneficiarios statuere, & quando consensus capituli, uel maioris partis requiratur, ibid. num. 24. & 44. pag. 11. cum sequen.
- Pro ecclesiarum reparatione, & restauratione episcopus potius uasa aurea & argentea, ac uestimenta superflua uendere debet, quam canonicos, & clericos in suis redditibus granare, & quomodo hoc sit uerum, ibidem nu. 46. 14
- Ecclesias, & capellas reparari facere ad episcopum, & non ad patronos spectat, in consil. 6. nu. 20. 34
- In ecclesia ius edificandi patroni non habent, & quare iura habeant, ibid. num. 21. ead.
- Ecclesia sine consensu episcopi non est reparanda, ibid. nu. 28. 35
- Ecclesia in dubio de consensu, & licentia episcopi edificata, & consecrata presumitur, in consil. 173. nu. 59. 650
- De ecclesiarum redditibus, si consuetudo sit, quod episcopus non faciat quatuor partes iuxta canonicam dispositionem, an quoad quartam inter pauperes distribuendam, & quo ad quartam fabricae ecclesiae deputatam ualeat, in consil. iii. nu. 16. 11
- Ecclesiarum redditus quo iure fuerint in quartas distributi, ibidem nu. me. 40. 14
- Ecclesiam, & templum quare David, & Salomon de oblationibus sacerdotum edificauerunt, & hodie secus fiat, ibid. nu. 59. ead.
- Ecclesiam non totaliter destructam reedificanti, & reparanti ius patronatus non acquiritur, secus si funditus & totaliter destructam reedificaret, in consil. iii. nu. 27. 13
- De edificante ecclesiam ad dotantem illam procedit argumentum, ibidem num. 28. ead.
- Ecclesiam pluribus ab initio simul concorditer dotantibus, uel edificantibus, ius patronatus omnibus acquiritur, ibid. nu. 29. ead.
- In ecclesia, uel altaris constructione an ex diuturnitate temporis consensus episcopi quoad acquirendum ius patronatus interuenisse presumatur, in consil. v. nu. 16. 17. & 19. pag. 25. cum seq. 33
- Ecclesiam si hanc animo expresse illud acquirendi, & de consensu episcopi fecerit, in consil. vi. nu. 7. 33
- Ecclesiam alterare, aut aliquid in ea facere non est rectori permittitur, nisi si de scientia, & consensu patroni saltem ecclesiastica, ibid. nu. 19. 35
- Ecclesiam ditare, seu dotare licitum est, in consil. iii. nu. 1. 16
- Ecclesiae dotem promissam, uel eius augmentum si praelatus & rector non exigeret teneat ecclesiae, in consil. iii. nu. 4. ead.
- Ad ecclesiae dotem de dote matrimonii temporalis arguere licet, ibidem num. 5. ead.
- Ecclesiam dotanti, postquam ea fuit constructa, & consecrata, an & quando ius patronatus acquiratur, & quando non, ibid. nu. 24. 18
- Quid si ecclesia prius erat sufficienter dotata, ibid. nu. 25. 18
- Et quid, si cum consensu primi dotantis, & episcopi dotauit, ibid. nu. 31. 19
- Quid si dos prima ecclesiae fuisse diminuta, & de pauperata, ac alius animo acquirendi ius patronatus dotem ecclesiae augeret, an illi ius patronatus acquiratur, in consil. iii. nu. 26. 18
- Ecclesiae dos data quando reuocabiliter ecclesiae acquiratur, ibid. nu. 45. 21
- Ecclesia principalis, in cuius solo, & fundo capella fuit constructa, concurrunt iure patronatus eius constructore, in consil. vi. nu. 17. 34
- Et inuita ecclesia, uel illius rector constructor non potest in hac capella aliquid facere, ibid. nu. 13. ead.
- Ecclesia quaelibet de iure presumitur libera, & non patronata, ibidem numero 11. 33
- Ecclesiae patronatae unio requirit consensum, patronorum in consil. v. nu. 59. 29
- Ecclesia patronata simplex non potest ab episcopo absque consensu patronorum erigi in collegiatam, uel cathedrali, ibid. nu. 61. ead.
- In ecclesia regulari capella hodie constitui non potest, cui clericus secularis praesse debeat, in consil. v. nu. 12. 33
- Ecclesiarum constructioni consentiendi ius est de iuribus episcopalibus, & uicario generali episcopi competit, in consil. xxi. nu. 29. 87
- Ecclesiae donatio facta ualeat, & bona donata irrevocabiliter ecclesiae acquiruntur, etiam si quo ad acquirendum ius patronatus ipsi donanti non ualeret, in consil. iii. nu. 13. 17
- Quod limitatur, ibid. nu. 49. 21
- Ecclesiae si res donetur cum pacto, quod non possit alienari, ea etiam ex causis aliis a iure permittitur, & cum decreto non potest alienari, in consil. xxv. nu. 31. 93
- Reliqua de donatione facta ecclesiae uideas in uerbo donatio, xxv. nu. 10. & 72. pag. 92. cum seq.
- Ecclesiarum ciuitatis, uel diocesis appellatione etiam ecclesia cathedralis, & illius capitulum in materia quoque stricta comprehenditur, in consil. iii. nu. 32. 13
- Et quando ecclesia cathedralis comprehendatur appellatione diocesis, seu ecclesiae, & quando non, in consil. iii. nu. 33. ead.
- Ecclesiae non comprehenduntur sub statutis laycorum aliter de praescriptione loquentibus, quam de praescriptione quadragenaria, in consil. xxv. nu. 1. 88
- Ecclesiae omnes diocesis ad curam episcopi regulariter pertinent, nisi sint specialiter exemptae, in consil. xxi. nu. 31. 87
- Ecclesia secularis potest ab episcopo fieri monasterium religiosum, ibidem, num. 40. 88
- Ecclesia cathedralis in persona episcopi consistit, ibid. nu. 32. 87

- Ecclesiarum parochialium appellatione, quando ueniunt ecclesiae parochiales ecclesiasticae, & quando non, in consil. c. nu. 60. 118
- Ecclesiae sine cessione ipso iure perfectae, & irrevocabiliter acquiruntur, notatium, ut publicam personam eius nomine acceptantem, in consil. iii. nu. 7. 16
- Sequitur tamen ratificatione, ibidem numero 34. 46. 57. ubi declaratur pag. 19. cum sequen.
- In ecclesia dominium facilius transfertur, quam in alium personam, in consil. iii. nu. 10. 17
- Ecclesia est illud, quod de pecunia ecclesiae etiam nomine alterius acquiritur, & illi dominium etiam sine traditione acquiritur, in consil. vii. nu. 5. 17
- Ecclesiae non acquiritur rector nomine suo emens, nec decanus, cuius potestas, aut exprimens, cuius pecunia emit, in consil. vii. nu. 6. 17
- Ecclesiae non debetur pecunia mutata, siue deposita a praesente emittente, sed eo mortuo hereditibus illius debetur, & quidem ibi dicitur, in consil. iii. nu. 16. & 20. 17
- Ecclesiae quomodo acquiratur per stipulationem alterius, in consil. c. nu. 16. & 20. 17
- Ecclesiae non patronatae, quae una cum dotibus suis est in libera dispositione, & prouisione episcopi post ius realiter episcopo acquiritur, si non onus imponi, nec addi potest, etiam cum consensu episcopi, quod ius episcopale minueretur, in consil. iii. nu. 33. 17
- Ecclesiae si rector rem suam relinquit, potest ei, quam uult, legatum non improbatum apponere, secus si esset à iure improbatum, in consil. vi. nu. 11. 17
- Ecclesiae rei alienatio an requiratur consensus patronorum, ibid. nu. 12. 17
- Ecclesiae quomodo sit succursum, quando pretium rei sit alienatum, & depositum apud aliquem effectum non soluendo, in consil. xxi. nu. me. 11. 17
- Ecclesiae fundus sterilis & fundus sterilis minoris absque iusta causa decreto alienari non possunt, in consil. 83. nu. 5. 17
- Differunt tamen in hoc ecclesia, & minor, ibidem nu. 16. 17
- Ecclesiae res sterilis quo ad directum, & utile dominium potest alienari, in consil. 83. nu. 14. 17
- Etiam absque decreto, & solemnitate, in consil. lxxiii. nu. 15. 17
- Quod an uerum sit, declaratur, ibid. nu. 16. 17
- Ecclesiae res sterilis, & minoris res sterilis an, & quomodo quo alienationem differant, in consil. lxxiii. nu. 16. 17
- Ecclesiae res facilius alienantur, quam res minoris, ibid. nu. 17. 17
- Ecclesiae rem alienari extraneis Pauli II. prohibens, inquit, si locus locum habeat, ibid. nu. 23. 17
- Ecclesia rei debent ex iusta, & necessaria causa, iustique solennitate alienari, & quae sit iusta, & necessaria causa, ac solennitas, in consil. 84. nu. 6. 17
- Ecclesia res in quibusdam casibus à iure specificatis, & inter alios quod uidentem ecclesiae utilitatem cum solennitate à iure requiritur, alienari, in consil. 89. nu. 13. 17
- Ecclesia in alienatione rerum differt à pupillo, & quomodo, ibidem. 17
- Ecclesiae rei alienatio si ualeat, obligatio quoque bonorum illius promissione penae, & iuramento ualeat, & si per ecclesiam, per episcopum, & contraueniatur, potest ad penam agi, secus si alienatio non liceat, in consil. xxi. nu. 23. 17
- Ecclesia res alienata non seruata forma constitutionis Pauli II. est illi re una cum fructibus, & melioramentis ecclesiae restituenda, in consil. 89. nu. 5. 17
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 34. 17
- Ecclesiae res totaliter quo ad utrumque dominium, & utrumque personam interuenientibus iustis causis, & solennitatibus alienari potest, in consil. 103. nu. 3. 17
- Et in quo casu hoc uerum sit, in consilio c. numero 7. & 17. pag. cum sequen.
- Ecclesiae res alienari, & diuidi etiam in casibus aliis à iure prohibita non extant, in consil. 2. nu. 35. 17
- Ecclesia res empti ex relicto centum illi facta, ut cum rem empti non test unquam alienari, in consil. 23. nu. 33. 17
- Ecclesiae res legata simpliciter alienari prohibita non potest cum causa à iure permittitur, alienari, & alienatio facta ipso iure ualeat, in consil. xlix. nu. 10. 17
- Ecclesiae rei alienatio ultra decretum superioris pro eius satisfactione debet etiam est iusta causa à iure approbata, & cum causa approbata apud acta, in consil. 22. nu. 4. 17
- Ecclesia bona praelatus consanguineis suis alienare non potest, in consil. cxii. nu. 19. 17
- Et quomodo procedat, ibid. nu. 20. 17
- Ecclesiarum facta sunt ipso iure nulla, ibid. 17
- Ecclesiae res quando inter clericos, seu canonicos possunt absque solennitate in alienatione rerum ecclesiae requiritur diuidi, & alienari, quando solennitas debeat interuenire, in consil. cxviii. nu. 14. 17
- Ecclesiae res non possunt absque causa, & decreto alienari, etiam ecclesia, in consil. 179. nu. 4. 17
- Ecclesiae res non potest à conductore illius siue simpliciter, siue ad longum tempus, in consil. xlix. nu. 5. 17
- Reliqua uideas in uerbo alienare, & in uerbo alienatio.
- Ecclesia si quid pro modico censu, & pro succellariis concessit, presumitur siue sterile, & infructuosum, in consil. 72. nu. 4. 17

Et quando restitutionis petenda tempore futuro prelati, & successoris cur-
rere incipiat, ibid. nu. 12. cad.
1 Ecclesia quare locando, seu in emphyteosim concedendo sextam solvit
mercedis partem remittat, in conf. lxxv. nu. 6. 310
1 Ecclesia de emphyteosim ad se reuerfa quos inuestire teneatur, in conf.
nu. 5 pag. 399 & in consilio xxvii. nu. 13. 94.
1 Et an pro se retinere possit, in consilio xxvii. nu. 16. 408
1 Ecclesia emphyteosim ad se ob lineam finitam deuolutam potest cuiun-
que uelit concedere, & de illa, quem uelit, reinuestire, quando in in-
uestitura est pactum, quod si per lineam finitam res ad ecclesiam reuer-
tatur, abbas possit libere inuestire quemcumque sibi placuerit, in
conf. lxx. nu. 1. 412
1 Ecclesia emphyteosim, linea finita, ad se deuolutam non tenetur agnatis re-
inuestire, sed potest, si uelit, pro se retinere, in consilio nu. 3. 414
1 Ecclesia, ad quam bona emphyteotica ob delictum emphyteote reuerfa
suerunt, non tenetur ea filiis delinquentis emphyteote relinquere, in
conf. cxliii. nu. 59. 478
Et porius alius agnatis, quam ipsi filiis ea concedere potest, & debet, ibid.
dem nu. 60. cad.
Reliqua plenius uideas in uerb. emphyteosim.
1 Ecclesia emphyteosim finita si pensiones ab hede ultimi emphyteote simpli-
citer receperit, qd hac solutio, & receptio operetur, in conf. lxx. nu. 16. 29
Quid in iudicio, & prelato ecclesie simpliciter, ac etiam scienter dictas
pensiones recipiente, an ecclesia, & nri sibi acquisito poterint praeui-
dicare, in consilio cii. nu. 17. cad.
1 Ecclesiae res ab initio steriles conducente sub certo canone, si illas postea
labore, & postea sua steriles reddiderint, eas iure hereditario sub eodem
canone retinere possunt, in consilio xxviii. nu. 14. 411
1 Ecclesia in rebus uassallum, & emphyteotam non mutare, ipsa infirma, in
conf. cxviii. nu. 21. 505
1 Ecclesiae, cui ius ex non solutione canonis erat acquisitum, prelatus eccle-
siae collegiatz simpliciter canonem ab emphyteotis recipiendo non
praeiudicat, in conf. cxi. nu. 19. 486
1 Ecclesiae non praeiudicat quo ad ius ipsi ex alienatione quasitum con-
fessio prelatus dicentis post alienationem ab emphyteota factam se de-
disse licentiam alienandi, in conf. cxvii. nu. 11. 491
1 Ecclesiae in nullo praeiudicat pater pignorat rem emphyteoticam, que
filio ut filio fuit acquisita, & quid sub hac pignoratione uideatur, in
conf. cxviii. nu. 4. 503
1 Ecclesia succedens priuato, qui in emphyteosim dedit, si emphyteota non
soluat, quo iure uiuatur, an priuati, an uero ecclesiae, in conf. cxi. nu. 13.
486
1 Ecclesia succedens priuato an, & quando iure priuati, & quando iure eccle-
siae uiuatur, ibidem. 487
1 Ecclesiae solutio canonis ante tempus fieri non debet, in conf. cxvi.
nu. 17. 745
1 Ecclesiae res obligata, seu hypotecata pro solutione canonis, uel census
potius dicuntur censuales ecclesiae, quam emphyteotica, in conf. cxix.
nu. 28. 163
1 Ecclesiae rei locatio cum pacto de franchando rem pro certo pretio sapie-
ntissimam alienationem, & est ecclesiae valde praeiudicialis, in con-
f. lxx. nu. 10. 364
1 Ecclesiae res non solita locari quando etiam in perpetuum locari possit,
in conf. cxi. nu. 5. 381
1 Ecclesia, rem ultra triennium locans, & conducent contra extrauagan-
tem Pauli II. peccat mortaliter, in conf. cxi. nu. 2. 384
1 Ecclesia, seu loci religiosi res locas ultra triennium peccat mortaliter, &
ipso iure excommunicatur, in conf. lxx. nu. 9. 20
1 Ecclesiae rerum locatio ultra triennium facta etiam iurata non ualeat,
ibid. nu. 12. cad.
Reliqua uideas in uerb. locatio.
1 Ecclesia quando non obstante iuramento prelatus, & clericorum possit
aduersus locationem ad longum tempus, & alienationem perpetuam
petere restitutionem in integrum, in conf. cxi. nu. 20. 382
1 Ecclesia, & minor quo ad petendam restitutionem in integrum ratione
lesionis equiparantur, in conf. cxvi. nu. 30. 37
1 Ecclesia etiam ultra quadriennium restituit in integrum ratione frau-
dis, aut alia rationabili causa datur, in conf. lxx. nu. 5. 316
Et quando hoc verum sit, ibid. nu. 21. 318
1 Ecclesia non efficitur maior per aliquod iuramentum, quin ipsa possit
contrauenire, & restitutionem in integrum petere, in conf. cxi. nu. 9. 384
2 Ecclesia propter enormissimam lesionem etiam post quadriennium elap-
sum à die lesionis potest quoadcunque per restitutionem in integrum
contractui suo contrauenire, in conf. xxxv. nu. 14. 168
1 Ecclesiae ob enormem lesionem elapso quadriennio à die lesionis non
succurritur, at ob enormissimam lesionem quoadcunque etiam ultra
quadriennium, & perpetuo, in conf. lxx. nu. 49. 675
1 Ecclesiae non datur restitutio in integrum aduersus contractum post lapsum
quadriennium à die celebrati contractus, in conf. cxi. nu. 11. 343
1 Ecclesia iure communi utens non dicitur decipi, seu ledi, in conf. lxxxiii.
nu. 20. 318
1 Ecclesia potest restitui in integrum propter renunciationem factam ab
abbate de sententia ad eius fauorem lata, in conf. lxx. nu. 51. 701
1 Ecclesia fundans se in enormi lesionem non remedio nullitatis, sed resti-
tutionis in integrum agere debet, in conf. lxx. nu. 5. 362
1 In ecclesiis re ob illius lesionem, uel aliter restituenda non restituntur,
nec perditur meliora meta ab eo, qd est in bona fide, in conf. lxx. nu. 36. 376
1 Ecclesia quando, & ex quibus restitui possit, in conf. lxx. nu. 19. 164
1 Ecclesia est auctrix, & cultrix iustitiae, nec debet pati aliquid iniustum alicui
in heri, nec ei licet in suis contractibus alium etiam re ipsa decipere, in
conf. lxx. nu. 4. 164

Et quando restitutionis petenda tempore futuro prelati, & successoris cur-
rere incipiat, ibid. nu. 12. cad.
1 Ecclesia quare locando, seu in emphyteosim concedendo sextam solvit
mercedis partem remittat, in conf. lxxv. nu. 6. 310
1 Ecclesia de emphyteosim ad se reuerfa quos inuestire teneatur, in conf.
nu. 5 pag. 399 & in consilio xxvii. nu. 13. 94.
1 Et an pro se retinere possit, in consilio xxvii. nu. 16. 408
1 Ecclesia emphyteosim ad se ob lineam finitam deuolutam potest cuiun-
que uelit concedere, & de illa, quem uelit, reinuestire, quando in in-
uestitura est pactum, quod si per lineam finitam res ad ecclesiam reuer-
tatur, abbas possit libere inuestire quemcumque sibi placuerit, in
conf. lxx. nu. 1. 412
1 Ecclesia emphyteosim, linea finita, ad se deuolutam non tenetur agnatis re-
inuestire, sed potest, si uelit, pro se retinere, in consilio nu. 3. 414
1 Ecclesia, ad quam bona emphyteotica ob delictum emphyteote reuerfa
suerunt, non tenetur ea filiis delinquentis emphyteote relinquere, in
conf. cxliii. nu. 59. 478
Et porius alius agnatis, quam ipsi filiis ea concedere potest, & debet, ibid.
dem nu. 60. cad.
Reliqua plenius uideas in uerb. emphyteosim.
1 Ecclesia emphyteosim finita si pensiones ab hede ultimi emphyteote simpli-
citer receperit, qd hac solutio, & receptio operetur, in conf. lxx. nu. 16. 29
Quid in iudicio, & prelato ecclesie simpliciter, ac etiam scienter dictas
pensiones recipiente, an ecclesia, & nri sibi acquisito poterint praeui-
dicare, in consilio cii. nu. 17. cad.
1 Ecclesiae res ab initio steriles conducente sub certo canone, si illas postea
labore, & postea sua steriles reddiderint, eas iure hereditario sub eodem
canone retinere possunt, in consilio xxviii. nu. 14. 411
1 Ecclesia in rebus uassallum, & emphyteotam non mutare, ipsa infirma, in
conf. cxviii. nu. 21. 505
1 Ecclesiae, cui ius ex non solutione canonis erat acquisitum, prelatus eccle-
siae collegiatz simpliciter canonem ab emphyteotis recipiendo non
praeiudicat, in conf. cxi. nu. 19. 486
1 Ecclesiae non praeiudicat quo ad ius ipsi ex alienatione quasitum con-
fessio prelatus dicentis post alienationem ab emphyteota factam se de-
disse licentiam alienandi, in conf. cxvii. nu. 11. 491
1 Ecclesiae in nullo praeiudicat pater pignorat rem emphyteoticam, que
filio ut filio fuit acquisita, & quid sub hac pignoratione uideatur, in
conf. cxviii. nu. 4. 503
1 Ecclesia succedens priuato, qui in emphyteosim dedit, si emphyteota non
soluat, quo iure uiuatur, an priuati, an uero ecclesiae, in conf. cxi. nu. 13.
486
1 Ecclesia succedens priuato an, & quando iure priuati, & quando iure eccle-
siae uiuatur, ibidem. 487
1 Ecclesiae solutio canonis ante tempus fieri non debet, in conf. cxvi.
nu. 17. 745
1 Ecclesiae res obligata, seu hypotecata pro solutione canonis, uel census
potius dicuntur censuales ecclesiae, quam emphyteotica, in conf. cxix.
nu. 28. 163
1 Ecclesiae rei locatio cum pacto de franchando rem pro certo pretio sapie-
ntissimam alienationem, & est ecclesiae valde praeiudicialis, in con-
f. lxx. nu. 10. 364
1 Ecclesiae res non solita locari quando etiam in perpetuum locari possit,
in conf. cxi. nu. 5. 381
1 Ecclesia, rem ultra triennium locans, & conducent contra extrauagan-
tem Pauli II. peccat mortaliter, in conf. cxi. nu. 2. 384
1 Ecclesia, seu loci religiosi res locas ultra triennium peccat mortaliter, &
ipso iure excommunicatur, in conf. lxx. nu. 9. 20
1 Ecclesiae rerum locatio ultra triennium facta etiam iurata non ualeat,
ibid. nu. 12. cad.
Reliqua uideas in uerb. locatio.
1 Ecclesia quando non obstante iuramento prelatus, & clericorum possit
aduersus locationem ad longum tempus, & alienationem perpetuam
petere restitutionem in integrum, in conf. cxi. nu. 20. 382
1 Ecclesia, & minor quo ad petendam restitutionem in integrum ratione
lesionis equiparantur, in conf. cxvi. nu. 30. 37
1 Ecclesia etiam ultra quadriennium restituit in integrum ratione frau-
dis, aut alia rationabili causa datur, in conf. lxx. nu. 5. 316
Et quando hoc verum sit, ibid. nu. 21. 318
1 Ecclesia non efficitur maior per aliquod iuramentum, quin ipsa possit
contrauenire, & restitutionem in integrum petere, in conf. cxi. nu. 9. 384
2 Ecclesia propter enormissimam lesionem etiam post quadriennium elap-
sum à die lesionis potest quoadcunque per restitutionem in integrum
contractui suo contrauenire, in conf. xxxv. nu. 14. 168
1 Ecclesiae ob enormem lesionem elapso quadriennio à die lesionis non
succurritur, at ob enormissimam lesionem quoadcunque etiam ultra
quadriennium, & perpetuo, in conf. lxx. nu. 49. 675
1 Ecclesiae non datur restitutio in integrum aduersus contractum post lapsum
quadriennium à die celebrati contractus, in conf. cxi. nu. 11. 343
1 Ecclesia iure communi utens non dicitur decipi, seu ledi, in conf. lxxxiii.
nu. 20. 318
1 Ecclesia potest restitui in integrum propter renunciationem factam ab
abbate de sententia ad eius fauorem lata, in conf. lxx. nu. 51. 701
1 Ecclesia fundans se in enormi lesionem non remedio nullitatis, sed resti-
tutionis in integrum agere debet, in conf. lxx. nu. 5. 362
1 In ecclesiis re ob illius lesionem, uel aliter restituenda non restituntur,
nec perditur meliora meta ab eo, qd est in bona fide, in conf. lxx. nu. 36. 376
1 Ecclesia quando, & ex quibus restitui possit, in conf. lxx. nu. 19. 164
1 Ecclesia est auctrix, & cultrix iustitiae, nec debet pati aliquid iniustum alicui
in heri, nec ei licet in suis contractibus alium etiam re ipsa decipere, in
conf. lxx. nu. 4. 164

- consilio 89. num. 37. 376
- 1 Ecclesia sicut in damno morari non debet, ita in nec in lucro cum alterius iactura, in consil. 86. nu. 7. 364
- 2 In ecclesia re quoniam vilis maior consideretur, in consil. 88. nu. 2. 63
- 3 In ecclesia rebus lucrum quod esse dicatur, & quæ expensæ deducantur, in consil. 7. nu. 2. 36
- 1 Ecclesia cum damno alterius non debet lucrari, nisi quatenus sua intersit, & ideo meram poenam exgere non potest, in consil. cxxv. nu. 1. 674
- 1 Ecclesia in contractibus suis debet equitate, & bona fide uti, ibi. nu. 15. ead.
- 1 Ecclesia nomine agere potest extraneus etiam laicus, quando prælatus ecclesiam agere negligit, in consil. clxxxvii numero 70. 704
- 1 Ecclesia nomine abbatis litigans teneat litem prosequi ad utilitatem ecclesiam, ibi. nu. 71. 704
- 1 Ecclesia in omnibus, & præcipue in præiudicialibus æquiparatur pupillis, & minoribus, in consil. xxvii. nume. 3. 88
- 1 Ecclesiarum bona dicuntur bona pauperum, & pro redemptione, & alimonia pauperum alienari possunt, in consil. 31. num. 9. 100
- 1 Ecclesia non præiudicat contrahendo prælatus minus legitimus, in consil. 121. nu. 19. 217
- 1 Ecclesia non præiudicat per iuramentum prælati, & legitimi administratoris bonorum illius, quin prælatus ipse non attento suo iuramento possit ad utilitatem ecclesiam, & non suam auctoritate propria absque metu perituri, & absolute contrauenire, in consil. xcii. nu. 5. 384
- Nec, ut ipsa ecclesia ad observantiam contractus iurati per dictum prælatum, & administratorem facti teneatur, & cogi possit, ibi. nu. 7. ead.
- 1 Ecclesia in iam quantis prælatus non præiudicat, in consil. cix. n. 31. 455
- Sed bene in querendis, in consil. 122. nu. 9. 499
- 1 Ecclesia præiudicat pactum, & tacita renuntiatio prælati etiam multum grauis, quæ sic fieret reditus ad ius commune, in consil. 7. nu. 22. 16
- 3 In ecclesia præiudicium iuramentum non valet, nec ligat iurantem, immo illud seruans peccat mortaliter, in consil. 8. num. 15. 22
- 3 Ecclesia non teneat seruare iuramentum prælati, & legitimi administratoris bonorum illius appositum in contractu cum ecclesia facto, quauis secus sit in prælato, & administratore, qui iurauit, & quomodo, in consil. 8. num. 26. ead.
- 1 Ecclesia nomine potest, non obstante iuramento, infirmari contractus à prælato cum iuramento contra utilitatem ecclesiam celebratus, sed non nomine prælati, in consil. 52. num. 2. 191
- 1 Super ecclesie bonis nec contrahi, nec pactum fieri potest, neque illa possunt alienari etiam interueniente solemnitate requisita, nisi etiam præsentia, & consensus rectoris, uel prælati interueniat, in consil. cvij. nume. 9. 446
- 1 Ecclesia bona prælatus potest etiam specialiter obligare in contractu, quem sibi de re ecclesie permittit esse facere, pro obseruatione contentorum, in consil. 135. num. 12. 521
- 1 Ecclesia bona ad longum tempus locata diuidentes absque licentia, & requiritur ecclesie dicuntur à iure suo cecidisse, in consil. 132. n. 3. 515
- Et renuntiatio sibi iniuncta omni iuri, quod alter in portione alterius habebat, portio defuncti ad ecclesiam dominam reuertitur, ibi. nu. 4. 515
- Et an hoc uerum sit, ibi. nu. 12. 516
- 3 Super rebus sue ecclesie transigere quando prælatus solus sine episcopo possit, in consil. 7. num. 24. 16
- 3 Ecclesie iura defendere publice interest, in consil. viij. nu. 16. 20
- 2 Ecclesia incapax hereditatis, & successione bonorum temporalium, in consil. 27. num. 20. 120
- 2 Ecclesia substituta est loco extranei, in consil. cxix. num. 8. 531
- 1 Ecclesia abhorret spurius etiam legitimis ad bona ecclesiastica admitti, in consil. 175. nu. 22. 758
- 1 In ecclesia quoque præiudicium cursus temporis immemorialis facit in quocunque actu iam diutissime celebrato præsumi omne id, quod in eo defecisse uidetur, in consil. 84. num. 30. 359
- 1 Aduersus ecclesias nulla præscriptio, nisi quadriagenaria locum habet, in consil. xviij. nu. 1. 88
- 1 Ecclesia prius vni subiecta potest alteri subici, seu uniri reuerato iure soluendi aliquid pro censu priori prælato, in consil. xiv. nu. 20. 84
- 1 Ecclesiarum unio est de reuerentia sedis episcopalis, & auctoritate Papæ fieri potest, in consil. 88. nu. 22. 368
- 1 Ecclesiam notorie iniuste tenens potest ab episcopo de facto priuari, nec episcopus illum in iudicio uocare, aut contra ipsum iudicialiter procedere necesse habet, in consil. xlii. nu. 15. 49
- 1 In ecclesiis quibus œconomus constituitur, & illius constitutio an, & quando gratiam in se contineat, in consil. xv. num. 2. 49
- 1 Ecclesia, cui annuæ præstationes solui denegantur, sua quasi possessione priuatur, & quomodo illi succurratur, in consil. xix. nu. 20. 60
- 1 Ecclesia parochialis de nouo cum præiudicio antiquarum ecclesiarum, maxime quod ad decimas fundati non debet, & quid hæc ecclesia parochialis habeat, in consil. xx. num. 2. 64
- 1 Ecclesie plebs decimæ iuxta consuetudinem debentur in parochia concessa capellæ existent in plebanatu, ibi. num. 3. ead.
- 1 Ecclesie quæ actio possit competere pro consequendis primitiis, & decimis, in consil. xix. num. 14. 16. & 20. pag. 60. cum seq.
- Reliqua de his videas in uerbo decima, & in uerbo primitiæ.
- 1 Ecclesie seculares, & regulares, & capellæ quo ad quam legem episcopo subint, in consil. xxiiij. nu. 13. 81
- Et quid in subiectis monasterio, ibi. nu. 15. ead.
- 1 Ecclesia non censetur exempta ob exemptionem concessam monachis, vel clericis, seu illorum congregationi, uel capitulo, & in omnibus, præterquam in iurisdiccione monachorum, & clericorum episcopo respondet, in consil. xxiiij. num. 22. 82
- 2 Et ea exempta una cum locis, clericis, & religiosis, populus tamen non

- censetur exemptus, & in iurisdiccione illius episcopo respondet, ibi. num. 23. 82
- 1 Ecclesia exempta iudicatur tanquam non exempta ratione rei, uel personæ non exemptæ, & iurisdiccione ordinarij subiacet, ibi. nu. 24. ead.
- 1 Ecclesia parochialis aliis quo ad se, & personas suas ecclesiasticas exempta, sed non quo ad parochianos, non dicitur quo ad eam exempta, & ratione illorum exempta, & diocelano loci subiacet, ibi. nu. 15. ead.
- Idem in rectore illius, ibi. nu. 26.
- Etiam si ecclesia illa ad monasterium exemptum pleno iure spectet, ibi. num. 27.
- Reliqua de exemptione ecclesie videas in uerb. exemptio.
- 3 Ecclesia debet plena immunitate, ac libertate gaudere, in consil. clxxxv. num. 10. 704
- 1 Ecclesia ad reparationem pontium, & uiarum una cum laycis constituitur, in consil. xxij. num. 1. 81
- Et an sit uerum, ibi. num. 21. 81
- 1 Ecclesia tenetur cum laycis ad onera causa necessitatis, & communis utilitatis imposita, si leges civiles disponant, illæ dicuntur à iuramento approbata, & sunt in utroque foro seruanda, præceptum tenent sapienter, in consil. xxxij. num. 2. 100
- Contra ibidem num. 22.
- 1 Ecclesia ad onera maxime patrimonialia necessitatem, & communem utilitatem clericorum utilitatem respicientia una cum laycis tenetur, ibi. num. 3. 100
- Et an, & quomodo hoc fit uerum, ibi. num. 6. & 12. pag. ead. cum seq.
- Et quando, & ad quæ onera una cum laycis contribuere teneatur, ibi. num. 7. 100
- 1 Ecclesia, & personæ ecclesiasticæ magis ad onera realia, & patrimonialia quam ad merè personalia tenentur, in consil. xxxi. nu. 3. 100
- 1 Ecclesia ad solutionem gabellæ, & dationum tenetur, & quomodo, in consil. 6. & 8. 100
- 1 Ecclesia ad onus rebus impositum, ante, quam res illæ ad ecclesiam uenerint, tenetur, ibi. num. 10. 100
- Et quomodo hoc procedat, ibi. nu. 19. 100
- 1 Ecclesia ad onus extraordinarij regulariter non tenetur, ibi. nu. 16. 100
- Nec ad onus personis pro rebus impositum, ibi. nu. 16. 100
- Et consuetudo contraria illis non nocet, in consil. xxx. num. 4. 100
- 1 Ecclesia quando ad impositiones speciales non tenetur, ibi. nu. 17. 100
- 1 Ecclesia an ratione pietatis ad onera una cum laycis contrahatur, ibi. num. 20. 100
- 1 Ecclesia etiam, & clerici tenentur ad onus impositum rebus illis, & personis, quod personis pro rebus est impositum, non tenetur, in consil. 146. nu. 4. 100
- 1 Ecclesia ad quæ onera contribuere teneatur, in consil. clxxxv. num. 10. 704
- Et quomodo soluere tributa teneatur, in consil. 150. nu. 19. 446
- 1 Ecclesia non tenetur soluere collectam ratione rei, quæ ad contrarium conditionis, uel alio peruenit, pro qua collecta soluenda, ibi. num. 5. & 11. 447
- Et quando secus sit, ibi. num. 19. & 37. ubi declaratur, pag. 448. cum seq.
- 1 Ecclesia tenetur ad onera merè realia, & tributa pro bonis, quæ illi sunt, & tributa affecta post onera iam imposita petuntur, & quando ad illa non tenetur, in consil. clxxxv. num. 10. 704
- 2 Ecclesia, quæ non dū est, priuilegium recte non datur, in consil. 122. nu. 2. 515
- 1 De ecclesiis iura loquentia si nihil specialitatis contineant, an alius personis locum habent, in consil. xc. nu. 21. 515
- 1 In ecclesiis etiam uendicant sibi locum iura ciuilia generaliter tenent, & in æquitate fundant, in consil. cli. num. 7. 515
- 1 In ecclesia, & bonis suis ius canonicum, & non civile seruari debet, quauis ius canonicum prouideret, in consil. cxli. nu. 23. 515
- 1 Super ecclesiis bonis statutum per laycos factum est nullum, in consil. cvij. num. 10. 515
- 1 De ecclesiis leges imperiales etiam ad eam fauorem expresse dispositas sunt ipso iure nullæ, in consil. 31. num. 22. 515
- Idem, & magis de opinione doctorum super his legibus fundatur, ibi. num. 24. 515
- 1 In ecclesiis, & personis ecclesiasticis non seruatur ius civile in casibus in quibus per ius canonicum repetitur expressè prouisum, ibi. num. 24. 515
- 2 Quo ad ecclesiasticam Papam nunquam in dubio censetur dare præiudicium seculari, in consil. 175. nu. 21. 758
- De rectore, prælato, & administratore ecclesie, videas reliqua in uerb. rector, in uerb. prælatus, & in uerb. administrator.
- De concessione rei ecclesie videas in uerb. concedere, & concessio.
- De causa ecclesiastica, & super re ecclesie, videas in uerb. causa.
- De possessorio, & petitorio rei ecclesiasticæ, videas in uerb. possessio, & in uerb. petitorium.
- Ecclesiasticum ius, videas in uerb. ius.
- Ecclesiasticum crimen, videas in uerb. crimen.
- 1 ECOMOMVS à capitulo solo, sede, seu ecclesia uacante, non potest uo prælato, creari, in consil. 23. num. 7. 49
- 1 Economi constitutio in ecclesiis an, & quando gratiam in se contineat, & in quibus ecclesiis constituitur, in consil. xv. nu. 2. 49
- 1 EPIROS, seu exhibere non tenetur, nec cogi potest, si qui scriptum, seu instrumentum penes se non habet, in consil. xix. nu. 4. 60
- 3 Ad edendum rationes officio iudicis cogi possunt nummularij, argenti, & eorum heredes, in consil. xix. num. 6. 60
- 3 EDITIO, & copia librorum, ac instrumentorum non est iterum factio, ei, cui semel facta fuit, in consil. xix. num. 1. & 18. ubi limitatur, & declaratur usque ad nu. 22. pag. ead. cum seq.
- 3 Editio librorum, seu instrumentorum si petatur, & is, à quo petuntur, illa

[illegible]

1 Electione, seu nominatione arbitrio alicuius, uel per uerba arbitrii bo
ni iuri denotantia alicui per testatorem commissa, ipso non eligente
seu non nominante, recurrendum est ad iudicem ordinarium, & lape
nozem, in conf. xlii. nu. 33. & 39. p. 103. cum seq.
Et quis fit ille superior, & iudex ordinarius, & an ex suo officio tunc eli
gere, & nominare ualeat, ibid. nu. 40. 104
2 Electionem quando quis iure suo, & quando alieno habere dicatur, in
conf. xlii. nu. 21. 101
3 In electione an, & quando possit variare, & iterum eligere is, cui data
est potestas eligendi, si prius eligi indignum, & incapacem, in con
f. 23. nu. 19. uique ad nu. 21. ead.
1 Electio in alternatiuam est dare debentis, in conf. 121. nu. 5. 889
3 Electioni, & declarationi quando fit locus, & quando non in consilio
80. nu. 16. 25
3 Electio est iudicis in penis alternatiuam, nisi quando altera tantum effe
cunda, in conf. xlii. nu. 7. 404
3 In electione pontificis expectatio cardinalium absentium non est de for
ma, in conf. 164. nu. 21. 471
Reliqua uideas in uerb. pontifex.
3 Electionis causa propter eius periculum celeritatem requirit, in conf.
18. num. 19. 54
Reliqua uideas in uerb. causa.
2 ELEGENS unum calum uidetur alii renuntiare in conf. 140. nu. 16. 624
1 Eligendi uis infra certum tempus uni competens non potest ab altero,
nisi post illud tempus auferri, in conf. 7. nu. 20. 37
1 Eligendi potestas uni competens ad alium non deuoluitur, nisi data ne
glectia prioris, qui infra a tempus a iure statutum non elegerit, in
conf. 9. nu. 1. 39
1 Eligendi, uel declarandi ius habens, etiam in casu, quo semel tantum po
test eligere, & declarare, si nulliter, & inualide elegerit, & declaraue
rit potest iterum eligere, & declarare, in conf. cvi. nu. 29. 445
3 In eligendi quasi possessione est ille, qui ultima uice elegerit, in consilio
cvi. nu. 6. 453
2 Eligendi alicquem, & illum heredem faciendi onus substituto in iudicis,
in tantum captatorium non ualeat, an substituto quoque debeat no
uacere, in conf. 3. nu. 24. 102
1 Electi dispensatio, & confirmatio absque speciali mandato non petitur,
in conf. 5. nu. 73. 31
3 Electa uia iuris non potest ad uiam facti, & extraiudicalem transiri, q
tan in limitari, in conf. liii. nu. 12. 177
3 Electio uno remedio, seu una uia, quando ad aliud, seu aliam transire li
ceat, in conf. liii. nu. 13. 14. 15. & 16. ead.
2 EMANCIPARE minus est quam legitimare, in conf. 175. nu. 13. 757
2 Emancipatur infans a principe patris, & non ab inferiore, ibi. n. 13. ead.
2 Emancipatus simpliciter, & emancipatus, qui ab alio fuit adoptatus, ex
arrogatus, inter se differunt, & iura de uno loquentia ad alium non ex
tenduntur, in conf. clxx. nu. 20. 692
2 Emancipati ab alio potest arrogati perdiri gradum liberorum quoad pa
trem naturalem, in conf. clxx. nu. 21. ead.
Et desinunt dici emancipati ibid. nu. 22. & 23. ead.
2 Emancipati simpliciter fusi iuris remanent, & alienam familiam ingredi
tur, & ius succedendi in bonis patris naturalis retinent, & quomodo
secus est in emancipatis ab alio potest arrogatis, in conf. 119. n. 23. ead.
2 Inter emancipatos, & illos, qui sunt in potestate, quoad affectum succede
di nulla est differentia, quamuis aliqua fit quoad modum succedendi,
in conf. 175. nu. 64. 765
Emancipatus filius, & ab alio arrogatus, fusi adoptatus uideas plene in
uerb. filius.
2 EMANCIPATIO facit filium desinere, esse agnatum, in conf. 148. nu. 40. 653
3 EMERGENTIS exceptio, & exceptio incidens an differat quoad modum
pronuntiandi, & procedendi super illis, in conf. 34. nu. 8. 114
3 De emergenti exceptione quando iudex cognouisse presumatur, in con
f. 34. nu. 7. 115
3 Super emergenti iudex procedendo ad ulteriora uidetur pronuntiare,
quod non obstat, in conf. 34. nu. 3. ead.
3 Emergentis disputatio, & cognitio suspendit causam negotii principa
lis, donec fuerit super illis pronuntiatum, & facta pronuntiatione
statum celsat suspensio, & in causa principali procehi debet non expecta
tione implemento pronuntiationis, quod ad partes spectat, in consilio
xxxix. nu. 1. 125
Et per quod emergens negotium principale suspendatur, & per quod non
ibid. nu. 2. ead.
Reliqua uideas in uerb. iudex, & in uerb. exceptio.
1 EMERERE rem promittens pro maiori pretio, quam ualeat, non committit
uictum, nec contractum illicitum, dummodo non interueniat dolus ex p
posito, nec iure ultra dimidium illius pretii, in conf. clxxiii. nu. 5. 626
Nec relictus contractus usurarius, etiam fisione iuris ibid. nu. 30. 626
1 Emere non posse libere abique licentia alicuius est onus, & grauamen
maximum, in conf. clxxii. nu. 1. 643
Et quod onus esse dicatur ibid. nu. 6. 644
Et an sit onus ibid. nu. 13. uique ad nu. 17. 645
2 Emat fit quis rem nomine alterius, cui dominium, & possessio illius est
sic empte acquirit dicatur, in conf. clxxviii. nu. 99. 788
1 Emendi, & francandi rem conductam pro certo pretio ius & facultatem
habens ad hoc, ut franchare, & mere possit, prius contractum pro par
te sua integraliter adimplere, & pretium integraliter cum omnibus
afflictibus decursis, non autem pro parte deponere debet, quoad pretium
est certum, & ita expresse, & conditionaliter conuentum tunc, nec oblatio
uerbalis cum fideiussione sufficit, in conf. clvi. nu. 14. 586
1 Praeteritum fit iuratum omnia adimplere, & obtemperare ibid. nu. 25. 586

Index Consiliorum

Augustini Beroij

- 1 Empta re cum pacto de retrovendendo, cum, & quando voluerit, si inter-
rim ante quam declararet se vellet, res alteri locata fuit, illo postea de-
clarante, & emente, colono stare teneatur, in consil. 164. nu. 8. 614
- 2 Emens rem ab aliquo tanquam procuratore alterius semper in mala fi-
de fuisse presumitur, nisi de eius mandato appareat, in consil. 104. nu. 8. 713
- 3 Emens ab usufructuario commodatam, & perceptione fructuum quomodo
actionem personale ex empto habere deatur, in consil. 189. nu. 17. 707
- 4 Ementes, & possidentes bona tenentur ad tributa, & publicas pen-
siones non obstante pacto contrario cum venditore, seu auctore suo
inito, & quomodo hoc intelligatur, in consil. 150. nu. 21. 439
- 5 Idem in emente fundum censuarium ibid. nu. 14. ead.
- 6 Ciues ementes pradia rusticorum maioribus oneribus affecta, & obligata
pro illis pradiis tantum ad ea onera maiora tenentur. ibi. nu. 26. ead.
- 7 Emens scienter rem litigiosam punitur, in consilio 155. nu. 41. 588
- 8 Emens proprio nomine pecunia, quae praesumitur communis, cen-
tetur esse in dolo, in consil. excj. nu. 56. 723
- 9 Emens usufructum ex eo, quod celebrato contractu ferè statim mortuus
fuerit, laesus dici non potest, in consil. xc. nu. 10. 378
- 10 Emens rem aliquam nomine alterius an, & quando illi, cuius nomine
emit, donare uoluisse praesumatur, in consil. clxxviii. nu. 7. 788
- 11 Et quid si emit propria pecunia ibi. nu. 10. ead.
- 12 In emente rem nomine alterius ex quibus donatio praesumatur, ibi.
numero 7. ead.
- 13 EMPTORES continentur appellatione successorum simpliciter, in
consil. cxxiii. nu. 10. 377
- 14 Empor dicitur esse procurator in rem suam, & cessionarius, in consil.
lxxviii. num. 3. 552
- 15 Et potest intentare actiones cessas contra illos, contra quos ipse uendi-
tor poterat, ibi. nu. 4. ead.
- 16 Et habet vires actiones, ac etiam finium regundorum, ibi. nu. 5. ead.
- 17 Empor non habet dominium, neque possessionem per contractum simu-
latum, & usurarium, quando uenditor in possessione rei venditæ reman-
sit, in consil. 212. num. 3. 609
- 18 Empor rei alicuius solum ius, quod uenditor in re habebat, emisse cen-
setur, quando empor etiam in genere, & non specie qualitatem rei,
iurisque uenditoris seruit, in consil. 2. nu. 12. 8
- 19 Quid si ignoraret ibid. nu. 13. ead.
- 20 Empor absentis non acquiritur dominium, nec possessio ante traditionem,
vel ratificationem ex uenditione cum pacto constituti illi facta median-
te notario pro eo ut publica persona acceptante, in consil. 4. nu. 35. 10
- 21 Etiam in casibus, in quibus dominium ipso iure sine traditione acquiri-
tur, ibidem num. 36. ead.
- 22 In emptorem nec dominium, nec possessio dicitur transferri, quando fuit
vendida tanta rata, & pars pro indiuiso unius possessionis tornaturus
ducenturam vel circa, quae certam pecuniarum summam puta libra-
rum mille caperet, in consil. xli. num. 8. 128
- 23 In emptorem omnis possessio censetur translati, quando uenditor rem
venditam ab ipso emptore conduxit, in consil. 41. nu. 13. ead.
- 24 Emporis esse domus, seu res vendita dicitur quoad contentiorem in
uenditione appositam, quod illi seruitus aliarum domorum, seu re-
rum debeatur, in consil. cxxvii. nu. 6. 370
- 25 Inter emptorem, & uenditorem conuentio facta per uerba generalia,
& dubia semper debet in dubio contra uenditorem ad fauorem emptoris
interpretari, in consil. cxxxi. nu. 4. ead.
- 26 Ad emptoris debitoris spectat periculum pretij, & valoris, donec non fuerit
solutum, vel congruo loco, & tempore oblatum, ac de uoluntate ven-
ditoris penes aliquem depositum, in consil. cxxxi. nu. 12. 736
- 27 Idem si nullo existeret in mora, emptor elegerit, penes quem pretium de-
ponat ad effectum illud soluendi uenditori ibid. nu. 13. ead.
- 28 Empor de iure, & consuetudine omnes expensas cartarum, & instrumen-
torum soluere tenetur, & in dubio hoc inter partes dicitur conuen-
tum, in consil. clxx. nu. 13. 618
- 29 Emporis est totum periculum, & damnum, quod uenditione contracta,
etiam traditione rei nondum facta, & pretio nondum soluto, absque
dolo, & culpa venditoris circa rem euent, in consil. 98. nu. 13. 378
- 30 Ad emptorem spectat lasso post contractum uenditionis casu contingens
in consil. 98. nu. 24. 380
- 31 Empor secundum legem, & consuetudinem Iudeorum locatori stare te-
netur, in consil. 2. nu. 10 & 14. pag. 7. cum seq.
- 32 Et habens notitiam locationis rei sibi uenditæ alteri factæ illi stare te-
netur, & conductorem non potest expellere, ibid. num. 15. 8
- 33 Et an, & quando possit conductorem expellere, & quando non, uideas,
in uerb. conductor.
- 34 Empor in totum à contractu recedere, & ad illius rescissionem, nec non
ad pœnas promissas agere potest, ubicunque res tota ei simpliciter
uendita, non tradatur, sed pro parte sit, & appareat aliena, in consil.
clviii. nu. 39. & 41. 598
- 35 Empor si propter aliquod impedimentum re uti non potuit, uel ante rem
traditam res expofacto pro parte perierit, an contractus quoad aliam
partem remaneat, nec ab eo inuita alia parte recedi possit, & ad quid
uenditor in his casibus teneatur, in consil. 140. nu. 6. 531
- 36 Empor secus, cui res fuit uendita, & tradita, porio est primo emptore,
cui res tantum uendita, sed non tradita fuit, & multo magis praesertim
illi, cui prius solum factum fuerat pactum de uendendo, in consil.
clxiii. nu. 14. 614
- 37 Empor de euictione rei contra uenditorem, uel eius fideiussores non po-
test ante euictionem agere, in consilio 41. num. 10. 128
- 38 Empor contra occupatores rei uenditæ potest ad illius recuperationem
agere rei uendicatione, vel publiciana, uel finium regundorum, in
consil. lxxviii. nu. 2. 252

- 3 Et simul in eodem libello potest proponere, & cumulare actionem
pro contra uenditorem, & actionem finium regundorum contra occu-
patores rei uenditæ, ut super utraque pronuncietur, ibid. nu. 11. 14
- 4 Et quo remedio agit contra tenentem, uel possidentem rem uenditam
uenditor rem uenditam nomine emptoris constituit possidentem
lam ab emptore conduxit, in consil. 41. nu. 14 & 16. 16
- 5 Empor rei singularis hereditatis siue bona, siue mala fide, & si facta
res, non potest petitione hereditatis conueniri, in consil. 104. nu. 8. 713
- 6 Empores bonorum tributatorum quomodo ad onus soluendi teneantur,
in consil. cl. nu. 23.
- 7 De pactis inter emptorem, & uenditorem, uideas in uerb. pactum.
- 8 EMPTIONIS, & uenditionis contractus est, quando ad rei uendi-
& pretium certum, licet contrahentes expresse emptorem, & uen-
dicionem non nominauerint, in consil. 98. nu. 1. & 8.
- 9 Et per solutionem pretij in incertum tempus mortis collatum non
ratur, quia dicitur emptio, ibid. num. 3.
- 10 In emptione contractu solutio pretij potest in diem, & ad tempus
rogari, & differri, ibidem num. 4.
- 11 Emptionis, & uenditionis nominatio quandoque necessario non
esse uenditionem ibid. nu. 9.
- 12 Emptionis, & uenditionis contractus dicitur, si alicuius finium regun-
dorum pretio cedatur, etiam absque expresse nominatio emptoris,
& uenditionis, & multo magis quoniam expressum, in consil. cl. nu. 23.
- 13 Emptio quando fiat per estimationem rei in diem date finium regun-
dorum, in consil. cxiij. nu. 15.
- 14 Emptio fructuum nasciturorum, iactus retis, frumentorum in hereditate
sistentium, & similia ualeat, etiam si nihil percipitur, nec aliquid
sionis praetextu rescindi potest, & primum integrum est uenditori
uendum in consil. xc. nu. 12.
- 15 Emptione rei facta, sub modo, & conditione aliqua, conditio, &
ille seuari debet, in consil. lxxviii. nu. 17.
- 16 In emptione, & uenditione ob lectionem rescindenda quando, & con-
do lasso attendatur, in consil. xc. nu. 23.
- 17 Emptionis, & uenditionis contractus, in quo aut lasso uita domus
iusti pretij, aut dolus quomodo intueretur, est nullus, nec rescin-
di rescindenda, in consilio xc. num. 5.
- 18 Et uerum referat, an lasso ab initio, uel expofacto interuenit, ibid.
6. 14. 25.
- 19 Emptione, & uenditione contracta, si traditione rei nondum facta, &
nondum soluto, res tota perierit, aut aliud damnum interuenit,
lumo, & damnum ad emptorem pertinet, in consilio xc. num. 11.
- 20 Emptionis contractus, si ante traditionem res expofacto pro parte
remaneat, quo ad aliam partem, nec ab eo recedi potest, in consil. 140. nu. 6.
- 21 Idem si emptor propter aliquod impedimentum re uti non potuit, &
quid in his casibus uenditor teneatur.
- 22 Emptione perfecta de natura contractus omne periculum, & onus
circa re uenditam absque culpa venditoris contingens est
seu mandato superioris, ad emptorem spectat etiam si emptor
elset sub conditione resoluenda, in consil. clxx. nu. 14.
- 23 In emptionis, & uenditionis contractu quomodo intelligatur factus
gatio & hypoteca bonorum, in consilio cxiij. num. 29.
- 24 Emptionis titulo, cum bona fide per longum tempus possides acquiras
dominium saltem utile, in consilio lxxij. num. 14.
- 25 Ex quo dominio quis in iudicio rei uendicionis debet obtinere, &
si in libello dictum esset rem ad agentem pertinere uere domum
quasi ibidem num. 15.
- 26 Emptionis & uenditionis contractus naturæ contrarium est pactum
si res uendita infra certum tempus de mandato superioris denota-
uenditor teneatur primum emptori restituere, & est pactum pignora-
nabile naturæ alterius contractus maxime pignoris, in consilio cl.
numero 12. 15. & 18.
- 27 Videas de hoc in uerb. pactum.
- 28 De emptionis, & uenditionis contractu procedit argumentum ad
scilicet locationis & conductionis, in consil. clxiiij. num. 21.
- 29 Emptionis & locationis contractus equiparantur, in consil. clx.
Differunt tamen quandoque & maxime quo ad periculum, impo-
rum, & damnum post perfectum contractum contingens, &
licet à contractu recedere ibid. num. 36.
- 30 Emptionis & uenditionis contractus non dicitur inualidus, &
ex eo quod res fuerit uilius empti, in consil. cxxij. num. 5.
- 31 Et ex quib. de simulatione, & prauitate usuraria argui possit, ibi. nu. 1.
- 32 Emptionis contractus simulatus & fictus non potest dominium trans-
ferre, in consil. xli. nu. 17.
- 33 Emptionis contractus simulatus, & usurarius praesumeretur, si contra-
cta fauorem & utilitatem emptoris contineret, secus si pami-
ptoris, & partim uenditoris, in consil. clxx. num. 1.
- 34 Nisi ex aliis gestis, & conuentis aliz praesumptiones legitimè ad
mendum contractum simulatū & usurarium colligerentur ibi. nu. 2.
- 35 In emptionis, & uenditionis contractu usura committi potest in
llo clxxviii. nu. 12.
- 36 Emptionis, & uenditionis contractus uere, & proprie dicitur usurarius,
& uenditor tanquam usurarius ad restitutionem tenetur, quando
tra pactum de retrovendendo plures aliz coniecturae, & praesump-
nes simulationem, & usurariam prauitatem arguerent conueniant
consilio clxix. numer. 1.
- 37 Et quid ad hoc requiratur, & quando hoc uerum sit ibid. num. 14.
- 38 Idem si tres aliz coniecturae, & praesumptiones absque pacto de retro-
vendo adessent, ibid. num. 2.

oij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In emphiteosis confuetudo inducitur, etiam ex unico actu super quo indicatum non fuerit, in conf. 95. nu. 13. 403

1 In emphiteosi inuestitura prima est attendenda, non autem posteriores, quoad illud, an femina, & collaterales ultimi de iuncti admitti debeant, in conf. 95. nu. 14. 403

1 In emphiteosis concessiones posteriores, sunt à prima regulandæ, in conf. 98. num. 18. 412

2 In emphiteosis successione, quando ordo graduum, & quâdo ordo legis seruetur, in conf. lv. nu. 11. 211

2 Emphiteosis contractus, quod ius tribuat illis pro quibus fuit stipulata, in conf. lv. nu. 20. 212

2 In emphiteosis, & feudis successione feruatur confuetudo loci, & ecclesiar, in conf. cxiii. nu. 25. 458

Quod declarat ibid. nu. 30. & 31 p. ead. cum seq.

1 In emphiteosis eadem bona in solidum à duobus dominis directis concedere, repugnat, in conf. 109. nu. 6. 451

1 Emphiteosis non comprehenditur sub generali bonorum ueditione, nisi de illa expresse mentio fiat, in conf. cxviii. nu. 18. 505

1 Emphiteosis magis tractatur cum ueneritate bonorum, & titulo uenerabili ad successores uenerales, quàm titulo singulari, & ad successores singulares, in conf. cxviii. nu. 33. 769

1 In emphiteosis, quomodo probetur solutio affectui totius temporis præteriti, in conf. cxi. nu. 5. 58

1 Emphiteosis pro aliquo stipulata ei sequuta ratificatione etiam tacite acquiritur potest, in conf. cxi. nu. 30. 769

3 In emphiteosis stipulata pro se, & nomine aliorum quorundam, qui ratificationem non habet locum ius accrescendi, in conf. cxiii. nu. 20. 350

3 In emphiteosi an possessio continetur in filium suum hæredem abque alia inuestitura, in conf. lxxv. nu. 18. 245

1 In emphiteosi pactum expresse, quod emphiteota possit rem emphiteoticam uendere, & concedere cuiuncque uoluerit, quomodo intelligatur, in conf. xliiii. nu. 20. 154

1 Emphiteosis concessa pro se, & filiis, & descendentibus acquiritur illis etiam non hæredibus, in conf. xliiii. nu. 20. 219

1 Emphiteosis concessa pro se, & liberis ad masculos, & feminas pariter transit, in conf. xciii. nu. 19. 391

1 Emphiteosis concessa pro se, & filiis, & concessa pro se, & hæredibus differtur, in conf. 93. nu. 36. 391

1 Emphiteosis concessa ab ecclesia alicui pro se, & liberis comprehenditur filios, ut filios etiam si non sint hæreses, in conf. 93. nu. 34. 397

1 Emphiteosis de iure ad patrem ex diuisione deuoluta ad filios quoque transit, ibid. nu. 22. 391

1 In emphiteosis à patre pro se, & filiis, & descendentibus acquisita, patet potestum de filius seu descendentibus hæredem instituyendo alius filius, & descendentes præiudicare, sed non instituyendo hæredem extraneum, & non descendentes, ille uero ad quem tanquam filium, & descendentes emphiteosis peruenit, alius nullo modo præiudicare potest, in conf. xcv. nu. 9. 402

1 Emphiteosis acquiritur filiis, & descendentibus irrevocabiler, adeo quod in ea non potest ipsi præiudicari quando pater qui eam acquiritur, non reuocatur acquisitionem, & mortuus fuit, in conf. xcv. nu. 10. cad.

1 Emphiteosis concessa pro filiis, & nepotibus masculis descendentibus, solum nepotes masculos descendentes ex masculis, & non ex feminis comprehendit, in conf. xcvi. nu. 404

Contra ibid. nu. 5. cad.

Maximè si nepes ex filia ad eam expresse uocata essent ibid. nu. 6. cad.

3 Emphiteosis ecclesiar concessa pro se, & hæredibus intelligitur concessa liberis, & descendentibus, non autem hæredibus extraneis, in conf. lxxiii. num. 7. 239

Quid si concessa esset clerico in sacris ordinibus constituto, ibid. nu. 8. & pro quibus hæredibus tunc concessa intelligatur, ibid. nu. 10. 239

1 Emphiteosis concessa pro se, & suis descendentibus ad tertiam generationem ad nepotem quoque ex filia transit in conf. 96. nu. 7. 404

1 Emphiteosis concessa pro se, & liberis seu filiis masculis, non intelligitur concessa pro nepotibus ex femina descendentibus, in conf. 96. nu. 9. cad.

Secus si pro se, & descendentibus masculis, ut pro se filiis, & nepotibus masculis ex eis descendentibus usque in tertiam generationem, ibid. nu. 10. & 11. 405

1 Emphiteosis concessa etiam pro certis personis seu usque ad tertiam generationem, si etat sterilis & opera labore, ac expensis emphiteota fuerit meliorata, effecta est hereditaria, & iure hereditario, non autem sanguinis nec ex prouidentia domini ad hæredes etiam extraneos emphiteota perpetuo transit, in conf. 98. nu. 12. 411

2 Emphiteosis concessio facta pro se, filiis, & nepotibus usque in tertiam generationem comprehendit etiam pronepotes, in conf. 3. nu. 26. 19

2 Emphiteosis stipulari pro se filiis nepotibus, & descendentibus masculis ad eos solum etiam non hæredes transit, in conf. 95. nu. 9. 120

Et in ea nepos ex fratre sua cū fratre non succedit fratri absque liberis prædefinito ibid. nu. 10. cad.

Et quando fecus ibid. nu. 11. 121

2 Et stipulari pro se filiis nepotibus, & descendentibus dicitur ordine successu stipulari, & quomodo, in conf. 95. nu. 12. 120

2 Emphiteosis concessa pro se, & filiis masculis ad nepotem ex filia non transit, in conf. lxxviii. nu. 2. & 10 p. 308. cum sequen.

2 Et concessa pro se, & filiis masculis, & feminis intelligitur concessa pro masculis, & feminis simul, nisi statutum loci masculos feminis præferret, in conf. xcii. nu. 14. 483

2 Et concessa pro se filiis, & descendentibus masculis an ueniat iure hereditario in conf. xcii. nu. 21. 497

2 Emphiteosim concessam pro se, & filiis non esse in legitima imputanda

G 3 quomo-

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- quomodo intelligitur, in conf. cxiii. nu. 38. 500
- 2 Emphyteosis quando non est quid hereditarium, non computatur filio in legitimam iure naturæ debitam, in conf. cxiii. nu. 34. 499
- 2 Emphyteosis recepta pro se, filiis, & nepotibus masculis non admittit ne potest ex femina, neque filiam recipientis, in conf. cxv. nu. 57. 543
- Fallit ibid. nu. 59. ead.
- Et quando illud uerum sit ibid. nu. 60. ead.
- 2 Emphyteosis concessa pro se, & filiis simpliciter non dicitur concessa pro nepotibus, aliisque descendentes, in conf. cxii. nu. 13. 352
- 2 Emphyteosis si à principio fuit concessa uni pro se, & nepotibus masculis, & illis deficientibus pro feminis, deinde per diuisionem, aut aliter transeat ad duas lineas, quousque aliqui de una linea extant, etiam si feminæ sint, alij de alia linea etiam masculi admitti nequeunt, in conf. cxii. nu. 35. 669
- Et an idem sit in secundo, ibid. nu. 37. ead.
- Idē est, si emphyteosis à principio fuisset pluribus concessa ibi. n. 41. ead.
- 1 Emphyteosis concessio facta pro se, & pro eo, quem nominauerit, seu cui dederit, ualeat, in conf. cxi. nu. 1. 438
- 1 Emphyteosis concessio facta alicui pro se, & eo quem uoluerit, seu cui dederit, uel per similia uerba, intelligitur facta secundum puram, & meram naturam emphyteosis, in conf. cxi. nu. 18. 441
- 1 Et si concessa fuit pro se, & hæredes semel eligendo, & nominando & sub his uerbis, quod possit in dictis bonis semel hæredem eligere, qui hæres adueniente casu successione prædicta teneatur capere nouam inuestituram, de quo hæredes, & de qua successione sit intelligendum, ibi dem. nu. 30 & 33. 441
- Et si hæres electus adhuc uiuente emphyteota, qui elegit, inuestituram, & confirmationem petat, & obtineat, an talis inuestitura, & confirmatio ualeat, ibid. nu. 31. 442
- 1 Emphyteosis concessa pro se, & hæredibus, & quibusunque successoribus comprehendit etiam legatarios, & singulares successores extraneos, in conf. cxii. nu. 4. 446
- 1 Et concessa pro se, filiis, & nepotibus, & usque in ipsius stipulatoris tertiam generationem finitam comprehendit etiam pro nepotes, in conf. cxii. nu. 15 & 18. 453
- 1 Ad emphyteosim concessam pro se, & filiis masculis, & masculis non extantibus pro feminis, quousque aliqui ex masculis inuestitura comprehendit, superest, feminae admitti non debent, in conf. cxviii. nu. 1. 448
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 4. ead.
- Idem, quousque aliquis de nominatis nomine proprio in inuestitura superest, ibid. nu. 2. ead.
- 1 Emphyteosis concessa alicui pro se, filiis, & descendentes ipso iure acquiritur filius non tantum ex facto patris acceptoris, sed etiam ex pro uidentia domini concedentis, & deiciente primo acceptore ius uendi candi rem emphyteoticam aduersus tenentem, & possidentem illam non competit domino, nisi constituerit emphyteotam decessisse sine filiis, seu liberis ibid. nu. 7. ead.
- Et si dominus uideat illam possideri à tertio, ad quem ea peruenire non potest, statim contra illum agere non ualeat, nisi aperte constet emphyteotam decessisse sine filiis ibid. nu. 8. ead.
- 3 Emphyteosis stipulata pro se, filiis, & hæredibus non transit ad filios, nisi sint hæredes, in conf. cxii. nu. 20. 350
- 3 Emphyteosis acquisita pro se, & filiis acquiritur filiis etiam non hæredibus, in conf. cxiii. nu. 6. 448
- 1 Emphyteosis concessa pro hæredibus, & concessa pro hæredibus masculis, uel per hæredibus legitimis de quibus intelligat, in conf. cxviii. n. 41. 271
- 1 Emphyteosis concessa pro se, filiis, & hæredibus iuxta statutum interpretatur, in conf. 93. nu. 6 & 42. p. 388. cum seq.
- 1 Emphyteosis concessa pro se, & hæredibus non comprehendit hæredem in re certa institutum, ibid. nu. 21. & 42. p. 391. cum seq.
- Et recepta pro hæredes, hæres ex testamento profertur illis, qui aliter ad eam admitti debent, ibid. nu. 24. ead.
- 1 Et concessa pro hæredibus simpliciter, & concessa pro hæredibus masculis, uel legitimis differt, ibid. nu. 25. ead.
- 1 Ad emphyteosim pro se, & hæredibus concessam filia hæres ex testamento admittitur, ibid. nu. 40. 395
- 1 Emphyteosis concessa pro se, & hæredibus, & successoribus transit ad liberos, & descendentes etiam feminas, ibid. nu. 55. 398
- 1 Ad emphyteosim concessam pro se, & successoribus ita feminæ, sicut masculi descendentes uocantur, in conf. cxiii. nu. 11. 400
- 1 In emphyteosi, quæ est quid hereditarium, ordo succedendi summitur ex ordine succedendi in hereditate, in conf. lxviii. nu. 11. 38. & 42. p. 268. cum seq.
- 1 In emphyteosi non hereditaria feminae cum masculis admittuntur, secus si ea hereditaria sit, & quando in conf. cxiii. nu. 14. 390
- 1 In emphyteosi hereditaria seuatur ordo succedendi in hereditate, & quod ea dicatur hereditaria, in conf. cxiii. nu. 23. 391
- 1 In emphyteosi concessa pro se, & hæredibus locum non habet statutum excusationis feminarum, in conf. cxiii. nu. 29. 392
- 3 Emphyteosis concessa secundum formam, & modum antiquarum inuestiturarum quomodo intelligatur concessa, in conf. lxviii. nu. 9. 249
- 1 In emphyteosis contractu quod masculinum concipiat femininū consuetudo ecclesiæ est seruanda in conf. cxvii. nu. 1. 406
- 1 Et tunc neptum appellatione neptes quoque comprehenduntur ibi dem. nu. 4. ead.
- 1 Et stante consuetudine prædicta feminae simul, & pariter cum masculis ad emphyteosim admittuntur, nisi statutū, seu consuetudo in loco esset, quod extantibus masculis feminae non succederet, i. cōl. cxvii. n. 2. ead.
- 2 In emphyteosi, quæ à femina originem habuit, masculinum concipit femininum, in conf. cxv. nu. 19. 538

- Et recepta pro se, & filiis transit etiam ad feminas, ibid. nu. 39. & 40. ead. cum sequen.
- 1 Ad emphyteosim receptam pro se, & filiis legitimis, & naturalibus admittuntur legitimarij, in conf. cxvii. nu. 46. 406
- Requæ de hoc uideas in uerbis legitimatus.
- 1 Emphyteosis perpetua dicitur multipliciter, in conf. cxvii. nu. 46. 406
- 1 In emphyteosim perpetuam concessio semper durat, donec pñio loci sit, & ipsi domino, prout conuentum fuit præstetur, in cōl. cxvii. n. 4. 406
- Requæ de locatione in emphyteosim perpetuam uideas in uerbis legitimatus.
- 1 Emphyteosis ecclesiæ simpliciter perpetuam uideas in uerbis legitimatus.
- aut hæredum in dubio intelligitur concessa pro filiis, & deficientibus masculis etiam non hæredibus in conf. lxix. nu. 11. 406
- Nec est necesse, quod à principe sit expresse concedatur ibid. nu. 11. 406
- Secus in emphyteosi priuata ibid. nu. 11. 406
- 1 Ad emphyteosim ecclesiæ femina regulariter non admittuntur, & contra loci consuetudo, in conf. cxvii. nu. 14. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiastica non est quid hereditarium, & transit ad filios, & deficientes, in conf. 93. nu. 3. 406
- Et an id sit uerum ibid. nu. 30. 406
- 1 Et in ea appellatione heredum, & descendentiū comprehenduntur parentes, & hæredes sanguinis, in conf. 93. nu. 8. 406
- Contra ibid. nu. 30. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiastica feminae sui natura sunt incapaces, & non admittuntur, nisi expresse uocatz sint in conf. 93. nu. 3. 406
- Contra ibid. nu. 18. & 46. & 50. p. 390. cum seq.
- Et quid de hæredibus extraneis remittitur ibid.
- Emphyteosis ecclesiastica ad hæredes masculos, & feminas patet sui natura transit, licet de feminis non exprimat ibid.
- 1 Emphyteosis ecclesiæ concessa pro se, & hæredibus simpliciter comprehendit descendentes tam masculos, quam feminas, & non extraneos conf. 94. num. 11. 406
- 1 In emphyteosi ecclesiæ simpliciter concessa etiam feminæ possunt succedere, quamuis nulla mentio de illis in concessione facta sit, in conf. 94. num. 3. 406
- Et concessa pro se, & hæredibus transit ad filias feminas, & non extantibus, ibid. nu. 6. 406
- Et multo magis, si fuit concessa pro hæredibus, & successoribus ibid. num. 11. & 13. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiæ stipulata pro se, filiis, & deficientibus, quod transeat ad feminas, earumque descendentes, in conf. cxviii. nu. 1. 5. 7. & 8. 406
- Et stipulata pro se, filiis, & deficientibus descendentes, filios, & deficientibus, qui sint hæredes, non autem heredes extranei, ibid. num. 3. 406
- Quid si esset stipulata pro se, & hæredibus suis, ibid. nu. 4. 406
- 1 Et stipulata pro se, filiis, & deficientibus masculis, & feminis, quod transeat ad feminas, tam de iure communi, quam etiam hanc consuetudinem, uel statuto admittente prius masculos illiusque descendentes feminas, in conf. cxv. nu. 8. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiastica quando etiam ad filias feminas transit, in conf. cxvi. nu. 11. 406
- Quid si esset stipulata pro se, & filiis, ibid. nu. 12. 406
- 1 In emphyteosi ecclesiæ, pro se, filiis, & nepotibus stipulata quamuis nepotes comprehendatur, & quando non in conf. cxviii. nu. 10. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiastica ita capaces sunt feminae descendentes, & masculi, in conf. cxviii. nu. 7. 406
- Et ea concessa pro se, & deficientibus, per masculum ad nepotes non transit potest, ibid. nu. 8. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiæ concessa pro se, hæredibus, & successoribus tam ad hæredes etiam extraneos, in conf. cxii. nu. 2. 406
- Contra ibid. nu. 16. & 14. ubi quid illud uerbum successoribus ad hæredibus operetur.
- Nisi pro omnibus hæredibus, & successoribus dictū esset, ibi dem. nu. 2. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiæ concessa pro hæredibus simpliciter ad legatos extraneos transit, in conf. cxii. nu. 2. 406
- Ac etiam quando pro hæredibus in perpetuū concessa fuerit, ibi dem. nu. 6. & 16. 406
- Et uerbum illud in perpetuū quomodo intelligatur, ibid.
- 1 Emphyteosis ecclesiæ concessa pro se, & hæredibus suis propter illud nomen suis intelligitur solum concessa descendentes, & hæredibus sanguinis, in conf. 102. nu. 11. 406
- 1 In emphyteosi concessione de re ecclesiæ nomen hæredes comprehendit solum descendentes, & non extraneos hæredes, nisi illi dignum nomen tale esse adiectum, in conf. cxii. nu. 9. & 33. p. ead. cum seq.
- 1 Emphyteosis ecclesiæ regulariter sui natura ad hæredes extraneos non transit, & in hoc, quando fuit concessa pro se, & hæredibus, non est differentia inter ecclesiam constantinopolitanam, & alias ecclesias, in conf. cxii. nu. 12. & 33. 406
- Secus est in emphyteosi priuata, ibid. nu. 13. 406
- 1 Item secus, nisi ex pacto, & expresse emphyteosis ecclesiæ etiam pro hæredibus extraneis concessa esset, ibid. nu. 18. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiæ concessa pro se, & hæredibus, & successoribus in perpetuū comprehendit quoque filias feminas etiam uocatas, & non potest statuto loci feminarum propter masculos exclusio non potest admitti, nisi masculis non extantibus, & finita linea masculorum propter obitum ultimi emphyteote sine filiis defuncti, illi ad hæredes descendentes per lineam femininam prius emphyteote, & illi debet ad eam admitti, nec emphyteosis dicitur in uita, nec ad ecclesiam transire, in conf. cxii. nu. 25. 406
- 1 Emphyteosis ecclesiastica sui natura solum ad filios, & deficientes

Oij.

Neque auctoritas vicarii Episcopi ibid. nu. 3. cad

Reque autoritatis sicarij Episcopi ibid. nu. 3. cad.
Quod limitatur, ibid. nu. 19. 338
1 In emphyteosim concessio non potest res ecclesie absque autoritate le- 338
dis apostolicis, quando fit concedi non est solita, in conf. lxxiii. n. 4. 338
Quod limitatur, ibid. nu. 23. 338
1 In emphyteosim etiam perpetuum res sterilis ecclesie concedi potest, ut 338
ad extraneos heredes transeat, interueniente tamen debita solemnitate 338
et, ibid. nu. 12. 338
Et sterilis dicitur iuxta causam huius concessionis, ibid. nu. 18. 338
1 Et ea fertili effecta opera, & labore conductoris, prelatum nec pensionem 338
augere, nec laicis onem ecclesie allegare potest, sed locacioni perpetuo 338
flare tenetur, in conf. lxxiii. nu. 13. 338
1 Et si emphyteosis effectus temporalis, post culturam efficiunt perpetua, & 338
ad heredes omnes etiam extraneos transmissibiles, ibid. nu. 17. 338
1 In emphyteosim concessio, si de res ecclesie extraneis Pauli III. pro- 338
hibens, in quibus casibus locum habeat, in conf. lxxiii. nu. 23. 338
1 Emphyteosis concessio de res ecclesie non solita sit concedi facta sine 338
solemnitate, & auctoritate sedis apostolicæ est ipso iure nulla, in con- 338
siliis lxxiii. nu. 2. 338
1 Et in quibus concessionibus, & an in renouationibus hoc procedat, ibi- 338
dem, nu. 14. 338
1 Emphyteosis concessio de rebus ecclesiæ fieri debet ex iusta, & necessaria 338
causa, iurisque solemnitate tractata, & que sit hæc causa, & solemnita- 338
tes, ibid. nu. 6. 338
1 Emphyteosis concessio de rebus ecclesiæ ualet, etiam si auctoritas, seu con- 338
firmatio superioris ex post facto in terueniat, in conf. lxxiii. nu. 11. 338
1 Emphyteosis concessio de res ecclesiæ sterilis facta ad meliorandū, & ad 338
culturam reducendum ualet etiam pro hereditibus extraneis, & in eu- 338
identem utilitatem ecclesiæ dicitur facta, in conf. lxxv. nu. 2. 338
1 In emphyteosim etiam perpetuam, & ad heredes quoscunque extraneos tra- 338
nsferantur res ecclesiæ sterilis ad meliorandum cum solemnitate rati- 338
onem ad iure requisita concedi potest, in conf. lxxv. nu. 14. 338
1 Et ad culturam redacta, & fertilis effecta opera, & impensa emphyteo- 338
ta non potest per prelatum auferri, nec pensio augeri, nec aliud onus 338
ipsi emphyteote imponi, in conf. lxxv. nu. 15. 338
1 In emphyteosim res ecclesiæ solita concedi potest à prelato de nouo alie- 338
quæ alia solemnitate recte alteri concedi, in conf. lxxv. nu. 16. 338
Et solita cõcedi dicitur, quando semel sit fuisse concessa ibid. nu. 17. 338
1 In emphyteosim denuo absque iure solemnitate, & absque alia causa eo- 338
dem modo locari potest res ecclesiæ solita in emphyteosim perpetua 338
locari, si ob emphyteosim finitum sit ad ecclesiam reuersa, in conf. 338
lxxvi. nu. 1. 338
Et multo magis pro maiori pensione, ibid. nu. 4. 338
1 Et an, & quando pro eadem uel minori, uel maiori pensione, ibid. n. 3. 338
Et an hoc sit ecclesiæ utile ibi, quæ iustam, & conuenientem pensionem 338
offerat, sit locanda, ibid. nu. 6. 338
Cum noua tamen qualitate sic locari non potest, ibid. nu. 9. 338
1 Emphyteosis concessio de res ecclesiæ facta sine iusta causa, & sine decre- 338
to, uel cum decreto ex falsa causa interposito est ipso iure nulla, & do- 338
minum iure in emphyteosim transferre potest, in conf. lxxix. n. 1. 338
1 Et facta sine decreto superioris, & sine solemnitate est nullam si ef- 338
fecta facta sub alia forma, quam effectus decreti, in conf. lvi. n. 14. 221
1 In emphyteosim concedi res ecclesiæ iustis causis, & solemnitatibus in- 338
teruenientibus permittitur in conf. cii. nu. 4. 220
Et in quo casu hoc uerum sit, ibi, nu. 7. & 17. p. 421. cum seq. 220
1 Emphyteosis concessio de res ecclesiæ solita sit concedi potest absque de- 338
creto, & solemnitate fieri, in conf. lvi. nu. 17. 221
1 Emphyteosis simpliciter à prelato concessa intelligitur concessa secum 338
dom formam conflatam, & comprehendit solum personas conflatas 338
in conf. cvi. nu. 25. 221
Et concessio alias facta nulla esset, in conf. cvi. nu. 26. 221
1 In emphyteosim concedere nec ecclesiæ non potest conductor illius rei 338
ue simplex, si uel ad longum tempus, in conf. lxix. nu. 5. 161
1 In emphyteosis ecclesiæ aliud ius seruatur, quam in feudo, in cons. lvi. 271
lxviii. nu. 41. 271
1 Ad Emphyteosim ecclesiæ de feudo quando recte arguitur, in consilio 338
xciii. nu. 10. 338
Ad emphyteosim ecclesiæ iura feudalia à iure communi exorbitantia pro 338
decisione causarum non extenduntur, in conf. xciii. nu. 15. 338
Sed iuri communi standum est, in conf. xciii. nu. 50. 338
1 Emphyteosis ecclesiastica, & feudi differentia, in conf. 93. nu. 17. 338
2 Ad emphyteosim in ecclesiæ recte de feudo arguitur in iura quæstione, an 338
legitimatus in eis succedat, in conf. xciii. nu. 16. 338
2 Emphyteosis ecclesiæ, & feudum equiparantur, & de uno ad aliud recte 338
arguitur, ibid. nu. 2. 338
2 Different tamen quoad succedendum, quamuis quo ad alia æquiparan- 338
tur, in conf. cxx. nu. 30. 338
Et de uno ad aliud non arguitur, nisi in his, in quibus expressè sit idem 338
ius, ibid. nu. 29. 338
1 Ad emphyteosim ecclesiæ de feudo regulariter arguitur in cõs. cxxvi. 338
nu. 14. 338
1 Nisi inter illa expressa, & specialis ratio diuersitatis assignari posset, 338
ibid. nu. 15. 338
1 In emphyteosim concessio de res ecclesiæ facta ex iusta causa, & cū debita 338
solemnitate potest per restitutionem in integrum rescindi, quando 338
ecclesiæ fuisset enormiter laesa, in conf. lxxiii. nu. 11. 338
Et an ecclesiæ quo ad pensionem fuerit enormiter laesa, nec ne quod tem- 338
pus sit inspicendum, uideas etiam de hoc in uerb. concessio, in uerb. 338
locatio, & in uerb. ecclesiæ. 338

- 1 In emphyteosim rerum ecclesie pensio quanta esse debeat, ad hoc ut ecclesia laesa dici non possit, in confilio lxxxv. nu. 1. 362
- 1 Adversus concessionem in emphyteosim ecclesia ob enormem, & magnum ipsius laesionem debet in integrum restitui in conf. lxxxv. nu. 11. 373
- 1 Videas etiam in verbis restituere, & restituitio. 373
- 1 In emphyteosim concedendo ecclesia quare sextam solite mercedis partem remittat, in conf. ex. nu. 6. 456
- 1 In emphyteosim perpetuam praelatus bona ecclesie consanguineis suis concedere non potest, in conf. cxvii. nu. 19. 491
- 1 Et quomodo hoc procedat ibid. nu. 20. 492
- 1 Emphyteosis concessa in perpetuum durat, donec solvatur pensio, & quando, & quomodo finiatur, in conf. cxviii. nu. 4. 482
- 1 Emphyteosis ecclesie an, & quo iure in monasterium propter ingressum emphyteote transcat, in conf. cxviii. nu. 8. & 10. 400
- 1 Emphyteosis in monasterium propter ingressum emphyteote ex titulo universali transfertur, eique acquiritur, & ibi quando perpetuo, & irrevocabiliter acquisita dicatur, in conf. cxviii. nu. 36. 398
- 1 Emphyteosis in monasterio titulo singulari non transfertur, ibi. n. 57. ead. 398
- 1 Ad concessionem emphyteosis non arguitur de totali rei ecclesie alienatione ad effectum, ut in haeres etiam extraneos sit transitoria, in conf. cxii. nu. 19. 422
- 1 In emphyteosis concessione si ecclesia, vel dominus se nomine emphyteote possidere constituat, transfertur in eum illam possessionem, quae tunc penes ipsum reperiebatur, & si naturas tunc penes alium erat, per constitutum hoc censetur data emphyteote licentia, & potestas illam apprehendere, & a quocunque eam habente omni remedio ipsi ecclesie, & domino competenti acquirendi, in conf. cxii. nu. 52. 428
- 2 Emphyteosis ecclesie alienatio inter comprehensos in concessione non prohibetur, in conf. cxii. nu. 27. 29
- 2 Emphyteosis ecclesie potest legari uni ex comprehensis in concessione etiam aliis exclusis, in conf. 3. nu. 31. ead. 29
- 2 In emphyteosis ecclesie frater patruelis praefertur forori defuncti ab intestato in civitate Ferrariae, stante ibi statuto, quod agnati usque ad quartum gradum secundum ius canonicum ab intestato succedant & praefertantur filiabus fratribus defuncti, & aliis omnibus feminis cuiusque gradus, in conf. lxxv. nu. 10. 268
- 1 Idem, si investitura conventum esset, quod si quis moriatur ab intestato, res veniant ad agnatos secundum gradus prirogatiam, quibus de ficientibus deveniant ad cognatos, ibid. nu. 11. ead. 268
- 2 Quod verum est, etiam si concessa esset pro se, & haeredibus ibi. n. 13. ead. 268
- 2 In emphyteosis ecclesie successione inter plures vocatos successus per nomen collectivum plurium personarum, & graduum proximitas respectu cuius attendatur, in conf. cx. nu. 3. 536
- 2 Emphyteosis, & feuda ecclesie quod ex concessione papae, vel consuetudine sint quid hereditarium, & ad omnes etiam feminas transeat, quod verum sit, & quando non in conf. cxiii. nu. 26. 458
- 2 De emphyteosi ecclesie an possit detrahi legitima, in conf. cxvii. nu. 33. 499
- 1 Et quid de trebellanica ibid. nu. 39. 500
- 1 Emphyteosis ecclesiastica a duobus collateralibus accepta pro se, & filiis masculis, & masculis non extantibus pro feminis, decedente aliquo de una linea, sola filia femina superstiti, ea exclusis masculis alterius lineae admittitur, in conf. cxviii. nu. 6. 448
- 1 Emphyteosis si quis ab ecclesia acquirat pro se, & nomine titij absentis, qui postea non reperitur illam acceptasse, emphyteosis tota ipsi filij pulanti acquiritur, in conf. cxviii. nu. 9. 449
- 1 Et acceptatio, seu ratificatio post mortem stipulatoris facta illi non prodest, ibid. nu. 10. ead. 449
- 1 In emphyteosim ab ecclesia recipiens rem suam tanquam rem ecclesie sibi non praeiudicat, neque ex hoc contractu ius aliquod, aut dominium in ecclesiam transfert, in conf. cxiii. nu. 5. 464
- 1 Emphyteosis ecclesiastica tam de iure communi, quam de iure municipalitatis civitatis Ravennae potest specialiter, & generaliter obligari, in conf. cxvii. nu. 11. 504
- 1 Et quando sub generali obligatione, & hypotheca omnium bonorum simpliciter facta comprehendatur, & quando non ibid. nu. 12. ead. 504
- 1 Ad emphyteosim ecclesie naturalis legitimatus non admittitur, nisi fuerit ad illam specialiter, & expressè legitimatus, in conf. cxvii. nu. 16. 505
- 1 In emphyteosim conducentis ab ecclesia bona, quae sibi et alio fratre suo communia erant & ad ipsos pleno iure, & liberè spectabant, cesset ea alienasse, & titulo donationis praesumptae in ecclesiam transfuisse quoad partem ipsius tantum, & non fratris sui in conf. cxviii. nu. 33. 468
- 1 In emphyteosim ecclesiam concessisse rem uni si instrumentum dicat, non probat ad praedictum alterius illam rem tenentis, seu ius in ea habentis, ibid. nu. 35. ead. 468
- 1 In emphyteosim concessionem, & investituram ab ecclesia accipiens de bonis, quae prius tanquam propria per longissimum tempus tenuerat, cum hac clausula, quatenus iure, & rationabiliter sit petendum, si constet bona illa pleno iure, & liberè ad ipsum pro suo spectare, sibi etiam per aliquos annos canonem ecclesie solvendo non praeiudicavit, & concessio, seu investitura praedicta non valet, ibid. nu. 37. ead. 468
- 1 Emphyteosis ecclesie quando publicatis bonis emphyteote ob eius delictis, & haeredes, ibid. nu. 54. 470
- 1 Emphyteosis ecclesie publicatis bonis emphyteote ob crimen haereticis applicatur ecclesiis, a quibus fuit concessa, non autem publicatur, ibidem num. 56. 471
- 1 Emphyteosis ecclesiastica acquisita ab uno ex sociis suae suae post contractam societatem omnium bonorum non est inter ipsos locos communicanda: sed solum fructus illius durante societate communicantur, in conf. cx. nu. 42. 716

- 1 In emphyteosi ecclesie idem est, quod in feudo, quando eadem res investitur, ibid. nu. 43. 716
- 1 Emphyteosis ecclesie non potest ob non solutionem aliquorum decimarum in commissum eccidisse, quando per solutiones aliorum, qui tunc illam communiter conductam haberent, fuisset integraliter ecclesia solutum, adeo quod ipsa nullum dampnum praetendere possit, in conf. cxvi. nu. 18. & 20. p. 745. cum seq. 716
- 1 Emphyteosis ecclesie, & loci pii non potest inficio domino alterius, ut specialiter pignori obligari, in conf. cxviii. nu. 20. 716
- 1 Secus si emphyteosis priuati ibidem. 716
- 1 Quid si emphyteosis ecclesie expressè, ut emphyteosis ecclesie pignori obligata ibid. nu. 21. 716
- 1 Super emphyteosi ecclesie statuta laicorum disponente non possunt, & ab illis regulari, & interpretari non debent, in conf. cxviii. nu. 15. 716
- 1 Emphyteosis in persona unius finita dicitur in persona alterius de qua concessa in conf. cx. nu. 2. 716
- 1 Emphyteosis dicitur finita per cursum temporis viginti nonem annorum, quando factum fuit pactum de renouando finito tempore viginti annorum, in conf. cxix. nu. 1. 716
- 1 Et finita non censetur renouata ex continuatione, & perseverantia in conf. cxvii. nu. 3. 716
- 3 Emphyteosis finita, licet domino, & ecclesie emphyteotam, vel emphyteotes, & successores a naturali possessione rei, quam volebant retinere, propria auctoritate eiciere, in conf. cxv. nu. 13. 716
- 3 Emphyteosis finita ecclesia, siue dominus non solum civiliter, sed etiam naturaliter statim dicitur possidere, in conf. 5. nu. 22. 716
- 1 Emphyteosis finita propter lineam finitam si dominus de novo illam per titulum decedentis concesserit, hac nova concessio naturam priuati adsumit, in conf. lxxix. nu. 1. 716
- 1 De emphyteosi ad ecclesiam reuerfa quos inuestire ecclesia tenetur in conf. 94. nu. 5. 716
- 1 Emphyteosis ad ecclesiam, & dominum reuerfa, & deuoluta dici non potest, quando unus emphyteota in investitura comprehensus reuertitur ut omni, & cuiusque iuri sibi super emphyteosi quomodocumque competenti, & competitur alteri emphyteote in eadem investitura comprehenso, qui postea decessit nullis relictis haeredibus, qui relictis emphyteosis possent succedere, & solum superest emphyteota, qui renuntiavit, sed is non obstante sua renuntiatione, potest emphyteosim admitti, in conf. 97. nu. 6. & 7. p. 406. cum seq. 716
- 1 Quid si non solum per verba praegnantia renuntiavit, sed etiam per actiones cessit, & constituit illum, qui renuntiavit, procommuni rem suam, & apposuit clausulam ad habendum, & c. ibid. nu. 407. 716
- 1 Emphyteosis ad ecclesiam deuoluta dici non potest, quousque superest, quis de comprehensis in investitura, ibid. nu. 9. 716
- 1 Emphyteosis ad ecclesiam deuoluta an, & quem ecclesia tenetur inuestire, & renouare, ibid. nu. 13. 716
- 1 Emphyteosis ad ecclesiam ob mortem emphyteote reuerfa debet proximioribus, & haeredibus ultimi defuncti concedi, nisi ecclesia illam pro se habere vellet, in conf. cxviii. nu. 2. 716
- 1 Contra quod ecclesia non possit pro se retinere, nisi in certo casu ibidem num. 16. 716
- 1 Emphyteosis finita, & ad ecclesiam reuerfa, quos proximiores, & quod masculis tantum ecclesia reuocare tenetur, in conf. cxviii. nu. 17. ubi haeredem solum etiam extraneum esse admittendum videtur. 716
- 1 Emphyteosis finita, & ad ecclesiam deuoluta ob culpam, & deinde emphyteote, ecclesia proximiores, & haeredes non tenetur reuocare, in conf. 98. nu. 3. 716
- 1 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 10. 716
- 1 Idem, si res integra esse defuisset, & ante requisitionem a proximioribus, & haeredibus factam ecclesia illam alteri concessisset, ibid. nu. 4. 716
- 1 Quod declaratur, ibid. nu. 40. 716
- 1 Emphyteosis finita, quod dominus illam proximioribus, & haeredibus ultimi emphyteote defuncti concedere tenetur, in qua emphyteota pro cedat, in conf. cxviii. nu. 5. & 42. 716
- 1 Emphyteosis finita ob lineam finitam solum illi, qui sunt haeredes ultimi emphyteote debent renouari, etiam si essent extranei alias non competes emphyteosis ecclesiasticae, & femininae, ad descendentes pertinet, ibid. nu. 9. 10. & 17. p. 411. cum seq. 716
- 1 Emphyteosis finitae nouam investituram, quae dominus proximioribus, & haeredibus ultimi emphyteote defuncti concedere tenetur, tenetur quoque proximiores, & haeredes petere possunt, ibid. nu. 4. 716
- 1 Emphyteosim finitam ecclesia in quo casu retinere possit, ibid. nu. 41. 716
- 1 Emphyteosim finitam, & ad ecclesiam reuerfam non potest ecclesia in praedictum proximiorum, & haeredum alteri concedere, nisi ipsi in investitura petenda negligentes fuissent, in conf. cxviii. nu. 7. 716
- 1 Et pendente tempore dato a iure ad petendum renouationem nullum praedictum praedictum ab ecclesia fieri potest, in conf. 98. nu. 41. 716
- 1 Emphyteosis finita linea agnatis ex gratia concedenda secundum naturam primae concessionis debet concedi, & omnia in prima concessione contenta tacite in secunda facta ex gratia repetita censentur, & si prima pro filiis masculis facta fuerit, an secunda quae sit ex gratia, debet pro agnatis feminis, an uero pro masculis tantum, in conf. 99. nu. 1. 716
- 1 Et una uice tantum, & non pluribus sit huiusmodi concessio ex gratia, ibidem num. 2. 716
- 1 Emphyteosim finitam quod dominus proximioribus agnatis concedere tenetur, non procedit in emphyteosi effecta perpetua, & haereditaria, sed in ea quae certo tempore finiri potest, ibid. nu. 3. 716
- 1 Emphyteosim finitam ecclesia pro se non potest retinere, sed illam agere 716

Index Consiliorum

- Et an ad prejudicium filiorum, & liberorum, quibus ut filii, seu ut liberis fuerit ius quistum, in conf. cxvii. nu. 2. 503
- 1 In emphyteosi si quis ultra primum recipientem de comprehensio in inuestitura aliquid faciat, propter quod iuri emphyteosis praedictetur, sibi soli praedictetur, & non aliis in inuestitura comprehensio, in conf. lxx. nu. 30. 455
- 1 Emphyteosis quando ad utilitatem successorum fuit renouata, attenditur generatio successorum renouatorum, non autem priorum, & antiquorum, in conf. lxx. nu. 14. 453
- 2 Emphyteosis a duobus fratribus, uel ab uno pro se, & alio fratre stipulata, uno ex eis sine liberis decedente, tota alteri superstiti acquiritur, in conf. lxx. nu. 7. 210
- 1 Emphyteosis concessa pro se, filiis, & nepotibus si per filios alienata fuerit, alienatio solum ipsis, filiis, & non nepotibus praedictatur, in conf. 96. num. 14. 405
- 1 Emphyteosim non amittit is, qui absque dolo inuestituram non petit, & quomodo dolo ablit, in conf. cxvii. nu. 22. 413
- 1 Ad emphyteosim simpliciter legitimandi potestatem habens intelligitur de bonis emphyteoticis prophanis, & priuati, non autem ecclesiasticis, in conf. ci. nu. 6. 418
- 1 Emphyteosis pars illius, qui decessit, ad coemphyteotam spectat, & quo iure, in conf. 94. num. 17. 401
- 1 Emphyteosis non applicatur sisco, bonis alicuius propter crimen publicatis, sed ad suos dominos reuertitur, in conf. 66. nu. 21. 253
- 1 Emphyteosis quando ratione modicae pensionis rescindi non potest, & quando secus, in conf. lxxiiij. nu. 16 & 19. 357
- 1 Emphyteosis concessio decem hebdomadarum, uel circa non uitatur, si postea undecim reperitur, in conf. 85. nu. 4. 362
- 1 Emphyteosis renouationes non exigunt solemnitate quae in prima concessione fuit necessaria seruata, in conf. 84. nu. 9. 357
- 1 Emphyteosis priuati sui natura est ad extraneos heredes transitoria, & finita ob lineam deficientem in illius renouatione qui sint praefereendi, in conf. ciii. nu. 11. 432
- 1 Emphyteosis priuati, & rei publicae potest sine consensu domini alienari, & sui natura ad extraneos transit, in conf. cxvii. nu. 22. 505
- 1 In emphyteosi locus est iuri accrescendi, quando expressum, & a domino concessum fuit, in conf. ciii. nu. 14. 439
- 1 Emphyteosis si de nouo duobus fratribus pro se, & filiis concedatur, & contingat alterum, uel illi filios sine filiis, & liberis, decedere, pars illius alteri fratri, uel aliquibus ex eius linea non acquiritur, neque accrescit, sed ad ecclesiam dominam reuertitur, in conf. cix. num. 4 & 52
- 1 In emphyteosi locus est iuri accrescendi inter descendentes à primo stipite, qui solus fuit inuestitus, ut ad portionem decedentium sine liberis admittatur, si & ipsi inuestitura comprehensio sint, in conf. ciii. num. 20. 454
- Multo magis, si pacto expresso id inuestitura conuentum esset, ibidem num. 21. cad.
- 1 In emphyteosi concessa ex causa onerosa, & dato certo pretio pro inuestitura habenda inter plures inuestitos locus est iuri accrescendi, in conf. cix. num. 22. 454
- Idem, si inuestitura, uel concessio pluribus in solidum facta esset, ibidem num. 23. cad.
- In emphyteosi succedens excusatur à nō petita renouatione, & à iure suo non cadit, quamuis sciret se esse emphyteotam, in conf. cxvii. n. 5. 480
- 1 In emphyteosi contracta an sit necessaria renouatio inuestiturae, uideatur in uerbo inuestitura.
- 1 Emphyteosim locatio de re minoris decretum iudicis pro forma requirit, alias est nulla, in conf. cxiiij. nu. 17. 497
- 1 Emphyteosis priuati, publicatis bonis emphyteotae ob eius delictum, ad quem transeat, in conf. cxiiij. nu. 54. 470
- 1 Emphyteosi priuatur emphyteota delinquens aduersus dominum, à quo illam habuit, & emphyteosis ad ipsum dominum reuertitur, non autem sisco applicatur, ibid. nu. 58. 471
- Nec dominus, seu ecclesia tenetur eam filiis delinquentis dimittere, ibidem num. 59. cad.
- Et potius aliis agnatis, quam ipsis filiis concedere potest, & debet, ibid. num. 60. cad.
- 1 EMPHYTEOTA non dicitur subiectus iurisdictioni domini, in conf. cxv. num. 14. 473
- 1 Emphyteota si rem habeat iuxta consuetudinem ecclesiae, illa consuetudo est seruanda, nec extendi potest, in conf. cxvii. nu. 17. 491
- 1 Emphyteota, & conduitor ad longum tempus dominum utile, & naturalem possessionem habere dicuntur, in conf. cxlvi. nu. 2. 551
- 1 Emphyteota naturaliter possidet, in conf. lxxiiij. nu. 2. 239
- 1 Emphyteota licet naturaliter sibi possideat, tamen imaginem domini, à quo ius habet, semper repraesentat, in conf. cxliij. num. 8. 466
- 1 Emphyteota non potest domino praedictare, in conf. cxvii. nu. 7. 744
- 1 Emphyteota, & usufructuarius differunt, & quō, in conf. lliij. num. 21. 178
- Et an de uno ad alium recte arguatur, in conf. lliij. nu. 4. 176
- 1 Emphyteota respectu cuius rei pensionem, uel canonem soluat, & quare integraliter soluere debeat, etiam fructibus in totum, uel pro parte nō perceptis, in conf. cxvii. nu. 21. 54
- 1 Emphyteota si alicui usufructum rei concedat, uterque dicitur rem naturaliter possidere, & quomodo, in conf. 75. nu. 10. 314
- 1 Emphyteota si rem alteri ad usufructuandum concessit, deinde à iure suo excidit, res, seu utile dominium illius ad primum dominum directum reuertitur, & non ad usufructuarium, in conf. 75. nu. 11. 311
- 1 Emphyteota primus si rem alteri in emphyteosim concessit, & ultimus emphyteota uelit ius suum, & melioramenta uendere, quis dominus debeat nouam inuestituram facere, & sit requirendus, & cui pro renouatione sit soluendum, in conf. 75. nu. 16. 316
- 1 Emphyteota non potest rem emphyteoticam alteri in emphyteosim concedere sine consensu domini, in conf. lxxiiij. nu. 3. 119
- Nec ad longum tempus locare ibid. nu. 26.
- Contra ibid. num. 29. & 31.
- Et ex cursu temporis immemoralis domini consensus interuenisse presumitur, ibid. nu. 30.
- 1 Emphyteota si rem alteri in emphyteosim concessit, quae postea ad manus domini directi peruenit, potest quem utili dominum esse datur, in conf. lxxiiij. nu. 47.
- 1 Emphyteota non potest nisi ius, quod ipse habet in re emphyteotica, ad alium transferre, & resolutio iure datoris, resoluatur ius acceptantis, in conf. cvi. nu. 13.
- 1 Emphyteota alienans rem emphyteoticam irrequisita ecclesia, & contra seruatis iuribus ecclesiae, cadit ab emphyteosi, etiam si partem tantum alienauerit, in conf. cii. nu. 58.
- Et multo magis, si non in emphyteota, & tanquam rem emphyteoticam, sed ut plenus dominus, & tanquam rem suam alienauerit, ibid. nu. 59. cad.
- Et alienare non simpliciter in dubio censetur in totum, & pro parte alienare, non autem solum ius, quod ipse in re habet, ibid. nu. 60.
- Et alienando pro parte tantum, an ab illa parte solum, an uero in totum cadat, ibid. nu. 61.
- 2 Emphyteota, qui, irrequisito domino, uendit, aut donauit, non tantum rem uere, uel licet tradidit, aut qui promissit simpliciter uendere, & donare non dicitur hoc à iure suo excidisse, in conf. cii. num. 11 & 17.
- 1 Emphyteota alienans absque licentia, & requisitione domini datur omni iure suo cadit, in conf. ciii. nu. 13.
- 1 Emphyteota ecclesiae regulariter absque licentia ecclesiae, & illa immunitate potest sua melioramenta & ius suum emphyteoticum donare, sed uo iure ecclesiae, in conf. 128. nu. 1. & 8 pag. 506. cum seq.
- Secus si non saluo iure ecclesiae, ibid. nu. 2.
- Item secus, si ante pacto maxime iuraro, quod non liceat emphyteota melioramenta, & in suum emphyteoticum uendere, seu alteri alienare sine licentia, & requisitione ecclesiae, ibid. nu. 3. & 4.
- 1 Emphyteota uolens ius suum emphyteoticum, & melioramenta uendere debet ante tempus celebrare nenditionis per duos menses dominum directum requirere, illisq; elapsis potest alteri uendere, in conf. 128. num. 5.
- Quid si uellet donare, saluo iure ecclesiae, in conf. 128. nu. 6.
- Et quomodo in contractu donationis dominus directus sit terminandus, quando ex pacto, ut alteri requiri debet, ibid. nu. 7.
- 1 Et an ante contractum donationis, uel post ab emphyteota requiratur non refert, ibid. nu. 9. & 11.
- 1 Emphyteota ob donationem factam irrequisito domino de iure in aliam penam non incidit, etiam stante pacto de requirendo domino, quando conuentioni huiusmodi pacti poena aliqua non est adiecta, in conf. cxviiij. nu. 12.
- 1 Emphyteota ipso iure sequuta domini declaratione cadit à iure suo alienationem factam irrequisito domino, in conf. 120. nu. 1. 454
- 1 Et dominus hoc casu, emphyteota ignorante, & irrequisito, potest alteri emphyteosim concedere, in conf. 118. nu. 2. 454
- 1 Emphyteota alienans saluo iure domini, & quatenus domini consensus accesserit, & non aliter, quando ob hanc protestationem iure suo propter alienationem non cadat, & quando secus, in conf. 120. num. 4. & 6. pag. 484. cum sequen.
- 1 Emphyteota si rem emphyteoticam in una cum aliis bonis suis uendat, & alienet, quando alienatio rei emphyteoticae principaliter facta datur ut ob eam emphyteota cadat à iure suo, in conf. 120. num. 7. 454
- 1 Ex emphyteosis pluribus principalibus si alter partem rei irrequisito domino alienauit, is in totum à parte sua cadit, ibid. nu. 3. 454
- 1 Emphyteota ob alienationem partis rei emphyteoticae à tota rei cadit, in conf. cxvii. num. 6. 454
- 1 Emphyteota si alienet, & post alienationem prelatum confiteretur licentiam alienandi dedisse, illa confessio ecclesiae non praedictatur ad ius ipsi ex alienatione quæsitum, ibid. nu. 11.
- 1 Emphyteota quare irrequisito domino alienare non possit, in conf. cxviiij. num. 4. 454
- 1 Emphyteota alienando, seu locando ad longum tempus ius, quod rem habeat, in conductorem transfert, & nihil penes se remanet, quia si constitutum de possidendo fuit adiectum, ibid. nu. 11 & 12. 454
- 1 Emphyteota etiam in euidentem utilitatem non potest sine consensu domini alienare, alioquin à iure suo cadit, in conf. cxviiij. nu. 1. 454
- 1 Et si rem, uel eius partem alienet irrequisito domino, alienatio non tenet, & dominus potest rem uendere, ibid. nu. 29.
- 1 Emphyteota potest ius suum emphyteoticum, & melioramenta alibi consensu domini uenalia aliis proponere, licet ea absque dicto consensu uendere nequeat, in conf. clxij. nu. 16.
- 1 Emphyteota, & ecclesia si faciã factum, quid emphyteota possit rem, uoluerit, uendere, debet intelligi cum consensu, & licentia ecclesiae domine, in conf. ciii. num. 19.
- 1 Inter emphyteotam, & ecclesiam pactum, quod non liceat emphyteota melioramenta, & ius suum emphyteoticum uendere, seu alteri alienare sine licentia, & requisitione ecclesiae, quomodo in contractu donationis circa requisitionem seruati debeat, in conf. cxviiij. nu. 21. 314
- 1 Emphyteota licet ex pacto, quod possit rem uendere, ualcat irrequisito domino rem alienare, tamen non poterit illo irrequisito rem, uel rem, seu emptorem in possessionem inducere, in conf. cxv. nu. 5 pag. 411 & in conf. 124. num. 15.
- 1 Emphyteota nec cum consensu prelati, nec ex iusta causa potest rem re-

Augustini Beroij

- renouatione sit soluendum, in conf. 75. nu. 16.
- 1 Emphyteota non potest rem emphyteoticam alteri in emphyteosim concedere sine consensu domini, in conf. lxxiiij. nu. 3.
- Nec ad longum tempus locare ibid. nu. 26.
- Contra ibid. num. 29. & 31.
- Et ex cursu temporis immemoralis domini consensus interuenisse presumitur, ibid. nu. 30.
- 1 Emphyteota si rem alteri in emphyteosim concessit, quae postea ad manus domini directi peruenit, potest quem utili dominum esse datur, in conf. lxxiiij. nu. 47.
- 1 Emphyteota non potest nisi ius, quod ipse habet in re emphyteotica, ad alium transferre, & resolutio iure datoris, resoluatur ius acceptantis, in conf. cvi. nu. 13.
- 1 Emphyteota alienans rem emphyteoticam irrequisita ecclesia, & contra seruatis iuribus ecclesiae, cadit ab emphyteosi, etiam si partem tantum alienauerit, in conf. cii. nu. 58.
- Et multo magis, si non in emphyteota, & tanquam rem emphyteoticam, sed ut plenus dominus, & tanquam rem suam alienauerit, ibid. nu. 59. cad.
- Et alienare non simpliciter in dubio censetur in totum, & pro parte alienare, non autem solum ius, quod ipse in re habet, ibid. nu. 60.
- Et alienando pro parte tantum, an ab illa parte solum, an uero in totum cadat, ibid. nu. 61.
- 2 Emphyteota, qui, irrequisito domino, uendit, aut donauit, non tantum rem uere, uel licet tradidit, aut qui promissit simpliciter uendere, & donare non dicitur hoc à iure suo excidisse, in conf. cii. num. 11 & 17.
- 1 Emphyteota alienans absque licentia, & requisitione domini datur omni iure suo cadit, in conf. ciii. nu. 13.
- 1 Emphyteota ecclesiae regulariter absque licentia ecclesiae, & illa immunitate potest sua melioramenta & ius suum emphyteoticum donare, sed uo iure ecclesiae, in conf. 128. nu. 1. & 8 pag. 506. cum seq.
- Secus si non saluo iure ecclesiae, ibid. nu. 2.
- Item secus, si ante pacto maxime iuraro, quod non liceat emphyteota melioramenta, & in suum emphyteoticum uendere, seu alteri alienare sine licentia, & requisitione ecclesiae, ibid. nu. 3. & 4.
- 1 Emphyteota uolens ius suum emphyteoticum, & melioramenta uendere debet ante tempus celebrare nenditionis per duos menses dominum directum requirere, illisq; elapsis potest alteri uendere, in conf. 128. num. 5.
- Quid si uellet donare, saluo iure ecclesiae, in conf. 128. nu. 6.
- Et quomodo in contractu donationis dominus directus sit terminandus, quando ex pacto, ut alteri requiri debet, ibid. nu. 7.
- 1 Et an ante contractum donationis, uel post ab emphyteota requiratur non refert, ibid. nu. 9. & 11.
- 1 Emphyteota ob donationem factam irrequisito domino de iure in aliam penam non incidit, etiam stante pacto de requirendo domino, quando conuentioni huiusmodi pacti poena aliqua non est adiecta, in conf. cxviiij. nu. 12.
- 1 Emphyteota ipso iure sequuta domini declaratione cadit à iure suo alienationem factam irrequisito domino, in conf. 120. nu. 1. 454
- 1 Et dominus hoc casu, emphyteota ignorante, & irrequisito, potest alteri emphyteosim concedere, in conf. 118. nu. 2. 454
- 1 Emphyteota alienans saluo iure domini, & quatenus domini consensus accesserit, & non aliter, quando ob hanc protestationem iure suo propter alienationem non cadat, & quando secus, in conf. 120. num. 4. & 6. pag. 484. cum sequen.
- 1 Emphyteota si rem emphyteoticam in una cum aliis bonis suis uendat, & alienet, quando alienatio rei emphyteoticae principaliter facta datur ut ob eam emphyteota cadat à iure suo, in conf. 120. num. 7. 454
- 1 Ex emphyteosis pluribus principalibus si alter partem rei irrequisito domino alienauit, is in totum à parte sua cadit, ibid. nu. 3. 454
- 1 Emphyteota ob alienationem partis rei emphyteoticae à tota rei cadit, in conf. cxvii. num. 6. 454
- 1 Emphyteota si alienet, & post alienationem prelatum confiteretur licentiam alienandi dedisse, illa confessio ecclesiae non praedictatur ad ius ipsi ex alienatione quæsitum, ibid. nu. 11.
- 1 Emphyteota quare irrequisito domino alienare non possit, in conf. cxviiij. num. 4. 454
- 1 Emphyteota alienando, seu locando ad longum tempus ius, quod rem habeat, in conductorem transfert, & nihil penes se remanet, quia si constitutum de possidendo fuit adiectum, ibid. nu. 11 & 12. 454
- 1 Emphyteota etiam in euidentem utilitatem non potest sine consensu domini alienare, alioquin à iure suo cadit, in conf. cxviiij. nu. 1. 454
- 1 Et si rem, uel eius partem alienet irrequisito domino, alienatio non tenet, & dominus potest rem uendere, ibid. nu. 29.
- 1 Emphyteota potest ius suum emphyteoticum, & melioramenta alibi consensu domini uenalia aliis proponere, licet ea absque dicto consensu uendere nequeat, in conf. clxij. nu. 16.
- 1 Emphyteota, & ecclesia si faciã factum, quid emphyteota possit rem, uoluerit, uendere, debet intelligi cum consensu, & licentia ecclesiae domine, in conf. ciii. num. 19.
- 1 Inter emphyteotam, & ecclesiam pactum, quod non liceat emphyteota melioramenta, & ius suum emphyteoticum uendere, seu alteri alienare sine licentia, & requisitione ecclesiae, quomodo in contractu donationis circa requisitionem seruati debeat, in conf. cxviiij. nu. 21. 314
- 1 Emphyteota licet ex pacto, quod possit rem uendere, ualcat irrequisito domino rem alienare, tamen non poterit illo irrequisito rem, uel rem, seu emptorem in possessionem inducere, in conf. cxv. nu. 5 pag. 411 & in conf. 124. num. 15.
- 1 Emphyteota nec cum consensu prelati, nec ex iusta causa potest rem re-

01j.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ibid. num. 7.

prehens. ibid. num. 7. 407
 Quid si non solum per uerba pręgnantia renuntiavit, seu etiam iura, & actiones cessit, & constituit illum, qui renuntiavit procuratorem in rem suam, ac apposuit clausulam ad habendum &c. ibid. num. 8. cad.
 1 Emphyteota si alteri conchyteotice etiam per uerba generalissima, & pręgnantia renuntiet, et tali renuntiatione post mortem renuntiat tunc nullum domino acquiri potest, in conf. cvi. num. 17. 449
 Nec hæredibus extraneis illius, cui uerba renuntiavit, si ad eos emphyteosis fuit natura ex inuestitura transire non possit, ibid. num. 16. cad.
 Reliqua uideas in uerb. renuntiare, & renuntiatione.
 1 Emphyteota ipso iure cadit a iure emphyteotico per cessationem solutionis canonis, per alienationem factam inrequisito domino, & ob nõ petitam renouationem, maxime interueniente iuramento, in conf. l. 8. num. 29. 413
 Contra quod mediante declaratione prelati, & sententia, ibid. n. 32. 414
 Et utrunque distinguendo declaratur, ibid. num. 38.
 1 Emphyteota, etiam si domus emphyteotica totalliter fuerit destructa, tamen ad integram pensionem tenetur, in conf. cxx. num. 4. 510
 Et nunquam liberatur, donec aliqua pars rei emphyteotice supersit, ibidem num. 5. cad.
 1 Emphyteota ad hoc, ut teneatur ad integram pensionem, non obstante peremptione rei, seu sterilitate, uel alio casu fortuito, quid requiratur, ibid. num. 11. 511
 1 Emphyteota soluens magnam pensionem quo ad effectum remissionis equiparatur conductori ad longum tempus, & non dicitur uere, & proprię emphyteota, in conf. cxx. num. 14. cad.
 1 Emphyteota ipso iure sequa domini declaratione cadit a iure suo ob non solutionem canonis per biennium, in conf. cxx. num. 1. 484
 Et dominus in hoc casu, emphyteota ignorante, & inrequisito, potest alteri emphyteosim concedere, in conf. cxx. num. 2. cad.
 1 Emphyteota plures eiusdem rei per indiuisio ubiqueque se insoluidum ad solutionem canonis obligatur, si unus pro parte, uel in totum solvere cesset, omnes a iure suo cadunt, in conf. cxx. num. 9. 485
 Etiam de iure canonico, ibid. num. 11.
 Et quid de pluribus hæredibus, ibid. num. 14 & 16. 486
 1 Emphyteota si decedat pluribus hæredibus relictis, quorum aliqui canonem soluant, & aliqui non, an omnes a iure suo cecidisse dicantur, ibid. num. 14. & 26. cad.
 1 Statutum, quod si emphyteota priuati cętauerit solvere etiam per x. annos, non cadat a iure suo, nisi facta protestatione, locum non habet quando solvere iuratum fuisse, ibid. num. 12. 485
 1 Emphyteota iurans minimam partem canonis solvere cessans per biennium in totum cadit a iure suo, quamuis pro maiori parte soluisse, ibid. num. 17. 486
 1 Emphyteota quod cessando solvere canonem per biennium cadat a iure suo dicitur ad rigorem iuris conseruandum inductum, ibid. n. 24. & 37. 487
 1 Emphyteota ecclesię cessare in solutione canonis est delictum, ibid. num. 29. cad.
 1 Emphyteota, seu eius heredes, qui canonem solvere cessarunt, an, & quādo postea soluendo moram suam purgare possint, ibid. num. 20. 486
 Et an, & quando preterito ignorantie, & rusticitatis fuit in integrum restituti, in conf. cxx. num. 22. usque ad num. 29. 487
 1 Emphyteota iurans solvere singulis annis, cessando per unum annum, a iure suo priuatus censetur, quamuis alias cessatio per biennium, seu triennium requiratur, in conf. cxxiii. num. 6. 486
 1 Emphyteota ob non solutionem canonis ipso iure, & propria auctoritate, & precedente probatione super non solutione, expelli potest, in conf. cxxv. num. 4. & 10. 499
 Et quando hoc uerum fit, ibid. num. 13. 500
 1 Emphyteota, qui certa pœna adiecta, & cui iuramento promissit pensionem, seu canonem certo tempore solvere, si non soluit, prout iurauit, est omni iure ipso iure priuatus, in conf. cxxvi. num. 6. 502
 Et si iurasset solvere singulis annis certo tempore, non soluendo illo tempore, etiam per cessationem unius anni caderet a iure suo, ibidem, num. 7. cad.
 1 Emphyteota quoad solutionem canonis, ne a iure suo cadat, quid debeat facere, ibid. num. 20. 502
 1 Emphyteota, qui certo tempore canonem solvere iurauit, non soluendo tempore debito, dicitur factus indignus, & priuatus omni commodo, & iure emphyteosis, maxime uolente domino tacite, uel expresse, in conf. l. 53. num. 43. 589
 1 Emphyteota uno ex pluribus partem suam canonis non soluente, tares de iure canonico in commissum non incidit, licet secus fit de iure civili, in conf. cxxvi. num. 8. & 14. pag. 744. cum seq.
 1 Ex emphyteosis pluribus, uno non soluente, & aliis pro parte sua solutionibus, an res tota in commissum cadat, in conf. cxxvi. num. 10. 745
 1 Emphyteota non possidens si altero possidente, & lite pendente, non soluat, a iure suo non cadit, in conf. l. 96. num. 9. 744
 Et quomodo hoc uerum fit, ibid. num. 11. 745
 1 Emphyteota si rem emphyteoticam creditori suo in pignus dedit, & nec ipso, nec creditore canonem soluente dominus rem in commissum cecidisse declarat, ex hoc emphyteota quoad ius emphyteoticum, & creditori quoad ius pignoris præiudicatur, in conf. l. 196. num. 12. 746
 1 Emphyteota non soluente dominus non potest declarare a iure suo cecidisse, si tertius rem emphyteoticam, sine facto emphyteote, sine proprio iusto, uel iniusto possidens pensionem integram soluat, etiam suo, & non emphyteote nomine, in conf. l. 196. num. 19. 746
 1 Emphyteote uero per non emphyteotam forte rem emphyteoticam possidentem canonem per multos annos etiam suo nomine soluente

Index Consiliorum

- non praeiudicatur, sed haec solutio uero emphyteotae prodest, in conf. cxiij. num. 17. 767
- Idem & magis dicendum in eo, qui rem emphyteoticam pignoratam habet, & canonem solueret, ibid. num. 18.
- Emphyteota minoris, & similis non cadunt à iure emphyteotico ob non solutionem canonis, etiam si rem esse emphyteoticam sciant, in conf. 49. num. 10. 162
- Emphyteota, ob non solum canonem, à iure suo cecidisse declarandi non transit contra heredes, uel successores emphyteotae, in conf. 49. num. 13. 162
- Idem caducitate vasalli, propter feloniam commissam, ibid. n. 15 & 17. ca.
- Emphyteota non potest ob canonem non solum sua possessione priuari propria auctoritate domini, sed iudicialiter, & praecedente citatione legitima, in conf. 49. num. 24. 163
- Et à iure suo non cadit, nisi domino declarante, ibid. num. 26. cad.
- Et haec declaratio à solo domino, non autem à succedente in emphyteotico fieri potest, in conf. 49. num. 27. cad.
- Emphyteota infra duos menses post lapsum diei solutionis faciendae moram purgare licet, in conf. cxvi. num. 3. 500
- Quod declaratur, & limitatur, ibid. num. 10. 502
- Emphyteota offerens, id quod debet, excusatur à mora, si dominus abique causa nolit accipere, in conf. cxvi. num. 5. 500
- Et quando moram purgare possit, & quando non, ibid. num. 16. 502
- Emphyteota cessans à solutione canonis, & pensionis per triginta annos & ultra, nunquam rem, seu dominium directum, & plenum aduersus dominum praescribit, nisi prius domino possessionem interuerat, ipsum uenientem non admittendo, & mercedem soluere denegando, in conf. cxiii. num. 7. 466
- Et quomodo procedat, & quando secus sit, ibid. num. 27. 467
- Emphyteota ecclesiae tenens, & possidens bona, quae ab ecclesia in emphyteotico tenebat, per triginta annos non soluendo canonem suis terminis, & temporibus, post dictum tempus domino, seu ecclesiae in proprietate, & possessione praescribere coepit, ut ius non soluendi, ipsamque rem praescribere ualeat, in conf. cxiii. num. 23. 461
- Et multo magis per tempus longissimum, & immemorabile, ibid. n. 26. cad.
- Emphyteota contra dominum ex praescriptione longissimi temporis, quo cessatum fuit in solutione canonis, quaestionem domini mouere potest, in conf. cxiii. num. 24. 467
- Et domini possessionem interueniens illum non admittendo, uel ei solutionem canonis denegando, incipit sibi possidere, & domino in proprietate rei praescribendo spatio triginta, uel quadraginta annorum praescribere, in conf. cxiii. num. 25. 467
- Emphyteota quando, & quomodo rem emphyteoticam aduersus dominum, & ecclesiam praescribat, & quando non, in conf. cxiii. num. 27. 467
- Et quare ipsam rem emphyteoticam praescribere aduersus dominum ne queat, sed bene ius emphyteoticum, in conf. cxiii. num. 9. & 27. ubi hoc declaratur pag. 466. cum seq.
- Emphyteota non potest aduersus dominum praescribere, nisi à tempore, quo illi controuersiam facit, in conf. 134. num. 22. 378
- Emphyteota ecclesiae ob non solum canonem non competit possessionis restitutio, & reintegratio, in conf. lxi. num. 14. & 15. pag. 230. & in conf. cxii. num. 19. 611
- Emphyteota quo ad remissionem mercedis faciendam ob sterilitatem, & damnum à conductore simpliciter differt, in conf. 130. num. 2. 510
- Et quare, ibid. num. 3.
- Et quando etiam quo ad hoc similis sit conductori, ibid. num. 8. & 10. pag. 510. cum seq.
- Emphyteota in quibus casibus fiat remissio propter sterilitatem, in conf. 130. num. 12. 511
- Emphyteota quare regulariter ob sterilitatem remissio mercedis non fiat, in conf. 131. num. 3. 512
- Et quando ei sit remissio faciendi, in conf. 131. num. 4. & 10. 513
- Emphyteota ecclesiae quare propter sterilitatem remissionem petere nequeat, ibid. num. 8. cad.
- Et an idem sit in emphyteota priuati, in conf. 131. num. 9. cad.
- Emphyteota quando conductori simpliciter, uel ad longum tempus acquiparetur, & de eo, ut de colono simplici, uel ad longum tempus iudicetur, ibid. num. 4. cad.
- Ad emphyteotam mero iure pertinent casus fortuiti circa rem, seu fructus, in conf. 130. num. 6. 510
- Emphyteota tenetur ad onus collectae, & ad alia onera circa, & propter rem conductam contingentia absque spe remissionis mercedis, & debet teneri de periculo, seu damno circa rem contingente absque spe remissionis, secus in conductore ad longum tempus, & quare, ibid. num. 12. & 14. 511
- Et quando tenetur de damno, & periculo circa rem contingente absque spe remissionis mercedis, ibid. num. 13. cad.
- Emphyteota non seruans pacta, & promissa cadit ab omni iure suo, in conf. cxvii. num. 6. 446
- Et promissa contraveniens propter iuramentum ipso iure dicitur cadere à iure suo, nec moram purgare potest, in conf. cxix. num. 1. pag. 484. & in conf. cxv. num. 8. 499
- Emphyteota ecclesiae licet de rigore iuris ex aliqua causa legitima possit dici à iure suo cecidisse, tamen si aliter domini non interfit, nec eius conditio sit facta deterius, non cecidisse interpretandum est, in conf. cxiii. num. 16. 494
- Emphyteota ad hoc, ut à iure emphyteotico dicatur cecidisse, necessaria est declaratio, & sententia, in conf. cxvii. num. 24. 413
- Et quando hoc uerum sit, & quando aliàs ipso iure cadat, ibid. num. 38. & 41. 414
- Et in iuramento in iustitiam emphyteotico appositum contra quae caducitatem ipso iure absque alia declaratione operetur, ibid. num. 41. 414
- Emphyteota cecidisse in communi ius declarandi an recipiatur, in conf. cxvii. num. 27. alioque ad num. 38. pag. 413. cum seq.
- Emphyteota ipso iure sequuta domini declaratione cadit à iure suo ob rei deteriorationem, in conf. cxv. num. 1. 414
- Et dominus hoc casu potest, emphyteota ignorante, & irrequisito, non phiteosim alteri concedere, ibid. num. 2. 414
- Emphyteota ob deteriorationem rei cadit à iure suo, & quid ut emphyteota, concutere debeat, in conf. 120. num. 30. 414
- Et non excusatur propter meliorationem in alia parte factam, ibid. num. 31. 414
- Emphyteota arbores fructiferas cum magna rei deterioratione amputare non potest, ibid. num. 31. 414
- Emphyteota, qui cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, vendendo arbores fructiferas etiam duas tantum, & absque notitia rei deteriorationis, promissis contrahit, & à iure suo cadit, ibid. num. 34. 414
- Et intelligitur obligatus uti re, secundum quod statuta, & iura expellunt, ibid. num. 36. 414
- Emphyteota, & usufructuarius circa abusum rei acquiparantur, in conf. 124. num. 1. 414
- Emphyteota formam rei mutare, & illi seruientem imponere non potest, alioquin tanquam re abutens est iure suo priuatus, ibid. num. 3. 414
- Meliorando tamen potest formam rei mutare, & in hoc differt ab usufructuario, ibid. num. 3. 414
- Emphyteota, qui cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, & rem conferuare, & iura, ac terminos manentem, nec sine re, illam uariari, mutando formam rei, & uasalandi comaculo, & partem domus ad arcem reducendo, & in usus proprios rigens, ferram circa & familia conuertendo, in periculum incidit, & omni iure, ac commodo rei priuatur, in conf. cxlii. num. 4. 414
- Emphyteota non utens re arbitrio boni uiri priuatur iure suo, quando arbitrio boni uiri re uti iussit, aliàs ad damna solum, & iuramentum conuenit, & si cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, deteriorando efficitur indignus, & expelli potest, in conf. 121. num. 4. 414
- Emphyteota à Domino ob deteriorationem ipso iure, & propter avaritiam, nulla praecedente probatione super deteriorationem expelli potest, in conf. cxv. num. 4. & 10. 414
- Et quando hoc uerum sit, ibid. num. 13. 414
- Emphyteota magis delinquens rem deteriorando, quam emphyteotico canonem, ibid. num. 11. 414
- Emphyteota propter malum rei usum potest quidem propria auctoritate domini absque iudicis declaratione à iure emphyteotico expelli, sed non à possessione rei, in conf. lxi. num. 5. 414
- Emphyteota quando possit propria auctoritate absque iudicis declaratione expelli, ibid. num. 8. 414
- Emphyteota qui potest absque facto iudicis propria auctoritate expelli, quando solum uia iuris expelli debeat, in conf. lxi. num. 12. 414
- Emphyteota ecclesiae ad hoc, ut iure suo priuatur, debet esse in dolo, in conf. cxvi. num. 9. 414
- Emphyteota, statu rei emphyteoticae, illiusque usus absque sua culpa mutato, & alterato, à totali praestatione pensionum liberatur, in conf. cxl. num. 25. 414
- Emphyteotam non mutare ecclesia interfit, ipsa infamia, in conf. lxi. num. 20. 414
- Emphyteota ultimi decedentis proximitas, & non primi, consideratur, in conf. cxlii. num. 37. 414
- Emphyteota non petens renouationem elapso tempore illam petere non citur iure suo ipso iure priuatus, in conf. cxvi. num. 15. 414
- Et renouationem petere regulariter non tenetur, nisi est probatum, in conf. cxvii. num. 6. 414
- Emphyteota haeres, & succedens in emphyteotico à non petita renouatione excusatur, & à iure suo non cadit, quomodo se esse emphyteotam, in conf. cxviii. num. 22. pag. 413. & in conf. 117. num. 5. 414
- Emphyteota, quando actio, & obligatio renouationis pendenda usque ad triginta annos deuit, & quando statim finito tempore illam petenda, quae alia domini declaratione, & ipso iure extinguitur emphyteotico iure suo cadit, in conf. 119. num. 10. 414
- Emphyteotis ueris non praeiudicat creditor habens rem emphyteoticam pignoratam, si eam alteri locet, in conf. cxiii. num. 19. 414
- Emphyteota postquam rem emphyteoticam non tenetur, etiam si possessionem ad praestationem alicuius laudem non tenetur, etiam si possessionem petierit, in conf. 117. num. 7. 414
- Emphyteotam decessisse sine uel cum filiis, quando dominus contra possessorem emphyteotico agit, ad quem spectet probare, & an ex eo probetur emphyteotam esse mortuum, praesumatur sine filio cecidisse, & quid, si probatum fuerit ipsum habuisse filium, uel ibi filium tantum fuisse, in conf. 129. num. 9. 414
- Emphyteota accipiens de eisdem bonis inuestituram ab alio dicitur in domino, tacite renuntiat omnibus iuribus sibi ex priori inuestitura competentibus, in conf. 109. num. 6. 414
- Et omne ius suum amittit, & si iterum de eisdem bonis inuestituratur maxime à diuerso domino, emphyteotico dicitur, & iudicatur, ibid. num. 7. 414
- Maxime, si canonem huic secundo, à quo fuerit inuestitus, annuatim continet solueret, ibid. num. 9. 414
- Et si prior dominus directus id permittat, & consensit, sibi quo ad rem emphyteoticam etiam quo ad illorum quasi possessionem praescribitur, illique renuntiale censetur, ibid. num. 10. 414
- Emphyteota in sua dispositione generali de omnibus bonis suis facit

Augustini Beroij.

- ducitatem ipso iure absque alia declaratione operetur, ibid. num. 41. 414
- Emphyteota cecidisse in communi ius declarandi an recipiatur, in conf. cxvii. num. 27. alioque ad num. 38. pag. 413. cum seq.
- Emphyteota ipso iure sequuta domini declaratione cadit à iure suo ob rei deteriorationem, in conf. cxv. num. 1. 414
- Et dominus hoc casu potest, emphyteota ignorante, & irrequisito, non phiteosim alteri concedere, ibid. num. 2. 414
- Emphyteota ob deteriorationem rei cadit à iure suo, & quid ut emphyteota, concutere debeat, in conf. 120. num. 30. 414
- Et non excusatur propter meliorationem in alia parte factam, ibid. num. 31. 414
- Emphyteota arbores fructiferas cum magna rei deterioratione amputare non potest, ibid. num. 31. 414
- Emphyteota, qui cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, vendendo arbores fructiferas etiam duas tantum, & absque notitia rei deteriorationis, promissis contrahit, & à iure suo cadit, ibid. num. 34. 414
- Et intelligitur obligatus uti re, secundum quod statuta, & iura expellunt, ibid. num. 36. 414
- Emphyteota, & usufructuarius circa abusum rei acquiparantur, in conf. 124. num. 1. 414
- Emphyteota formam rei mutare, & illi seruientem imponere non potest, alioquin tanquam re abutens est iure suo priuatus, ibid. num. 3. 414
- Meliorando tamen potest formam rei mutare, & in hoc differt ab usufructuario, ibid. num. 3. 414
- Emphyteota, qui cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, & rem conferuare, & iura, ac terminos manentem, nec sine re, illam uariari, mutando formam rei, & uasalandi comaculo, & partem domus ad arcem reducendo, & in usus proprios rigens, ferram circa & familia conuertendo, in periculum incidit, & omni iure, ac commodo rei priuatur, in conf. cxlii. num. 4. 414
- Emphyteota non utens re arbitrio boni uiri priuatur iure suo, quando arbitrio boni uiri re uti iussit, aliàs ad damna solum, & iuramentum conuenit, & si cum iuramento promisit uti re arbitrio boni uiri, deteriorando efficitur indignus, & expelli potest, in conf. 121. num. 4. 414
- Emphyteota à Domino ob deteriorationem ipso iure, & propter avaritiam, nulla praecedente probatione super deteriorationem expelli potest, in conf. cxv. num. 4. & 10. 414
- Et quando hoc uerum sit, ibid. num. 13. 414
- Emphyteota magis delinquens rem deteriorando, quam emphyteotico canonem, ibid. num. 11. 414
- Emphyteota propter malum rei usum potest quidem propria auctoritate domini absque iudicis declaratione à iure emphyteotico expelli, sed non à possessione rei, in conf. lxi. num. 5. 414
- Emphyteota quando possit propria auctoritate absque iudicis declaratione expelli, ibid. num. 8. 414
- Emphyteota qui potest absque facto iudicis propria auctoritate expelli, quando solum uia iuris expelli debeat, in conf. lxi. num. 12. 414
- Emphyteota ecclesiae ad hoc, ut iure suo priuatur, debet esse in dolo, in conf. cxvi. num. 9. 414
- Emphyteota, statu rei emphyteoticae, illiusque usus absque sua culpa mutato, & alterato, à totali praestatione pensionum liberatur, in conf. cxl. num. 25. 414
- Emphyteotam non mutare ecclesia interfit, ipsa infamia, in conf. lxi. num. 20. 414
- Emphyteota ultimi decedentis proximitas, & non primi, consideratur, in conf. cxlii. num. 37. 414
- Emphyteota non petens renouationem elapso tempore illam petere non citur iure suo ipso iure priuatus, in conf. cxvi. num. 15. 414
- Et renouationem petere regulariter non tenetur, nisi est probatum, in conf. cxvii. num. 6. 414
- Emphyteota haeres, & succedens in emphyteotico à non petita renouatione excusatur, & à iure suo non cadit, quomodo se esse emphyteotam, in conf. cxviii. num. 22. pag. 413. & in conf. 117. num. 5. 414
- Emphyteota, quando actio, & obligatio renouationis pendenda usque ad triginta annos deuit, & quando statim finito tempore illam petenda, quae alia domini declaratione, & ipso iure extinguitur emphyteotico iure suo cadit, in conf. 119. num. 10. 414
- Emphyteotis ueris non praeiudicat creditor habens rem emphyteoticam pignoratam, si eam alteri locet, in conf. cxiii. num. 19. 414
- Emphyteota postquam rem emphyteoticam non tenetur, etiam si possessionem ad praestationem alicuius laudem non tenetur, etiam si possessionem petierit, in conf. 117. num. 7. 414
- Emphyteotam decessisse sine uel cum filiis, quando dominus contra possessorem emphyteotico agit, ad quem spectet probare, & an ex eo probetur emphyteotam esse mortuum, praesumatur sine filio cecidisse, & quid, si probatum fuerit ipsum habuisse filium, uel ibi filium tantum fuisse, in conf. 129. num. 9. 414
- Emphyteota accipiens de eisdem bonis inuestituram ab alio dicitur in domino, tacite renuntiat omnibus iuribus sibi ex priori inuestitura competentibus, in conf. 109. num. 6. 414
- Et omne ius suum amittit, & si iterum de eisdem bonis inuestituratur maxime à diuerso domino, emphyteotico dicitur, & iudicatur, ibid. num. 7. 414
- Maxime, si canonem huic secundo, à quo fuerit inuestitus, annuatim continet solueret, ibid. num. 9. 414
- Et si prior dominus directus id permittat, & consensit, sibi quo ad rem emphyteoticam etiam quo ad illorum quasi possessionem praescribitur, illique renuntiale censetur, ibid. num. 10. 414
- Emphyteota in sua dispositione generali de omnibus bonis suis facit

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

comprehendere bona emphyteotica, nisi de illis expressè me
 consil. 45. nu. 22.
 Emphyteotæ hæres, videas in verb. heres.
 1 Emphyteotæ contractus est, quando res perpetuo ad melioran
 dum conceditur, in consil. 84. nu. 27.
 Et dupliciter solet celebrari, & quomodo, ibid. nu. 15.
 Et dicitur esse stricti iuris, ibid. nu. 4.
 1 Et est mediis inter emptionem, & locationem, in consil. cxlii. nu. 4.
 1 Et appellatur locatio, & est illi similis, in consil. cxlii. nu. 24.
 Et in eo locum non habet l. item quæritur §. qui impleto ff. locati, ibi
 dem num. 23.
 1 Emphyteoticus contractus de sui natura, & substantia in scriptis fieri de
 bet, nec alicui celebratus præsumitur, nisi in scriptis appareat, in
 consil. cxlii. num. 26.
 1 In emphyteotico contractu circa omnia conventionibus partium est
 standum, in consil. 84. nu. 42.
 1 In emphyteoticis contractibus, & similibus, contra illorum naturam pa
 ctis licitum est, in consil. cxv. nu. 41.
 Immo à pactis eorum natura penditur, & pactis non extantibus natu
 ra ex legis dispositione tradita servatur, ibidem.
 1 Emphyteotici contractus à pactis contrahentium suam naturam reci
 piunt, & regulantur, & pro illis pensio annua tam in specie, certa
 quam in pecunia soluitur, in consil. cxv. nu. 13.
 1 Emphyteoticus contractus ne sit, an innominatus, quando ab initio ni
 hil datum est pro concessione, & inuestitura, & est conventum, quod
 annuatim detur certa quantitas alicuius generis non in pecunia nu
 merata, sed in alio genere, item quod pro parte conductoris aliquod
 factum præstari deberet, in consil. cxv. nu. 11.
 1 Emphyteotici contractus natura est, ut damnum etiam intollerabile ca
 la fortuito circa fructus, seu rei substantiam contingens spectet ad
 emphyteotam, & non ad dominum, nisi totaliter res pereat, nec domi
 nus ad aliquam mercedis remissionem teneatur, in consil. cxix. n. 1. §. 10
 Fallit, ibid. nu. 8 & 10. pag. cad. cum seq.
 1 In emphyteotico contractu renovatio est necessaria stante loci consue
 tudine, seu conventionem de renovando, in consil. cxvi. nu. 4.
 Et de hac consuetudine cui ut standum, in consil. cxvi. nu. 5.
 1 In emphyteotico contractu renovatio non dicitur tacite, & ex perseve
 rantia nullo tempore facta, sed pro solemnitate scripturam requirit,
 ibid. nu. 7.
 Et illi non dicitur satisfactum, nec caducitas ex ea proveniens videtur
 remissa, si prælati ecclesiæ postea simpliciter pensiones recipiet, &
 de illarum solutione per scripturam appareat, ibid. nu. 8.
 1 In emphyteotico contractu ecclesiæ si conductor tempore convento reno
 vationem non petat, volente ecclesiâ abique spe recuperationis à
 iure suo cadit, in consil. cxvi. nu. 3.
 Nec refert, an concessio facta fuerit ad vitam, vel ad certum tempus reno
 vandam, vel in perpetuum cum pacto renovationis, ibid. nu. 6. cad.
 1 In emphyteoticis contractibus, & similibus pactum renovationis petende
 tollitur per pactum contrarium, quod ex cursu temporis immemoria
 lis, infra quod nulla fuit petita renovatio, satis probari dicitur, in
 consil. cxv. num. 42.
 1 In emphyteotico contractu locator remissionem propter sterilitatem
 & damnum contingens facere non tenetur, & quare, in consil. cxlii.
 num. 4. & 29.
 1 In emphyteotico contractu si ecclesiâ sit enormiter, & enormissime læsa,
 triplici remedio agere potest, in consil. 84. nu. 4.
 Et in eo quando læsio enormis, & enormissima, ac dolus ob modicam
 pensionem non resiliat, neque sit considerabilis, ibid. nu. 20.
 1 In emphyteoticis renovationibus non est necessaria solemnitas, quæ in
 prima concessione fuit necessario servata, in consil. 84. nu. 9.
 1 Emphyteotica res à domino civiliter, & ab emphyteota naturaliter pos
 sidetur, in consil. cxvii. nu. 1.
 3 Emphyteoticam rem esse dicens succumbit, nisi illam esse talem probet,
 in consil. xlix. nu. 4. & 6.
 3 Emphyteotica res in dubio non præsumitur, sed libera, & alio dialis.
 ibid. num. 6.
 3 Emphyteotica res quid differat à censuali, ibid. nu. 8.
 Et an emphyteotica, an vero potius censuali debeat censeretur ex præsta
 tione census per plures annos facta, ibid. nu. 7.
 1 Emphyteotice res non possunt per emphyteotam, & conductorem spa
 tio longi, seu longissimi temporis xxx vel xxx. annorum, & ultra ad
 verius dominum præstari, in consil. cxviii. nu. 1.
 Et quando hoc verum sit, ibid. nu. 27.
 1 Emphyteoticam rem tenens, & possidens non debet permittere illam ad
 ecclesiâ devolui in præiudicium aliorum comphyteotarum, & ad
 effectum, ut si postea de illa ab ecclesiâ inuestiretur, in consil. cxvii.
 num. 7.
 Emphyteoticam rem si emphyteota creditori suo in pignus dedit, & nec
 ipso, nec creditore canoem soluentem dominus rem in commissum
 ecclesiæ declaraverit, ex hoc & emphyteotæ quo ad ius emphyteoti
 cum, & creditori quo ad ius pignoris præiudicatur, ibid. nu. 12.
 1 Emphyteoticam rem pignoratam creditor habens si eam alteri locet,
 non præiudicat utris emphyteotis, in consil. 104. nu. 19.
 Reliqua de hoc videas in verb. pignus.
 1 Emphyteotica res tota an in commissum incidat, si ex emphyteotis plu
 ribus unus non soluat, & alii pro parte sua solvant, in consil. cxvii.
 num. 10.
 1 Emphyteoticam rem alterius tertius possidens siue facto emphyteotæ, si
 ne proprio iure, vel iniusto si pensionem integram solvat etiam suo,
 & non emphyteotæ nomine, dominus non potest declarare emphyteo
 tam, qui non solvit, à iure suo ecclesiæ, ibid. nu. 19.
 Emphi.

comprehendere bona emphyteotica, nisi de illis expressè me
 consil. 45. nu. 22.
 Emphyteotæ hæres, videas in verb. heres.
 1 Emphyteotæ contractus est, quando res perpetuo ad melioran
 dum conceditur, in consil. 84. nu. 27.
 Et dupliciter solet celebrari, & quomodo, ibid. nu. 15.
 Et dicitur esse stricti iuris, ibid. nu. 4.
 1 Et est mediis inter emptionem, & locationem, in consil. cxlii. nu. 4.
 1 Et appellatur locatio, & est illi similis, in consil. cxlii. nu. 24.
 Et in eo locum non habet l. item quæritur §. qui impleto ff. locati, ibi
 dem num. 23.
 1 Emphyteoticus contractus de sui natura, & substantia in scriptis fieri de
 bet, nec alicui celebratus præsumitur, nisi in scriptis appareat, in
 consil. cxlii. num. 26.
 1 In emphyteotico contractu circa omnia conventionibus partium est
 standum, in consil. 84. nu. 42.
 1 In emphyteoticis contractibus, & similibus, contra illorum naturam pa
 ctis licitum est, in consil. cxv. nu. 41.
 Immo à pactis eorum natura penditur, & pactis non extantibus natu
 ra ex legis dispositione tradita servatur, ibidem.
 1 Emphyteotici contractus à pactis contrahentium suam naturam reci
 piunt, & regulantur, & pro illis pensio annua tam in specie, certa
 quam in pecunia soluitur, in consil. cxv. nu. 13.
 1 Emphyteoticus contractus ne sit, an innominatus, quando ab initio ni
 hil datum est pro concessione, & inuestitura, & est conventum, quod
 annuatim detur certa quantitas alicuius generis non in pecunia nu
 merata, sed in alio genere, item quod pro parte conductoris aliquod
 factum præstari deberet, in consil. cxv. nu. 11.
 1 Emphyteotici contractus natura est, ut damnum etiam intollerabile ca
 la fortuito circa fructus, seu rei substantiam contingens spectet ad
 emphyteotam, & non ad dominum, nisi totaliter res pereat, nec domi
 nus ad aliquam mercedis remissionem teneatur, in consil. cxix. n. 1. §. 10
 Fallit, ibid. nu. 8 & 10. pag. cad. cum seq.
 1 In emphyteotico contractu renovatio est necessaria stante loci consue
 tudine, seu conventionem de renovando, in consil. cxvi. nu. 4.
 Et de hac consuetudine cui ut standum, in consil. cxvi. nu. 5.
 1 In emphyteotico contractu renovatio non dicitur tacite, & ex perseve
 rantia nullo tempore facta, sed pro solemnitate scripturam requirit,
 ibid. nu. 7.
 Et illi non dicitur satisfactum, nec caducitas ex ea proveniens videtur
 remissa, si prælati ecclesiæ postea simpliciter pensiones recipiet, &
 de illarum solutione per scripturam appareat, ibid. nu. 8.
 1 In emphyteotico contractu ecclesiæ si conductor tempore convento reno
 vationem non petat, volente ecclesiâ abique spe recuperationis à
 iure suo cadit, in consil. cxvi. nu. 3.
 Nec refert, an concessio facta fuerit ad vitam, vel ad certum tempus reno
 vandam, vel in perpetuum cum pacto renovationis, ibid. nu. 6. cad.
 1 In emphyteoticis contractibus, & similibus pactum renovationis petende
 tollitur per pactum contrarium, quod ex cursu temporis immemoria
 lis, infra quod nulla fuit petita renovatio, satis probari dicitur, in
 consil. cxv. num. 42.
 1 In emphyteotico contractu locator remissionem propter sterilitatem
 & damnum contingens facere non tenetur, & quare, in consil. cxlii.
 num. 4. & 29.
 1 In emphyteotico contractu si ecclesiâ sit enormiter, & enormissime læsa,
 triplici remedio agere potest, in consil. 84. nu. 4.
 Et in eo quando læsio enormis, & enormissima, ac dolus ob modicam
 pensionem non resiliat, neque sit considerabilis, ibid. nu. 20.
 1 In emphyteoticis renovationibus non est necessaria solemnitas, quæ in
 prima concessione fuit necessario servata, in consil. 84. nu. 9.
 1 Emphyteotica res à domino civiliter, & ab emphyteota naturaliter pos
 sidetur, in consil. cxvii. nu. 1.
 3 Emphyteoticam rem esse dicens succumbit, nisi illam esse talem probet,
 in consil. xlix. nu. 4. & 6.
 3 Emphyteotica res in dubio non præsumitur, sed libera, & alio dialis.
 ibid. num. 6.
 3 Emphyteotica res quid differat à censuali, ibid. nu. 8.
 Et an emphyteotica, an vero potius censuali debeat censeretur ex præsta
 tione census per plures annos facta, ibid. nu. 7.
 1 Emphyteotice res non possunt per emphyteotam, & conductorem spa
 tio longi, seu longissimi temporis xxx vel xxx. annorum, & ultra ad
 verius dominum præstari, in consil. cxviii. nu. 1.
 Et quando hoc verum sit, ibid. nu. 27.
 1 Emphyteoticam rem tenens, & possidens non debet permittere illam ad
 ecclesiâ devolui in præiudicium aliorum comphyteotarum, & ad
 effectum, ut si postea de illa ab ecclesiâ inuestiretur, in consil. cxvii.
 num. 7.
 Emphyteoticam rem si emphyteota creditori suo in pignus dedit, & nec
 ipso, nec creditore canoem soluentem dominus rem in commissum
 ecclesiæ declaraverit, ex hoc & emphyteotæ quo ad ius emphyteoti
 cum, & creditori quo ad ius pignoris præiudicatur, ibid. nu. 12.
 1 Emphyteoticam rem pignoratam creditor habens si eam alteri locet,
 non præiudicat utris emphyteotis, in consil. 104. nu. 19.
 Reliqua de hoc videas in verb. pignus.
 1 Emphyteotica res tota an in commissum incidat, si ex emphyteotis plu
 ribus unus non soluat, & alii pro parte sua solvant, in consil. cxvii.
 num. 10.
 1 Emphyteoticam rem alterius tertius possidens siue facto emphyteotæ, si
 ne proprio iure, vel iniusto si pensionem integram solvat etiam suo,
 & non emphyteotæ nomine, dominus non potest declarare emphyteo
 tam, qui non solvit, à iure suo ecclesiæ, ibid. nu. 19.
 Emphi.

Index Consiliorum

- 1 Emphyteoticam rem si emphyteota una cum aliis bonis suis uendat & alienet, quando alienatio rei emphyteotice principaliter facta dicatur, ut ob eam emphyteota eadem à iure suo, in cons. cxx. nu. 7. 485
- 1 Emphyteotica res tota si uni sit in diuisione assignata, qui postea decessit sine masculis, sola filia femina superstit & superstitibus patruo, & patruelis ipsius filia, si emphyteosis sit noua, prout filia, si uero antiqua, prout patruus, & patruelis, in cons. cxi. nu. 3. 488
- 1 Emphyteotica res non potest ab emphyteota alienari in emphyteotum concedi sine consensu domini, in cons. 84. nu. 25. 489
Nec ad longum tempus locari, ibid. nu. 26. ead.
Contra ibid. nu. 29. & 31. ead.
- 1 Emphyteotice rei utilis domini consolidatio cum directo quomodo, fiat, & si emphyteota rem alteri in emphyteotum cōcessit, quæ postea ad manus domini directi peruenit, penes quem utile dominium esse dicatur, in cons. 84. nu. 47. 491
- 1 Emphyteotica rem fratres inter se diuidentes cum iuramento de non contrahendo, uidentur successioni dicte rei renuntiare, maxime concurrentibus uerbis pręnantibus, in cons. xciii. nu. 32. 490
- 1 Emphyteotica rem, quæ filio ut filio fuit acquisita pater pignori dō in nullo præiudicat ecclesiæ, & quid sub hac pignoratione ueniat, in cons. cxvii. nu. 4. 503
- 1 Emphyteotica bona possunt hypothecari, & sub generali hypotheca comprehenduntur, ibid. nu. 6. 504
Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 11. usque in finem. ead.
Specialiter tamen obligari nequeunt, ibid. nu. 7. ead.
Contra ibid. nu. 11. ead.
- 1 Emphyteotica bona etiam ecclesiæ doctores uolentes posse pignori, & hypothecari, ita quod sub generali obligatione continentur, quomodo sint intelligendi, in cons. lxxvii. nu. 23. 505
- 1 Emphyteotica bona ecclesiastica permixta ex concordia, quæ est in ciuitate Rauenne, uendi, donari, & obligari, seu hypothecari, quomodo intelligatur, in cons. 27. nu. 23. 505
- 1 Emphyteotica bona nō censentur cōprehensa in dispositione generali emphyteote de omnibus bonis suis, nisi de illis expresse meminerit, in cons. cvii. nu. 6. 446
- 1 Super emphyteoticis bonis concordia, & compositio facta inter commune Rauenne, & ceterum non nocet ecclesiæ sancti Ioannis Euangeliste nec illis, qui ei non interueniunt, nec consenserunt, ibid. nu. 7. ead.
Non nocet etiam, quando ecclesiæ sibi alter per pactum prouideret ibi dem num. 8. ead.
- 1 Ea est ritū interpretanda, ibid. nu. 14. 447
Nec comprehendit bona sita in ciuitate Rauenne, ibi. nu. 15. ead.
- 1 Super emphyteoticis bonis concessis pro se, filiis, & descendentibus non imponitur onus alimentorum, uel usufructus, uel alterius rei in præiudicium filiorum, in cons. 37. nu. 5. 163
- 1 Emphyteotica bona ecclesiastica inter se communia habentes si ea diuidant, & in forma latissima renuntient, nunquam censentur uoluisse renuntiare iuri, quod ex inuestitura habent in calu, quo alter ex eis siue filius decederet, in cons. cviii. nu. 14. & 18. 449
- 1 Et si in diuisione alteri ob partem obuenerunt, & postea ob eius obitum sine filiis ex ui inuestitura reuera fuerint ad illum, cum quo facta fuit diuio, & qui tempore diuisionis dictis bonis emphyteoticis renuntiavit, non tenetur in tandum de bonis alodialibus restituere, ibi dem num. 22. 450
- 1 Emphyteotica bona si fuerint cum aliis in eorum locum permutata, sub rogatio facta censetur, quæ debet dici facta cum omni suo onere, omnique respectu cum primordiali natura prioris emphyteosis, in consil. cx. nu. 14. 457
- 1 Emphyteotica bona transitoria ad filios, ut filios, non ut heredes non publicantur, sed filiis assignantur, quando bona ex dilecto patris emphyteote sunt publicanda, in cons. cxiii. nu. 40. 469
Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 61. 471
- 1 Emphyteoticorum bonorum, quæ finita emphyteosi ad dominum reuersa essent, possessionem an adeptus, & apprehendisse dicatur hæres mixtus in possessionem bonorum hereditarium ex remedio I. fin. C. de edic. diui. Ad. coll. & an illam retinere possit, in consilio xlv. num. 19. 148
- 1 Reliqua uideas in uerb. hæres.
- 1 Emphyteoticum ius quomodo per diuinam solutionem acquiratur, in cons. ccciii. nu. 22. 768
- 1 Emphyteoticum ius per diuinam solutionem acquiri non potest ab eo qui rem emphyteoticam ex causa pignoris possedit, ibid. nu. 23. ead.
- 1 Ab emphyteotico iure non cadunt minores, & similes ob non solutionem canonis, etiam si rem esse emphyteoticā scirent, in cons. lxxix. nu. 10. 162
- 1 Emphyteoticum ius contra dominum, & ecclesiā alius dominus, siue alia ecclesiā etiam abique alio titulo præscribit, scientibus, patientibus, & non contradicentibus domino, uel ecclesiā, & emphyteotis per xxx. annos, & l. annos, & ultra continuè fuit in possessione, uel quasi bonorum emphyteoticorum, & iuris exigendi canonem ab ipsis emphyteotis, in cons. cix. nu. 11. 473
- 1 Emphyteoticum ius an, & quando, & quomodo quis soluendo canonem, seu pensionem per tempus longissimum pro re cōducta præferat adeo quod donec soluat, à re conducta non possit amoueri, in cons. cxviii. nu. 1. usque ad num. 8. 460
- 1 Quid, si apparet ab initio de certa, & uera causa, ex qua quis rem detineret, seu possideret, an ex solutione per longissimum tempus alius titulus inducatur, & præsumatur, in cons. cxviii. nu. 3. 461
- 1 Quid, si infra triginta annos aliquid rei conductæ fuerit additum, per quod pensio quoque aucta fuerit, ibid. nu. 5. 462

Augustini Beroij.

- Quid, si eandem pensionem, seu eundem canonem etiam diffinitum tempore, soluere per tantum tempus, & de cuius initio memoria non extat, ibid. nu. 6.
- 1 Emphyteoticum ius per solutionem canonis tanquam de re emphyteotica factum per tantum tempus, de cuius initio memoria in consensu non extat, acquiritur, nec amittitur, etiam si de titulo aliter non extat, nisi mala fides possessoris probaretur, in cons. lxxviii. nu. 12. 397
 - 1 Emphyteotici iuris renuntiatio per iuramentum, & per clausulam præpositam in diuisione inducitur, & per clausulam præpositam in cons. lxxviii. nu. 7. 399
 - 1 Emphyteoticum ius quando per diuisionem inter emphyteotas tollatur, & remissum censetur, ut altero sine liberis decedente, si eius, non sit iuri accretendi, in consil. lv. num. 3. p. 220. & in consilio cxxx. num. 77.
 - 1 Emphyteoticorum bonorum usus fructus alteri non potest relinqui, in cons. lvi. nu. 11. 398
 - 1 Reliqua de usufructu, & usufructuario rei emphyteotice, uideas in uerb. usufructus, & in uerb. usufructuarius.
 - 1 Emphyteoticorum bonorum donatio, uideas in uerb. donatio.
 - 1 EX VIATIONIS suspitio omnis cessat in superiore, ac in uerb. iustitia, & integritate, in cons. cxliiii. nu. 6. 494
 - 1 ENORMIS, & enormissima latio, uideas in uerb. latio.
 - 1 EX VNTIATIUA uerba per uiam modi prolata disponunt, illiusmodi, in cons. lxxvii. nu. 18. 495
 - 1 Idem, quando post uerba enuntiativa de præterito sequitur presentis, de dispositio, ibid.
 - 1 Enuntiativa uerba, quæ aliis non solent probare, inter contrahentes, & ipsas partes probant, in cons. cxix. nu. 7. 496
 - 1 Et inter ipsos contrahentes probant, illis quæ præiudicat quod ea, quibus partes tibi præiudicare possunt, in cons. cxviii. nu. 5. 497
 - 1 Enuntiativa uerba instrumenti per modum causæ, & principaliter propter se, & inter præsentem, & contrahentes prolata probant, in cons. lxxvii. nu. 26. 498
 - 1 Enuntiatum ab instrumentum publico regulariter probat, semper, & presumptionem inducit, in cons. lxxviii. nu. 15. 499
 - 1 Vide etiam in uerb. instrumentum.
 - 1 Enuntiativa uerba instrumenti, & supplicationis contra probantes probant, in cons. clxx. nu. 1. 500
 - 1 Quod declaratur, ibid. nu. 2. usque ad nu. 8.
 - 1 Enuntiativa uerba instrumenti, privilegii, & rescripti quando prolata, quando non, in cons. clxx. nu. 3. usque ad nu. 7. 501
 - 1 Enuntiativa uerba per modum causæ prolata cum uerbis iuramentum importare inducunt simplex fideicommissum, in consilio lxxviii. nu. 5. 502
 - 1 Enuntiativa uerba instrumenti contra producere in instrumentum publicum, in cons. clxx. nu. 6. 503
 - 1 Enuntiativa uerba & narratiua donationis in instrumento applicata inter ipsos contrahentes probant, in cons. cccii. nu. 2. 504
 - 1 Et quomodo ibid. nu. 26.
 - 1 Reliqua uideas in uerb. instrumentum.
 - 1 Enuntiativa uerba cum diuturnitate temporis probant maxime inter ipsos contrahentes prolata, in cons. cxii. nu. 2. 505
 - 1 Enuntiatum uerbis statim in antiquis, ibid.
 - 1 Enuntiatum uerbis non statim ut probent, nisi inter ipsos contrahentes, in cons. lx. nu. 31. 506
 - 1 Enuntiativa uerba notarii de præterito nō probant, in cons. lxx. nu. 4. 507
 - 1 Eo IN CASU: Hæc uerba referunt, & demonstrant calum præteritis prius relatum, in cons. lvii. nu. 48. 508
 - 1 Eo casu, & tunc, & eo casu, hæc uerba restringunt dispositionem calum expressum, in cons. 35. nu. 2. 509
 - 1 EPISCOPALIA pates sunt apostolice quoad ordinem, & consecrationem, quamuis minores quoad administrationem, in cons. 165. nu. 2. 510
 - 1 Episcopi maiori fulgent dignitate, quam monachi, in consilio num. 8. 511
 - 1 Episcopus si monachus sit factus, ipse sit de filio patris, & à iuramento liberatur, in cons. clxiii. nu. 9. 512
 - 1 Episcopus effectus liberatur à seruitute, & à patris potestate, ibid. nu. 10. 513
 - 1 Episcopi, & presbyteri matrimonium cum ecclesiā contrahunt, & propterea rem cum muliere etiam soluta habentes adulterium committunt, in consil. clxxiii. nu. 16. 514
 - 1 Episcopus est in ecclesiā, & contra, in cons. clviii. nu. 1. 515
 - 1 Et non comprehenditur in dispositione facta de ecclesiā, nec de contra, in cons. clviii. nu. 1. 516
 - 1 Episcopi, & uicarii generales parem, & ordinariam iurisdictionem habent, & ipsorum est unum, & idem tribunal, in cons. lxxviii. nu. 9. 517
 - 1 Episcopi uices in temporalibus, & in iis, quæ sunt de iurisdictione voluntarie gerit Archidiaconus, in cons. xxii. nu. 3. 518
 - 1 Episcopi uices gerit archiepiscopus in meris diuinis, & quæ ratione uicinis competunt, in cons. xxii. nu. 3. 519
 - 1 Episcopi, & uicarii eadem est persona, prærogatiua iurisdictionis, & potestas, idemque tribunal, & quomodo, in cons. xxii. nu. 12. 520
 - 1 Episcopo subditus, & minor esse non dicitur uicarius quoad iurisdictionem, & ea, quæ ratione sui officii potest exercere, in consilio num. 13. 521
 - 1 Episcopus potest alium uicarium facere, si uicarius illius excommunicatur, in cons. 23. nu. 4. 522
 - 1 Episcopus iurisdictionem ordinariam non habet, nec eam per se, quæ alium exercere potest in loco illo diocesani, in quo uicarius specialiter ex dispositione iuris, seu ex consuetudine derogatur, & non aduersus latuè est deputatus, in cons. 21. nu. 7. 523
 - 1 Episcopus in sua diocesi statuta facere, illaque corrigere potest, in consilio num. 13. 524

dispensare, ibid. nu. 49. ead.
Nec cum patiente natalium defectum potest dispensare in beneficio cu-
rato, uel in simplici habente annexum ordinem sacrum, ibid. n. 48. ca.
Nec cum patiente defectum ætatis in beneficio habente annexum ordi-
nem sacrum ibid. nu. 49. ead.
Et an hoc sit uerum, ibid. nu. 49. ead.
Episcopus cum patiente defectum ordinis, & cum patiente defectum
ætatis potest dispensare, sed non cum patiente utrumque defectum,
ibid. num. 50. ead.
Et hodie non potest in ætate dispensare, ibid. nu. 51. ead.
Episcopum non posse in ætate respectu ordinis dispensare, & posse in
ordine dispensare quomodo procedat, in cons. 5. nu. 55. ead.
Episcopus in beneficiis curatis, & requiruntibus certam, ac determina-
tam ætate tempore promotionis non potest dispensare, ibid. nu. 54. ead.
Episcopus qui cum minore ad beneficium sacerdotale dispensauit, de-
bet dare uicarium, & administratorem habilem, qui sit sacerdos, & al-
tari usque ad legitimam ætatem promouendi iustitiat, in cons. 5.
num. 28. ead.
Episcopi non dispensant, ubi canones legem imponunt, nisi id specifi-
ce sit ipsis concessum, in cons. 5. nu. 44. ead.
Et solum in casibus expresse permissis dispensat, nisi maxima, & urgens
causa ad esset, ibid. nu. 45. ead.
Et an hoc uerum sit, ibid. nu. 46. ead.
Episcopus potest de facto priuare tenentem ecclesiam notoriè iniuste
nec illum in iudicium uocare, aut contra ipsum iudicialiter procede-
re necesse habet, in cons. 14. nu. 15. ead.
Episcopus regulariter nihil contra legem etiam dispensando potest, in
cons. 5. nu. 7. & 43. pag. 24. cum seq. ead.
Episcopus conferens abienti beneficium non potest collationem reuo-
care, & se premere, in cons. 4. nu. 44. ead.
Episcopus pacta, & promissa ab eo seruare debet, in cons. 3. nu. 17. ead.
Et non excusatur ignorantia iurum, & canonum, ibid. nu. 28. ead.
In negotiis ab episcopo expediendis consensus canonicorum ad alio-
rum utilitatem, uel damnum sape requiritur, in cons. 3. nu. 37. ead.
Episcopi consensus, & auctoritas, & error iuris non excusant malam fidem
& possessionem iniustam in casu, quo canon alienationem, & practi-
tionem prohibet, in cons. 21. nu. 12. ead.
Episcopale ius est auctoritatem interponere in alienationibus, rerum
ecclesiasticarum, nec ad uicarium episcopi pertinet, in cons. 83. nu. 3. ead.
Episcopi consensus, & auctoritas non requiritur in alienatione rerum
monasterii exempti à iurisdictione episcopi, sed sufficit auctoritas, &
consensus sui prelati, in cons. 91. nu. 8. ead.
Episcopi consensus, & auctoritas requiritur in vicaria de nouo in eccle-
sia constituenda, in cons. 133. nu. 12. ead.
Episcopi consensum in aliquo actu requisitum de iure canonico per mo-
dum ratificationis interuenisse sufficit, in cons. 11. nu. 27. ead.
Et satis est ratificatio quæ expressa, siue tacita, ibid. nu. 28. ead.
Sine episcopo quando prelati super rebus suis ecclesiasticis transigere pos-
sunt, in cons. 7. nu. 14. ead.
Ad episcopi curam regulariter pertinent ecclesiæ, & monasteria omnia
diocesis, nisi sint specialiter exempta, in cons. 1. nu. 31. ead.
Episcopo quoad quam legem ecclesiæ seculares, & regulares, & capellæ,
subiungunt, in cons. 24. nu. 13. ead.
Et quid in subiectis monasterio, ibid. nu. 15. ead.
Episcopo in omnibus, præterquam in iurisdictione monachorum, & cle-
ricorum respondere ecclesiæ, cuius monachis, uel clericis, seu illorum
capitulo, & congregationi exemptio concessa fuit, in cons. 2. n. 22. ead.
Episcopo populus alicuius ecclesiæ in iurisdictione respondere tenetur
etiam si ecclesiæ esset exempta una cum locis clericis, & religiosis, in
cons. 24. nu. 23. ead.
Episcopus, & canonicus in eadem ecclesiâ quis esse potest, in cons. 26.
num. 23. ead.
Episcopus non potest charitativum subsidium clericis iniungere sine
consensu capituli, & clerici, in cons. 81. nu. 40. ead.
Episcopo relicto cui, & cuius contemplatione dicatur, relicto, in
cons. 26. num. 20. ead.
Episcopus quomodo aduersus rebelles, & inobedientes ordinationi suæ
procedere possit, in cons. 23. nu. 11. ead.
Episcopus delegat ea, quæ sunt iurisdictionis contentiosa, & magis ea,
quæ sunt iurisdictionis uoluntaria, in cons. 22. nu. 16. ead.
Episcopus, & prelati inuentarium de omnibus rebus ecclesiæ facere
debet, in cons. 116. nu. 14. ead.
Episcopi heredes, ut credatur, quid requiritur, in cons. 106. nu. 16. ead.
Episcopus ad quid adeatur super iuramento, in cons. 111. nu. 4. ead.
Episcopus potest esse iudex inter iudeos, eorumque lites, & quæstiones
secundum legem Moysaycam decidere, in cons. 28. nu. 4. ead.
Episcopus ex officio potest cogere heredem ad iuramentum defuncti
implendum, in cons. 111. nu. 32. ead.
Ad episcopum pertinet exequi non solum legata, & uoluntates defun-
ctorum ad pias causas, sed generaliter omnes defunctorum dispo-
sitiones, etiam ex suo mero officio, uel etiam ad petitionem cuiuslibet
de populo, in cons. 23. num. 40. ead.
Episcopus non potest ad libitum reuocare archidiaconum, in cons. 11.
num. 3. ead.
Nec potest tollere, nec impedire ea, quæ archidiacono ex consuetudine,
ac etiam ex statuto loci, & ecclesiæ competunt, non, ibid. num. 10. &
33. pag. ead. cum seq. ead.
Et quomodo, & quando potestatem archidiaconi tollere, eique deroga-
re alteri concedendo possit, & quomodo, & quando non, ibid. nu. 33.
35. 38. & 39. pag. 76. cum seq. ead.

Episco-

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

1. Episcopo est subditus, & minor archidiaconus quoad iurisdictionem, & ea, quæ ratione officij sui potest exercere, in cons. 22. nu. 13. 74
1. Episcopus, & archidiaconus in uisitatione concurrunt, & ad uisitandum potest episcopus alium deputare, in uisitatione tamen episcopus, & deputatus ab eo archidiacono præferuntur, ibid. nu. 18. ead.
1. Ad episcopum ab archidiacono appellatur, ibid. nu. 13. ead.
1. Episcopus potest officium celebrandi missas solemnes delegare, in cons. 22. nu. 15. 74
1. Episcopo absente missas solemnes in præcipuis festiuitatibus celebrare ad archiepiscopum, & non archidiaconum de iure communi spectat, in cons. 22. nu. 1. 73
1. Cum episcopo clericos non suos, & extra suam diocesim ordinare archiepiscopus potest dispensare, & quis cum illo dispenser, in cons. 22. nu. 1. & 3. 79
1. Episcopus ordinans clericos extra tempora statuta suspenditur, & auctoritate ordinandi priuatur, & cum eo solus papa, & non archidiaconus dispensat, ibid. nu. 2. 78
2. Episcopus, an & quomodo possit, à Papa suo episcopatu priuari, in cons. 22. nu. 3. 78
1. Ad episcopum à uicario non appellatur, in cons. 22. nu. 13. p. 74. & in cons. 22. nu. 3. 78
3. Ad episcopum appellari potest ab actu capituli, in quo episcopus interfuit, & quando, in cons. 22. nu. 12. 78
1. Episcopo, seu archiepiscopo absente, an canonici, seu capitulum possint per se re frangente episcopo uicarium episcopum generalem eligere, in cons. 22. nu. 4. uel in fine consilij. 79
1. Et quid si episcopus in illius electione negligens esset, ibid. nu. 10. ead.
1. Episcopo mortuo, an capitulum possit uicarium generalem constituere, in cons. 22. nu. 7. 79
2. Episcopo mortuo, decreti interpositio in alienatione rerum ecclesiæ in capitulum non transit, in cons. 22. nu. 47. 75
2. Nec tunc metropolitanus potest auctoritatem in alienatione rerum ecclesiæ interponere, in cons. 22. nu. 48. 75
1. Episcopalis iurisdictione non transit in capitulum, nisi sede episcopali uacante, in cons. 22. nu. 6. 79
1. Episcopus an, & quando possit recipere professionem, uideas in uerbis professio. 79
- De monacho facto ab episcopo, uideas in uerbis monachus. 78
2. Episcopatus est de iure diuino, in cons. 22. nu. 64. 78
3. Episcopatus, diocesis, ciuitas, & comitatus differunt, in consilio 22. nu. 11. 75
3. Episcopatus, diocesis, & comitatus potest esse maior territorio, seu diocesi, ibid. nu. 10. ead.
3. De episcopatu, uel diocesi ciuitatis esse, & ciuem esse, uel subditu iurisdictioni ciuitatis differunt, nec de uno ad aliud inferunt, ibid. nu. 1. ead.
3. Et esse de episcopatu, de diocesi, uel comitatu non inferunt, quod sit de iurisdictione, ciuitatis, & onera ciuitatis sublineant, sed bene quod sit de territorio, seu districtu, ibid. nu. 7. & 9. ead.
2. Ad episcopatum non potest promoueri nisi legitimus, uel legitimatus, in cons. 22. nu. 10. 705
3. Ad episcopatum si sit promorus incestuosus, & natus ex coitu accusabili & damnabili, censetur ex hoc fieri capax successione tam paternæ, quam maternæ, in cons. 22. nu. 3. ead.
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24. 707
3. Ad episcopatum, & ad spiritualia si spurij, & illegitimus sit dispensatus, censetur ex hoc dispensatus, & legitimatus, etiam quo ad tempora lia, & successiones hereditarias, ibid. nu. 11. 705
- Contra ibid. nu. 24. uel ad nu. 33. & nu. 34. usque ad nu. 43. pag. 707 cum sequen.
3. Episcopatus dignitas superueniens in spurio maxime nato ex homini muliere, & ex uero in eminenti dignitate constituto, non efficit illum legitimatum, in cons. 22. nu. 24. 707
1. Episcopatus qualitas monachatu adiecta auger potius, quam minuat, & quid operetur, in cons. 22. nu. 17. 52
3. Episcopus per epistolam quis possit legem condere, uel corrigere, in cons. 22. nu. 14. 52
2. Episcopus inter se filios esse patet in dubio uelle præsumitur, in cons. 22. nu. 1. & 15. ead.
- Et quando secus, ibid. nu. 3. ead.
3. Equaliter filios diligere pater in dubio præsumitur, in cons. 22. nu. 1. & 15. ead.
- Et quando secus ibid. nu. 3. ead.
3. Equaliter inter fratres quandoque diuidi debet id, quod aliis de iure non erat inter eos diuidendum, ne inter ipsos ingualitas contra mentem testatoris contingat, in cons. 22. nu. 16. 91
1. Equalitas in lucris coniugibus hinc inde post eorum mortem debet esse seruanda, & ingualitas ad equalitatem est reducenda, in cons. 22. nu. 5. 125
3. Equalitas tam in constitutione dotis, quam in eius augmento, & in partibus de lucrando seruanda est inter dotem, & donationem propter nuptias, in cons. 22. nu. 1. 633
- Reliqua de hoc uideas in uerbis dos, & in uerbis donatio.
1. Equalitatis ratio, inter habentes bona communia consideratur ab initio tempore diuisionis, & ingualitas postea contingens non attenditur, in cons. 22. nu. 23. 451
3. Equalitas ut seruetur in his, in quibus est seruanda, uerba improprian- tur, in cons. 22. nu. 55. 447
- Et copula in distinctionem resoluitur, & contra ibid. nu. 54. ead.
3. Equalitas inter fratres est seruanda, ut inuidia ceteris, in consilio 22. nu. 45. 447

1. Equalitatis seruanda causa censetur fideicommissio recipere per heredes, uel renuntiatum, secus si in a qualitas resultaret in cons. 22. nu. 2. 447
2. Equalitas in dubio semper à testatore seruata præsumitur inter filios descendentes, in cons. 22. nu. 19. 447
2. Et filius seruanda causa intentio testatoris in dubio declaratur, & interpretatur, in cons. 22. nu. 13. p. 91 & in cons. 139. nu. 15. 447
2. Et ea semper seruanda, nisi contrarium expresse de mente testatoris præsumatur, in cons. 22. nu. 11. 447
2. Pro equalitate inter filios hæredes seruanda si testator pro adæquatione partis unius ex filiis uoluit ei certam summam de bonis acquirendis dari, id est etiam in casu non acquisitionis uoluisse testator, ibid. nu. 7. & 8. 447
3. Equitas, & doctor de bonis, & pecuniis propriis acquisitis præsumitur, in cons. 22. nu. 12. 447
2. Equitas, & æquitas præsumitur legitimatio, & liberatio datus in testamento, in cons. 22. nu. 2. 447
1. Equiparatur contractus locationis, & contractus emptio, in cons. 22. nu. 5. 447
- Differtur tamen quandoque, ibid. nu. 36. 447
2. Equiparatur feudum, & emphyteusis ecclesiæ, & de uno ad aliud non arguitur in cons. 22. nu. 21. 447
- Reliqua uideas in uerbis emphyteusis, & in uerbis feudum.
1. Equiparatur emphyteusis conductores ad longum tempus, & conductores ad breue, in cons. 22. nu. 14. 447
1. Equiparatur dispositio hominis, & dispositio statuti, in consilio 22. nu. 13. 447
1. Equiparatur difficultas magna, & impossibilitas ad effectum, & ad executionem, si conuenia non adimpletur, in cons. 88. nu. 3. 447
1. Equiparatur constitutio, & locatio quo ad transferendum possessionem, in cons. 22. nu. 37. 447
1. Equiparatur dolus re ipsa, & metus qui in constantem uirum cadunt, in cons. 22. nu. 2. 447
1. Equiparatur ecclesiæ, seu monasterium, & minor quoad perpetuitatem constitutionem in integrum ratione testatoris, in cons. 22. nu. 30. 447
1. Equiparatur ecclesiæ in omnibus, & precipue in prauidendis legibus, & minoribus, in cons. 22. nu. 3. 447
- Equiparatur falsitas, & triebellanica, de quibus uideas in uerbis falsitas, & in uerbis triebellanica, & de nouis dispones aliquid in uerbis, & etiam in alio dispositio, in cons. 22. nu. 1. 447
2. De uno ex æquaratis ad aliud argumentum procedit in consilio 22. nu. 1. 447
2. In æquaratis eadem, debet esse determinatio, in cons. 22. nu. 1. 447
1. Equiparatum eadem debet esse ratio, & dispositio, & in uerbis, & in consilio 22. nu. 3. 447
2. Equiparatio in casu extensionis sufficit ad hoc, ut extensio sit de iure ad casum æquaratum, licet in aliis differant, in cons. 22. nu. 4. 447
3. Equiparatio non admittitur, quando sunt apposta illa conditiones, autem, nec alio modo, in cons. 22. nu. 12. 447
2. Per equipollentiam adimpletur forma requisita ad effectum expromissionis, & demonstrandi, in cons. 22. nu. 12. 447
2. Ex equipollentibus quid fieri non refert, in cons. 31. nu. 1. 447
2. Equipollentium par ratio habenda est, in cons. 22. nu. 30. 447
3. Equipollentia rigori præfertur, in cons. 87. nu. 12. 447
3. Equitate iuris non gaudent iudex, sed rigore, Christiani uero exequuntur, in cons. 22. nu. 41. 447
1. Equitas, uel aliud animal uendens debet esse testis ingere ad delictum, quod specialiter habet, aliter tenetur licet dixerit, uendo pro bono natio, dolente, & habente omnes defectus, in cons. 22. nu. 4. 447
1. Erroris consensio, & animus habere non dicitur, in cons. 22. nu. 4. 447
2. Nec ligatur nullo modo ad obliuionem, in cons. 22. nu. 41. 447
2. Erroris uoluntas nulla est, in cons. 22. nu. 33. 447
1. Error iuris, & consensus, ac auctoritas episcopi non erantur mandatum, & possessionem in iustum in casu, quo canon alienationem præscriptionem prohibet, in cons. 22. nu. 22. 447
1. Error iuris tollerabilior est, magisque præsumitur in feminis, quam in masculis, in cons. 22. nu. 25. 447
2. Error iuris in damnis nocere non debet, nec in lucris fecerit, & in cons. 22. nu. 13. 447
2. Error iuris nocet in querendis, etiam si esset inus, in hereditate patris, aut maternæ, in cons. 22. nu. 41. & 43. 447
2. Propter errorem iuris in querendis non datur maiori restitutio in integrum, in cons. 22. nu. 44. 447
2. Error iuris causat latam culpam in cons. 183. nu. 11. 447
2. Error facti quando retractari possit, & non nocet, & quando secus, in cons. 22. nu. 37. 447
1. Error in nomine appellatio quando inter nomen expressum, & nomen uerum est magna conformitas, non solet uariare, in cons. 22. nu. 4. 447
1. Error, & latio enormis allegari non potest, quando quis scit, & scit, & gener informatus aliquid fecit, in cons. 49. nu. 31. 447
2. Error si facta sit diuisio super contentis in testamento inter hæredes, & hæredem petantem, ea non nocet uero hæredi etiam si petentium ualere confessus fuerit, in cons. 22. nu. 33. 447
- Et quomodo, hoc uerum sit ibid. nu. 39. 447
2. Error patens dicitur gratus, & supinus, & alleganti non prodest, in cons. 22. nu. 42. 447
2. Error in uoluntate hæredis, & legatarii quo ad quid illis noceat, & ad quid non, in cons. 22. nu. 35. 447
2. Erroris, & ignorantie prætextu transactio cum minore facta per testatorem in integrum reuocatur, in cons. 22. nu. 40. 447
2. Erroris prætextu nizes non potest reuocare confessionem a testatore, in cons. 22. nu. 42. 447

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 EVIDENTIA rei: probatio ex rei euidencia nunquam censetur subla-
ta, in consil. 144. nu. 54. 413
- 1 EX: dictio hanc denotat causam proximam, & immediatam, in con-
sil. 17. num. 2. 53
- EX ACTIONES illicitae, & non consuetae non sunt aduersus subditos
tollerandae, in consil. 81. nu. 19. 347
- EXACTOR datii, & gabelle qua actione conueniatur, in consil. 137.
num. 14. 24. 27. & 30. 384 cum seq.
- Reliqua uideas in uerbo datium, in uerb. gabella, & in uerb. Vectigal.
- 2 EXAMINIS commissio facta notatio non potest per ipsam notarium
probari, nec super ea testis esse potest, in consil. 179. nu. 10. 790
- 1 EXCEPTIO firmat regulam in casibus non exceptuatis, in consil. 38.
num. 8. pag. 125. & in consil. 134. num. 3. uol. 2. pag. 605. & in consil.
76. nu. 99. uol. 1. pag. 328. & in consil. 81. nu. 5. 345
- 4 Sed illam ad casus sub regula non comprehensos non extendit, nec am-
pliatur, in consil. 81. nu. 36. 348
- 3 Exceptio facta in uno casu confirmat, & facit regulam in aliis casibus,
in consil. 28. nu. 49. 95
- 3 Et firmat regulam in casibus non exceptis, in consil. 93. nu. 4. 291
- 1 Et semper debet intelligi secundum terminos, & qualitates dispositio-
nis, a qua fit exceptio, in consil. 38. num. 14. 126
- 1 Exceptionis natura est restringere, & non augere, in consil. 81. nu. 36. 348
- 3 Exceptionis non prodest, nisi opponatur, in consil. 32. nu. 17. 110
- 3 Exceptionibus in iudicio factis, & quibus quis adheret, est contra
excipientem standum, in consil. 38. nu. 2. 121
- 3 Exceptionibus aduersarii in iudicio factis quis uidetur assentire, &
illas admittere, quando est praesens, & non contradicit, in consilio
38. num. 4. 122
- 3 Exceptiones friuolae, ac frustratoriae in causis summariis non debent ad-
mitti, in consil. 16. nu. 19. 47
- 3 Super exceptione incompetentiae, & iurisdictionem elidente quando
sit expresse pronuntiandum, & quando sufficiat processus ad ulterio-
ra, in consil. 34. nu. 5. 113
- 3 Super exceptionibus declinatoriis, & processum causae principalis im-
pedientibus secundum ordinem causae ad causam prius est proce-
dendum, & pronuntiandum, quam super negotio principali, & non
simul, in consil. 34. nu. 6. 114
- Et quando simul, & semel, eodemque tempore sententia super omni-
bus ualide ferri possit, in consil. 34. nu. 7. 114
- 3 Exceptio incidens, & exceptio emergens an differant quoad modi pro-
nuntiandi, & procedendi super illis, in consil. 34. nu. 8. cad.
- 3 Super exceptionibus emergentibus, & processum concernentibus, pro-
nuntiatio remissa, quando processus ad ulteriora ualeat, & quan-
do non, in consil. 34. nu. 11. 113
- 3 De exceptione emergenti quando iudex cognouisse praesumatur, in
consil. 34. nu. 2. cad.
- Reliqua uideas in uerb. emergens, & in uerb. incidens.
- 3 Exceptionibus oppositis quando per processum ad ulteriora dicatur re-
nuntiandum, & quando non, in consil. 36. nu. 5. 118
- 3 Exceptionibus, seu exceptis referuatis in aliqua admissione per iudi-
cem facta, quando, & quomodo is, ad cuius fauorem referuata fue-
runt, illis uti possit, in consil. 91. nu. 16. 186
- Et quid illa clausula, saluis exceptis, operetur, & quomodo intelligen-
da, ibid. num. 17. cad.
- 3 Propter exceptiones oppositas non admittas quando executionis mo-
di dicatur excedi, ut ab ea possit appellari, in consil. 32. nu. 16. 110
- Et ut appellatio tunc sit legitima, & deouluat, illi, sit defendendum,
quid requiratur, ibid. nu. 23. 111
- 3 Exceptiones iuris declinatoriae notoriae in quacunque causa etiam ar-
dua possunt allegari per excusatorem sine mandato, in consil. 18.
num. 113. 131. & 132. 62. & 64
- 3 Exceptio competens contra primam actionem quando post sententia
possit opponi agenti uel prima actione, uel actione in factum ex sen-
tentia oriente, & quando secus, in consil. 97. nu. 7. 299
- 3 Exceptio nulla executionis impeditiua debet ab exequutore admitti,
quando Papa super aliquo disposuit, & prouidit, & pro executione
ne aliquid fieri sub certa forma mandauit, in consil. 14. nu. 4. 48
- 1 Exceptionem aliquam exequutor ad beneficia cognoscere non debet, quae
collationem factam a superiore elideret, aut factum superioris re-
scinderet, aut retardaret, sed facta executione debet comparentem
ad superiorem remittere, in consil. 14. nu. 5. 48
- 1 Exceptiones propofitas si exequutor illarum cognitionem non habens
repellat, ab huiusmodi repulsiōne recte non appellatur, ibid. n. 9. 49
- 2 Exceptio de uno facto confirmat dictum generale in aliis omnibus cali-
bus, in consil. 148. nu. 6. 650
- 2 Exceptio unius contrarium in aliis seruandum esse operatur, in consil.
157. num. 8. 685
- 2 Exceptio taxatiua solum excipit comprehensum sub illa, & in omni-
bus aliis regulam, dictumque firmat, in consil. 169. nu. 1. 727
- 1 Exceptio debet esse de regula, & loquitur solum in terminis iuris, & re-
gulae, a qua fit exceptio, in consil. 176. num. 54. 662
- 1 Exceptio principis a sua generali dispositione facta de uno, uel pluri-
bus casibus, in quibus noluit tertio praedecedere, declarat intentio-
nem ipsius, quod in aliis uoluerit tertio praedecedere, in consil. 79. n. 61. 323
- 2 Exceptio, tua non interest, est legitima, & opponitur ante, ac post licet
contestatum, in consil. 30. nu. 27. 137
- 1 Et licet per illam uniusquisque excludi potest, ita is, cuius principaliter
interest, debet admitti, in consil. 73. nu. 20. 306
- 2 Exceptio, uestra non interest, est legitima, in consil. 19. nu. 19. 221
- 2 Exceptiones contra cedentem competentes competunt etiam contra

- cessionarium, in consil. 32. nu. 46.
- 2 Exceptio incontinenti probanda in iudicio possessorio aduersus
quomodo intelligitur, ut incontinenti probatur, in consil. 144. nu. 54. 413
- 2 Exceptio furoris testatoris, falsitatis, & nullitatis testamenti, an ali-
quo modo tollatur, in consil. 81. nu. 19. 347
- 1 Exceptio causam proprietatis concernens non admittitur in reme-
dio l. fin. C. de edicto diui Adr. tolli, in consil. 1. nu. 6. 347
- 2 Exceptio continens, id quod est certum in iure, an admittatur in reme-
dio l. si C. de edicto diui Adr. tolli, in consil. 1. nu. 6. 347
- 2 Exceptio domini quando in remedio d. l. fin. possit admitti, & quando
non, in consil. 1. nu. 10. 347
- 3 Exceptio defectus notorii proprietatis non expellit a restitutione
prophanis spoliatum agentem interdicto, unde uis, secus in spolia-
libus, & beneficiis, in consil. 57. nu. 21. 347
- 3 Exceptio notoria defectus proprietatis impedit restitutionem, & ag-
tem spolio repellit, in consil. 147. nu. 12. 347
- Et quando agenti spolio obstat exceptio domini, & proprietatis, & quando
dem, num. 13. & 15. 347
- 3 Exceptio domini, & regula, dolo facis, non opponitur agenti in reme-
dio l. fin. C. de edicto diui Adr. tolli, in consil. 1. nu. 6. 347
- 3 Exceptio domini, & proprietatis non admittitur in remedio l. fin. C. de
edicto diui Adr. tolli, in consil. 1. nu. 6. 347
- 3 Exceptio concernens causam proprietatis, & petitorii non potest
opponi in possessorio maxime reintegrando, in consil. 62. nu. 1. 347
- Reliqua uideas in uerb. dominium, proprietatis, & possessio.
- 3 Exceptio uelutaria non potest impedire executionem laici, & aduersus
mentem, in consil. 85. nu. 3. 347
- 3 Et quando executionem coram seculari petitam non impedit, in
consil. 121. nu. 9. 347
- 3 Exceptio aliqua, ut impedit executionem, quid requiratur, in consil.
85. num. 6. 347
- 3 Exceptio usuraria non differt, nec impedit executionem instrumenti
iurati, in consil. 85. nu. 8. 347
- Reliqua uideas in uerb. executio, & in uerb. instrumentum.
- 3 Exceptio, dolo facis, locum non habet in iudicio possessorio restitu-
endo spoliato de facto competens, in consil. 147. nu. 34. 347
- 3 Exceptio, quod sententia sit lata cum falso procuratore, an impedit
executionem sententiae, in consil. citii. num. 3. 347
- 3 Exceptio falsi procuratoris in executione sententiae quando propter
poni, in consil. 104. nu. 12. 347
- Et opposita quando sit per opponentem probanda, aliis praesumatur,
praesumatur, ibid. nu. 13. 347
- 3 Exceptiones oppositi statum prohibens nunquam tolluntur
nullitatis, quin opponatur, in consil. 170. nu. 23. 347
- Reliqua de exceptione nullitatis uideas in uerb. nullitas.
- 2 Exceptio rei iudicata contra unum, uel alteri quoque obstat, ut ex
iur. in consil. 144. nu. 42. 347
- Reliqua uideas in uerb. res iudicata.
- 1 Exceptio ad impediendam solutionem multo magis datur, si datur
ad repetendum solum, in consil. 177. nu. 48. 347
- 3 Super exceptionibus, seu replicationibus ad merita causae oppositis
setur per processum ad ulteriora pronuntiandum, nec super illis
dix necessario debet expresse pronuntiare, in consil. 120. nu. 4. 347
- 3 Exceptio continens in se repugnantia, & contraria inferenda
mittenda, in consil. 139. nu. 42. 347
- 3 Exceptionibus diuersis quidem, sed non contrariis quis uti possit,
quomodo etiam contrariis uti ualeat, in consil. 139. nu. 42. 347
- 3 Exceptiones plures diuersas, immo forte contrarias licet excipiant
legare, in consil. 144. nu. 79. 347
- 3 Exceptio firmat, & restringit regulam in casibus non exceptis,
in consil. 28. nu. 49. 95
- 3 Et facta de uno, uel de pluribus regulam in aliis casibus firmat,
in consil. 147. num. 10. 347
- Exceptio dotis non numerata, uideas in uerb. dos.
- Exceptio doli uid. in uerb. d. olus.
- Exceptio incapacitatis, & incompetentiae, uideas in uerb. incapacia
& in uerb. incompetencia.
- Exceptio recufationis, & suspicionis iudicis, uideas in uerb. recusatio
& in uerb. suspitio.
- Exceptio praescriptionis, uideas in uerb. praescriptio.
- Exceptio fulutionis, uide in uerb. solutio.
- Exceptio quae obstat agenti possessorio, uideas in uerb. possessio.
- EXCEDES: modus ob quam offensam permittitur sit offensae in
dando offendentem, in consil. 173. nu. 5. 347
- 3 Excessus modus in se defendendo non data opera, nec ex propo-
sitis, quod quis dicatur, in consil. 173. nu. 28. 347
- 3 Excedens modum in se defendendo quomodo fit puniendus, in
consil. 194. nu. 13. & 15. 347
- 3 EXCESVS defensionis non quoad penam lapidis conuenientem
sed quoad penam legalem arbitratam consideratur, in consil.
num. 7. 347
- 3 Excessus non punitur, quando quis pro tuitione sui honoris
& percutit offendentem, & percutientem, in consil. 173. nu. 28. 347
- Et quando ad defensionem id dicatur factum, ibid. nu. 28. 347
- 3 Excessus in se defendendo est etiam tollerandus, & permittitur, &
pro pro defensione quis dicatur modum excessisse, in consil.
num. 20. & 24. 347
- 3 Excessus in se defendendo etiam dolosus propter iustum dolorem
notis multum laesi non ordinari, sed extraordinarie est puniendus
& qua pena, in consil. 173. nu. 35. 347
- 3 Excessus in executione uno de tribus modis dicitur, in consil. 173. nu. 35. 347

- 110
 1 Excusatur credens uirum honestis, & fide dignis, in consil. 61. nu. 9. 462
 2 Excusatur quis iuste à contumacia, & à comparando etiam per procura-
 torem propter pestem, & infirmitatem, in consil. 61. nu. 30. & 31. 216
 1 Excusatur conductor non usus re conducta eo modo, quo ex contra-
 ctu tenebatur, propter metum pene à superiore comminatæ, in consil.
 140. num. 22. 533
 1 Excusatur pœna caducitas iurium, & dolus à qualibet causa iusta etia
 leui, & quasi fatua, in consil. 151. num. 8. & 10. pag. 566. & in con-
 sil. 98. num. 21. 413
 1 Excusatur caducitas ob non petitam renouationem in heredibus em-
 phyteotæ ignorantibus se ad illam petendam teneri, in consil. 98.
 num. 21. 413
 Reliqua uideas in singulis dictionibus. 413
 3 Excusator facilius constituitur, & mittitur, quàm procurator, in
 consil. 18. nu. 52. & 58. 55 & 56
 Et mittitur in criminalibus, in quibus aliàs procurator; non mittere-
 tur, ibid. num. 52. ead.
 3 Excusator sine mandato admittitur in quacunque causa etiam ardua
 ad allegandas exceptiones iuris declinatorias, & multo magis ad al-
 legandas causas, & impedimenta facti tantum probabilia, in consil.
 18. num. 131. & 132. 64
 3 Excusator simplex sine mandato, & quilibet de populo etiam in cau-
 sa capitali ad allegandas causas absentie, & impedimenta admit-
 titur, quando citatus, qui non tenetur procuratore mittere, est im-
 peditus impedimento solum iusto, & probabili, ibid. nu. 126. 63
 Et magis, si impedimentum etiam simpliciter probabile esset notoriū, &
 causa esset grauis, & talis, quæ celeritatē requireret, ibid. n. 127. ead.
 Et tanto magis si impedimentum esset etiam necessarium, & notorium,
 ibid. nu. 130. 64
 Et quid si citatus esset impeditus impedimento facti probabili tantum
 ibid. num. 137. ead.
 3 Excusator quilibet sine mandato admittitur, quando impedimentum
 citati est necessarium, ibid. nu. 139. 65
 Et admittitur ad excusandum citatum probabiliter, & notoriè impe-
 ditum absque eo, quod probet, seu offerat uelle probare impedimen-
 tum, sed si non esset notoriè impeditus, debet excusator offerre se uelle
 probare, & probare impedimenta, ibid. nu. 142. ead.
 3 Excusator simplex facilius admittitur ad allegandas causas facti, quā
 iuris, ibid. nu. 131. 64
 Et de iure debet pro absente admitti ad proponendas exceptiones iuris
 declinatorias, seu dilatorias, quæ sunt notoriæ, & multo magis ad
 allegandas causas notorias facti, ibid. nu. 132. ead.
 3 Excusator etiam simplex ad allegandas causas absentie facilius in causa
 matrimonii, quàm in causa criminali admitti poterit, in consil. 18.
 num. 138. 64
 3 Excusator quilibet de populo admittitur, quando excusatio publicam
 continet utilitatem, in consil. 18. nu. 144. 65
 3 Excusator ad allegandum, & probandum impedimenta quando requi-
 ratur ad hoc, ut citatio non arceat, ibid. nu. 43. 54
 3 Excusatorem mittere quando possit citatus, & quando non, & quomo-
 do, uideas in uerb. citare, & citatio. 54
 3 Excusatio in bonis principalis debitoris, uel sui fideiusso-
 ris prius fieri debet, quàm actio hypothecaria contra tertium
 possessorem agatur, etiam si in instrumento ultra obligationem bo-
 norum fuisset appositum constitutum, seu precarium de possidendo,
 in consil. 80. nu. 11. 257
 Secus si creditor uia exequutia ex constituto, seu precario egisset,
 ibid. nu. 2. ead.
 3 Excusio in bonis principalis debitoris, quem notorium est non esse
 soluendo, non est necessaria, in consil. 80. nu. 4. 258
 Et quid tunc saltem requiratur, ibid. nu. 5. 6.
 3 Excusio contra heredes principalis debitoris non tollitur probando
 principalem debitorem, qui sit mortuus, non fuisse soluendo, nisi
 & heredes soluendo non esse probentur, in consil. 80. nu. 7. 258
 2 Exemplaria propriè dicuntur omnes scripturæ ex protocollo, siue ex ori-
 ginali matrice assumptæ, in consil. 1. nu. 7. 5
 3 Exemplaria simplicia, & copiarum non sunt cum die, anno, mense, & aliis fo-
 lemnibus, in consil. 92. nu. 22. 289
 Et quæ assumuntur ex originali alterius notarii, sunt, & assumuntur
 de mandato partium, uel iudicis, ibid. nu. 23. ead.
 3 Exemplum, & copia facit semiplenam probationem, quando non repe-
 ritur originale, in consil. 92. nu. 24. 289
 Et propter illud deferendū est iuramentū suppletorium, ibid. n. 25. ead.
 3 Exemplo legitime transumpto est fides indubitata adhibenda, in consil.
 144. num. 65. 414
 3 Exemplaria licet non restringant, faciunt tamen, ut dissimilia sub dicto ge-
 nerali non comprehendantur, in consil. 74. nu. 19. 245
 3 Exemplaria sunt strictè interpretanda, & secundum proprietatem
 uerborum intelligenda, in consil. 24. nu. 8. 81
 1 Nec sunt de persona ad personam, nec de loco, ad locum, nec de casu ad
 casum extendenda, ibid. nu. 9. ead.
 2 Exemplaria non restringunt regulam, quin casus similes, eandemq; uel ma-
 iorem rationem habentes includantur, in consil. 42. nu. 3. 394
 1 Exemptio concessa pro quibuscunque bonis presentibus, & futuris, cō-
 prehendit etiam bona post concessionem immunitatis acquisita,
 in consil. clxxiii. nu. 17. 646
 3 Exemptio solum trahitur ad bona præterita, & non ad futura post ex-
 emptionem acquisita, in consil. cl. nu. 34. 440
 3 Exemptiones diuini non debent portiones pauperum aggravare,
 in consil. cliv. nu. 16. 442

- Exemptiones in præiudicium solius principis, & domini loci valent, sed non in præiudicium aliorum subditorum, in cons. c. lii. n. 11. 446
- Exemptio data ab oneribus ad effectum, ut quis possit bona sua pacifice possidere, illisque uti, & gaudere absque molestia, non extenditur ad prohibitionem statuti de non alienando illa sine licentia, in cons. 173. num. 25. 646
- Exemptio ecclesie inferioris facta per prælatum ecclesie maioris cum relevatione certæ pensionis solvendæ personæ, & non loco, non valet, in cons. 18. num. 8. 37
- Exemptio loci, & ecclesie, & exemptio capituli, seu congregationis clericorum, uel monachorum, & exemptio populi inter se differunt, & exemptio uno ex prædictis alij non censetur exempti, in cons. 24. num. 7. 80
- Exemptio à iurisdictione ordinarii est gratiosa, & odiosa, & propterea stricti iuris, in cons. 24. num. 10. 81
- Et concessa monasterio quo ad se, & sua loca non extenditur ad loca facta sua post exemptionem, in cons. 24. num. 11. 81
- Exemptio concessa congregationi monachorum, seu monachis, clericis, vel canonicis, non facit exempta loca ipsi subiecta, in cons. 24. n. 17. 81
- Reliqua videas, in verb. immunitas.
- Exemptus non censetur Ecclesia ob exemptionem concessam monachis, vel clericis, seu illorum congregationi, vel capitulo, & in omnibus præter, quam in iurisdictione monachorum, & clericorum episcopo responderet, in cons. 24. num. 21. 82
- Et ea exempta una cum locis, clericis, & religiosis, populus tamen non censetur exemptus, & in iurisdictione illius Episcopo respondere tenetur, ibid. num. 23. 82
- Exemptus, etiam si sit ecclesia, ratione rei, uel personæ non exemptus iudicatur tanquam non exemptus, & iurisdictioni ordinarii subijciatur, in cons. 24. num. 24. 82
- Exempta non dicitur ecclesia parochialis quo ad curam parochianorum, sed quoad curam illorum subiecti ordinario, & dioecano loci, etiam si aliis quo ad se, & personas suas ecclesiasticas sit exempta, in cons. 24. num. 25. 82
- Idem in rectore illius, ibidem num. 26. 82
- Etiam si ecclesia illa ad monasterium exemptum pleno iure spectaret, ibid. num. 27. 82
- Exemptus, seu separatus à iurisdictione alicuius, cui primo subiectus erat, cuius statuti ligetur, in cons. 65. num. 118. & 120. pag. 244. cum seq.
- Exemptus una cum loco suo à iurisdictione episcopi si in loco suo exempto delinquat, à quo, & secundum quæ iura sit puniendus, in cons. 65. num. 120. 245
- Exemptio casu à iurisdictione alicuius loci, cui prius erat subiectum, si homines subditi, ac etiam domini castri exempti statuti loci illius, à quo fuerunt exempti, utantur, quomodo sibi præiudicent, in cons. lxx. num. 121. 245
- Exemptio potest sine licentia papæ superiori suo aliis ordinario submitti, sed non superiori extraneo, in cons. 7. num. 23. 16
- Exemptus citatus quando teneatur comparere allegatur suum priuilegium, & quando non, in cons. 18. num. 65. 57
- Exempti omnes ad que onera contribuere teneantur, in cons. 152. num. 10. & 13. 446
- Exempti teneantur ad onera respectu honorum post suam exemptionem acquisitorum, si primi possessores ad illa aliis tenebantur, in cons. c. lii. num. 17. 447
- Exemptus, à collectis, & oneribus censetur etiam ab impostis post exemptionem exemptus, in cons. c. li. num. 3. 437
- Et quomodo hoc procedat, ibid. num. 3. 6. 440
- Exempti, & priuilegiati seculares an teneantur soluere collectam ratione rei, quæ ad eos extitit venditionis, uel alio peruenit, pro qua collecta soluebatur, in cons. 150. num. 38. 441
- Vide etiam in verb. immunitas.
- Exempti ultimas voluntates est pium, & publicam utilitatem conuenit, in cons. 23. num. 42. 102
- Exequi non solum legata, & voluntates defunctorum ad pias causas, sed etiam generaliter omnes defunctorum dispositiones ad episcopum pertinet, etiam ex suo mero officio, uel etiam ad petitionem cuiuslibet de populo, ibid. num. 40. 104
- Exequi sententia suam potest delegatus Papæ, cui causa simpliciter est commissa, sicut in delegato inferioris, in cons. 116. num. 11. 337
- Exequendi ordo traditus in l. à dino pio. § in uenditione. ff. de re iudic. an sit necessarius, uel uoluntarius, in cons. 107. num. 1. 317
- A pronuntia de exequendo sententiam, uel laudum non potest de iure communi appellari, & huic appellacioni non est deferendum, in cons. 32. num. 5. 109
- Idem ex forma statutorum Bononiensium, ibi. num. 10. 109
- Nisi index in exequendo modum excederet, ibi. num. 6. 109
- Et tunc quoribus, & quomodo possit appellari, ibid. num. 7. 109
- A pronuntia de exequendo appellari non potest, & minus à commissione executionis, quando statuti loci uult, q. in casibus executionis iudicibus neutri partium succumbenti appellari liceat, ibi. num. 10. 109
- De exequendo commissio, & præceptum est pars executionis, ibidem numer. 9. 109
- Exequutio facta ab exequutore dato in literis, qui exequendo totaliter functus fuit officio, suo non potest ab illo reuocari, quando fuit ab ea appellatum, in cons. 13. num. 3. 46
- Executionis exceptionem impedituram exequutor meus admittere non debet, quando Papa super aliquo disposuit, & prouidit, & pro executione aliquid fieri sub certa forma iudicauit in cons. 14. n. 4. 48
- Exequutio facta ex falsa causa, & ex falsis allegationibus non ualet, in cons. 38. num. 3. 325
- Exequutio, & decretum iudicis pro maiori summa, quam sit debitor, iniuratur in totum, in cons. 181. num. 7. 109
- Exequutio fieri non potest in penis, quæ ipso iure infirmitas, nulla, & quita sententia declaratoria, & ad quid hæc sententia faciat, in cons. 20. num. 19. 109
- Exequutio fit, & committitur absque alia sententia, nullæ, iustitiam seruato, facta in iudicio confessione debiti, in cons. 10. num. 9. 109
- Et an ad executionem ex ab rupto procedatur absque datioe communi legalis, qui miserationis causa datur, ibi. num. 10. 109
- Executionis pars est commissio, & præceptum de exequendo, ibi. num. 9. 109
- Exequutio, ut per uiam alicuius exceptionis impediatur, quid recipitur, in cons. 85. num. 6. 109
- Exequutionem paratam, & celeritatem habet litera cambij, & tunc cum hic posita illi opponuntur, in cons. 33. num. 12. 109
- Exequutio peti potest à cessionario debitoris per instrumentum quatuor signatum, sicut à cedente, in cons. 187. num. 29. 109
- Et quomodo, ibid. num. 30. 109
- Et quibus casibus, ibid. num. 31. 109
- Exequutio sententiarum, uel instrumenti quando impediatur per causam nullitatis, & restitutionis in integrum, & qñ non, in cons. 119. num. 10. 109
- Executionis instrumentum petitor super reuocatione pacti præscripti adimpleto promissorum dicitur causa sumaria, & executoria, in cons. 211. num. 7. 109
- Exequutio instrumenti etiam quæritur, & executionem perueniens habentis, impeditur per exceptionem nullitatis, quæ innotescit probari potest, in cons. 177. num. 1. 4. & 11. 671
- Et quomodo incontinenti probari possit, ibi. num. 3. 671
- Exequutio instrumenti impeditur à nullitate ex dolo adiecti causæ, ibid. num. 5. 671
- Exequutionem non meretur instrumentum exequutum ad instrumentum, cuius non interest, in cons. 138. num. 3. 671
- Reliqua uideas in verb. instrumentum.
- Exequutor, & quando contra tutorem, qui pro pupillo litigat, in eius bonis fieri possit, in cons. 103. num. 1. & 3. pag. 310. cum seq.
- Et quid, si non esse legitime tutor, & liti se obstruiderit, ibi. num. 4. 671
- Exequutio sententiarum condemnatoriarum late contra pupillum, & tutorem est contra pupillum, & in eius bonis facienda, in cons. 103. num. 1. & 3. pag. 310. cum seq.
- Etiam si ex culpa, & mora tutoris fuisset condemnatus, ibi. num. 4. & 14. pag. ead. cum sequen.
- Et an exequutio in bonis pupilli etiam ratione expensarum, & damni fieri possit, ibi. num. 5. & 6. 671
- Exequutio realis sententiarum, à qua fuit appellatum, non potest applicatione pendere fieri, præsertim à iudice à quo etiam sit in sententia ipsum lata illius executionem commiserit, in cons. 16. num. 1. 337
- Exequutio sententiarum quando contra debitorem debitoris fieri potest, in cons. c. vii. num. 1. 109
- Reliqua de executione sententiæ uideas in verbo sententia.
- Exequutione semel facta uno modo, uel super una re, per quæ sit tutori consilium, non potest creditor uariare, in cons. c. vii. num. 1. 337
- Exequutio petita coram seculari, quando non impediatur per exemptionem usurariam, in cons. 211. num. 9. 109
- Ab executione exequutoris facta seruata forma tradita, & à reprobatione exceptionum propositarum, de quibus exequutor cognoscere non habet, & cetera non appellatur, in cons. 14. num. 9. 109
- Ab executione appellare non potest procurator etiam cum clausula generali absque speciali, & indiuiduo mandato, in cons. 15. num. 1. 109
- Videas reliqua de hoc in verb. procurator.
- A commissione executionis laudi, uel sententiæ, non potest appellari, in cons. 32. num. 9. 109
- Executionis modus, ut ab ea possit appellari, quid propter exemptiones oppositas non admittas dicatur excedit, ibi. num. 16. 109
- Et an fuerit modus executionis excessus, & an appellatio firmata, & non admittenda, quis cognoscit, ibid. num. 18. 109
- In executione excessus dicitur uno de tribus modis, ibi. num. 19. 109
- In executionis causis datur instantia uel iuris communis, uel statutoria, in cons. 38. num. 7. 109
- Et quando datur, & quando non, in cons. 40. num. 1. 2. 3. & 4. 109
- Exequutum ius cedi potest, in cons. 187. num. 28. 109
- In exequutiui primus actus habet uim litis contestationis, ibi. numer. 66. 109
- De executione laudi, arbitranti, rescripti, & priuilegi, uideas in verbo quocunque uerbo.
- Executionis delegatio, & commissio uideas in verb. delegatio, & commissio.
- Exequutio litterarum ad beneficia in earum executione debet tate eos, apud quos tunc possessio beneficii esset, in cons. 11. num. 1. 109
- Exequutorem in beneficiis non posse absque citatione possessionis, & causæ cognitione exequi etiam præteritus cuiuslibet clausula generalis appositæ demonstratur, in cons. 13. num. 1. 109
- Exequutor in literis beneficiis datus non potest de subreptione, & de aliis petitoriis concernentibus cognoscere, præteritus super possessorio retinenda agitur coram ordinario, ad quem ipse eo fuit recursus, ibid. num. 9. 109
- Exequutor ad beneficia citato possessore, seu detentore ecclesie possit liberi mandatum exequi, & mittere in possessionem inuicem, & amouere illum, qui in illa erat, quando hoc fuit illi commissum, absque citatione autem minime, in cons. 14. num. 2. 109
- Et quando, postquam immitendo in possessionem exequutus fuit, postea

a, quam se, addit
 re ingratum, unde
 (concordia facit, in
 a, nulli iurati
 in conf. 10. nu. 5.
 lque datione
 e exequendo in
 diatur, quid respo
 cambij, & tunc
 12.
 instrumentum quom
 49
 pediat per casu
 in conf. 13. nu. 14
 in pacti precario
 maria, & extrane
 quatione pona
 s, quæ incurren
 67. nu. 10.
 dolo adedi
 atium ad instum
 64
 pupillo linga
 pag. 310. con
 det, ibi. nu. 1.
 pupilli, con
 4, in conf. 14. nu.
 aus, ibi. nu. 1.
 lo luerat in
 expensarum, & h
 10.
 non potest app
 am si in sententia
 conf. 16. nu. 10.
 ebitionis huius
 sententia
 a re, per qui
 conf. 16. nu. 10.
 ediat per casu
 10.
 tradita, & 2. p
 cor cognoscunt
 am cum clausu
 conf. 17. nu. 10.
 non potest app
 do propter ex
 16.
 appellatio
 17.
 is, ibi. nu. 10.
 munis, vel hui
 1. 3. & 4.
 testationis, ibi
 17.
 uallegij, unde
 in verb. delegat
 exequutione debet
 in conf. 11. nu. 1.
 atatione possit
 libet clausu
 est de subreptione
 cognoscere, ap
 atio, ad quem
 motore ecclesie
 onem immunitat
 fuit illi commu
 1.
 exequutio fuit
 17.

fuit ingressus, in conf. 11. nu. 48.
 Abque eo, quod is dictam naturalem possessionem per aliquod iuris
 remedium recuperare possit, ibid. nu. 49.
 Expellere propria auctoritate ingressum ui, seu clam, possessione quan
 do liceat, & quando non, ibid. nu. 50.
 Reliqua uideas in uerb. auctoritas.
 Expellendi impune si potestas sit data, quomodo intelligatur, in conf.
 17. num. 33.
 EXPENSARUM appellatio de quibus intelligatur, in conf. 40. n. 38. 138
 Expensas utiles, & necessarias, non autem uoluntarias, seu uoluptua
 rias prelatas, & maritus facere debent, alias de suo facere censentur,
 in conf. 11. nu. 26.
 Expense quæ deducuntur de lucro in rebus ecclesiæ factis, ad hoc, ut di
 catur lucrum, in conf. 11. nu. 2.
 Expensas magnas a filio in re paterna de pecuniis suis bonisque aduen
 titiis factas filius a fratribus, hæredibusque patris repetere, & conse
 qui potest, in conf. 52. nu. 17.
 Expense contractus gratia utriusque celebrati debent esse commu
 nes, in conf. 169. nu. 7.
 Expense omnes in societate generali omnium bonorum societati impu
 tantur, nisi ex delicto socij proveniant, in conf. 190. nu. 3.
 Idem in expensis pro adipiscendo honore, aut dignitate filij alterius
 socij omnium bonorum, ibi. nu. 5. & 27.
 Expensa dotandi filiam quoad patrem est personalis, & necessaria tam
 respectu matrimonij, quam respectu dotis dandæ, ibid. nu. 7.
 Expense, quæ ob causam societatis non sunt, non imputantur societa
 ti, nec communicantur, ibi. nu. 12.
 Ab expensis excusatur, qui pro se unius doctoris opinionem habet, in
 conf. 1. nu. 3.
 Ab expensis utraque pars est absolueda ob rerum iudicatarum uarie
 tatem, difficultatem rei, ac utriusque mutuam uictoriam, in conf.
 135. num. 7.
 In expensis non fit condemnatio, quando de aliquo incidenti cogno
 scitur super iuris articulo, in conf. 135. nu. 8.
 Idem, si super illo incidenti pars uicta plurium doctorum consilia ad
 sui fauorem habuisset, ibi. nu. 9.
 Idem, si super negotio principali iustam haberet causam litigandi, nisi
 stilius loci aduersaretur, ibi. nu. 10.
 In expensis si ex forma statuti condemnandus sit is, ad cuius requisitio
 nem denuntiatur fuit malefium, quando denuntiati fuerint ab
 soluti, massarius denuntiatus ad expensas non tenetur, in conf. 180. n. 1. 516
 Et quod hoc verum sit, & massarius ipse ad expensas teneatur, ibi. n. 5. 517
 Expensarum condemnatio, quæ est accessoria, fieri potest absque cita
 tione partis, ibid. num. 6.
 Maxime si ex statuto iudex præcisè omnibus iuris remediis ad expen
 sas cogere potest, ibid. num. 7.
 EXPERIENTIA maior in antiquis, & maioribus iuris præsumptio
 ne præsumitur, in conf. 71. nu. 26.
 Experimentum rerum in administrando iustitiam, ac regendo multum ac
 tenditur, ibid. nu. 26.
 EXPOTI ad hospitale, uide in uerb. hospitale.
 EXPOTI quid solum tripliciter dicitur, & quomodo, in consilio 38.
 num. 39.
 Expri, & certificari persona debet cum duabus demonstrationibus, in
 conf. 1. numer. 41.
 Expriuntur quid in testamento specialiter, & nominatim etiam per uer
 ba uniuersalia, quamuis pro forma expressio specialis, & nominatim
 facta requireretur, in conf. 3. num. 9.
 Expri debet ea, quæ speciali prærogatiua sunt digna, alias pro omni
 sis habentur, in conf. 127. num. 13.
 Non expri, & poni generaliter, & obscure idem sunt, in conf. 161.
 numer. 14.
 EXPRESSUM id dicitur, quod uerbis generalibus fuit expressum, & sub
 illis continetur, in conf. 11. nu. 13.
 Expresum uerbis dicitur solum comprehensum, quando plura sunt ta
 quam diuersa considerata, in conf. 37. nu. 8.
 Expresum specialiter dicitur ea, quæ sunt uerbis generalibus compre
 hensum, in conf. 139. nu. 16.
 Expresum quid dicitur non solum uerbis specialibus, sed etiam gene
 talibus, in conf. 143. nu. 23.
 Expresum censi debet id, in quo solum uerba prolata uerificari pos
 sunt, in conf. 139. nu. 29.
 Expresum quid dupliciter dicitur, in conf. 11. nu. 35.
 Expresum quid uerbis generalibus dici, & effectum casus expressi spe
 cialiter operari potest, in conf. 70. nu. 27.
 Expresum quid dicitur non solum uerbis specialibus, sed etiam id, quod
 uerbis generalibus, & mente disponens comprehenditur, in conf.
 76. num. 103.
 Expresum dicitur id, quod tacite ex alio expresso colligitur, in conf.
 84. num. 49.
 Expresum, & specialiter aliquid fuisse per se declaratum, & posse per re
 lationem ad aliud certificari paria sunt, in conf. 110. nu. 58.
 Expresum illa omnia dicuntur, quæ continentur in eo, ad quod fit rela
 tio, in conf. 140. nu. 36.
 Expresum saltem quoad iuris effectus dicitur intellectus sumptus a con
 trario sensu ex uerbis contractus ibid. num. 15.
 Expresum idem dispositum de eo censi debet, de quo disponens inter
 rogatus ita disposuisset, in conf. 148. nu. 3.
 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 34.
 Expresum specialiter, & nominatim dici non potest id, quod dictum
 H 3 genera-

Index Confiliorum

- generaliter, & interminatè, in conf. elxi. nu. 28. 464
- 1 Expressis standum est, & non iis, quæ expressa non fuerunt, in confilio clui. nu. 7. 569
- 1 Expressum est maioris efficaciz, & roboris, quàm tacitum, in conf. 153. nu. 41. p. 575. & in conf. 130. nu. 84. uol. 1. 548
- 2 Vel saltem utrunque est eiusdem potentiz, & iudicii, in confilio 120. nu. 84. 548
- 1 Expressum operatur plus, quàm tacitum, in conf. 153. nu. 47. 575
- 2 Expressi, & taciti non semper idem iudicium, in conf. 128. nu. 19. 581
- 1 Expressum quando non faciat cessare tacitum, in conf. 91. nu. 12. 391
- 1 Expressus consensus facit cessare tacitum, in conf. 153. nu. 47. 575
- 2 Expressa hominis propositio tacitam etiã legis tollit, in conf. 11. n. 21. 50
- 2 Expressa testatoris dispositio plus, quàm tacita operatur, in confilio 790. nu. 43. 313
- 2 Expressa conditio est maioris potentiz, quàm tacita, in confilio. 112. nu. 23. 490
- 2 EXPRESSIO eorum, quæ tacite in sunt, facta eo modo, quo in sunt, nihil operatur in conf. 140. nu. 7. 623
- Et quando aliquid operetur, ibid. nu. 10. 625
- 1 Expressio conditionis, quæ tacite inerat, non debet aliquid operari, & maxime, ut actus dicatur uerè, & propriè conditionalis, eius quæ uerba uerè, & propriè debeant adimpleri, in conf. cxi. nu. 12. 759
- Sed largè, & impropriè possunt adimpleri, ibid. nu. 13. 759
- Reliqua de hoc uideas in uerb. conditio.
- 2 Expressio præcedens nominatim, & specialiter facta restringit sequentem generalitatem, ut solum comprehendat res similes, & eiusdem qualitatibus, in conf. 159. nu. 44. 694
- 2 Expressio specialis, indiuidua, & nominatim facta dicitur quando uerba generalia, & indefinita in uno tantum possunt uerificari, & hoc ipse disponens sciuerit, in conf. 172. nu. 42. 744
- 2 Expressio specialis, & nominatim facta in testamento pro forma requiritur potest etiam fieri per uerba uniuersalia, in conf. 111. nu. 9. 26
- 1 Expressio quæ sufficit ad hoc, ut princeps uideatur noluisse tollere ius alterius, illique præiudicare, in conf. 76. nu. 102. 328
- 1 Expressio nominatim particularium personarum, contra quas referendum conceditur, & libellus concipitur, non est in libello, & rescripto necessaria, sed debent in processu, & citatione exprimi, in conf. 19. nu. 33. 62
- Et quando, quomodo, & per quem hæc expressio, & nominatio fieri debeat, ibid. nu. 35. 62
- 1 Expressio rei, uel loci, ex quibus res debita solui debeat, quando demonstratiuè, & quando taxatiuè, seu dispositiue facta dicatur, ut si locus, uel res expressa pro satisfactioe debiti non sufficit, de aliis rebus fit satisfaciendum, uel secus, in conf. 37. nu. 34. 122
- Expressio falsæ causæ, uideas in uerb. causa, & falsus in uerb.
- 1 EXPROMISSOR dicitur, & tanquam talis, & intercessor dicitur promittere is, qui nomine tui soluere promittitur, si non confiter de mandato illi per titulum factum, in conf. 199. nu. 7. 753
- Reliqua uideas in uerb. promittere.
- EX SIC CARE flumen, alueum, lacum, stagnum, paludes, fossam, & similia, uideas in unoquoque uerbo.
- 1 EXTRACTA, & durare præsumitur res, quæ semel extitit, nisi contrarium probetur, in conf. 44. nu. 15. 153
- 1 EXTENDI ad aliud diuersum etiam ex maioriore rationis non debet licentia data emphyteote de alienando, locando, uel quid simile faciendum, in conf. 123. nu. 17. 494
- 2 Extenditur statutum etiam correctorium, exorbitans, & odiosum dispositum aliquid de nouo in casu uero ad alium casum etiam fictum à iure antiquo casu uerò equiparatum, in conf. xliii. nu. 7. 55
- Maximè si odium statuti esset rationale, ibid. nu. 8. 56
- 3 Extendatur an, & quando statutum loquens de casu uero ad casum fictum in conf. xliii. nu. 12. 56
- Reliqua uideas in uerb. statutum.
- 1 Extendi non debet constitutio pœnalis, & odiosa, in conf. 39. nu. 34. 375
- 2 Extendenda, & restringenda quomodo sit dispositio fauorabilis, & odiosa, in conf. cxv. nu. 20. 511
- 1 Extendenda est, & fauorabilis largitas imperialis, in conf. lxx. n. 17. 283
- 2 Extendibile non est exorbitans à regulis iuris communis, in confilio 107. nu. 19. 598
- 2 Extendi quando testamentum, aut aliud debet ad consilium sapientis, quid sapiens possit apponere, in conf. lli. nu. 4. 14. & 23. p. 25. cli seq. 590
- 2 Extensum uerbum est uerbum potest, in conf. cxxx. nu. 24. 590
- 1 Extensio de casu ad casum in exorbitantibus ex identitate, & similitudine rationis fieri potest, in conf. lxx. nu. 23. 283
- 3 Extensio etiam in exorbitantibus fit de casu uero ad fictum propter fauorem publicum, in conf. xliii. nu. 11. 56
- 2 Extensio ut fiat de casu ad casum equiparatum, sufficit equiparatio in casu extensionis, licet in aliis differant, in conf. xv. nu. 9. 58
- 2 Extensio fit in statutis à maioriore rationis, in conf. xl. nu. 15. 172
- 2 Extensio legis passiuè fit ad statuta, sed non ad dispositionem hominis onerosam, & præiudicialem, nisi super ea postea lex expresse disposuerit, in conf. cxlii. nu. 9. 554
- 2 Extensio de uno casu ad alium fieri potest in caducitate contingente ob pacta non seruata, in conf. 125. nu. 7. 499
- 3 Extensionem recipiunt uerba propter consuetudinem, in confilio clvii. num. 8. 455
- 2 Extensio fit propter publicam utilitatem, in conf. lvi. nu. 8. 488
- 2 Extensio etiam ex similitudine rationis non est locus, nec à propria uerborum significatione est recedendum, quando omnia disposita sunt ad litteram, & pro ut incarta continetur, seruanda, & intelligenda

Augustini Beroij.

- da, in conf. 38. nu. 6.
- 2 Nec de similibus ad similia, quando dispositio est intelligenda, & interpretanda, ut iacet, & de uerbo ad uerbum, & quæ interpretatio, & intelligentia tunc fieri, & capi debeat, in conf. 17. nu. 63.
- 1 Extensio in exorbitantibus, & correctio in materia statutorum non fit de casu ad casum improprium, seu improprium, in confilio 40. num. 6.
- 2 Extensio iuris exorbitantis non fit de casu ad casum, uel ad alium, in conf. xvi. nu. 17.
- 1 Extensio in exorbitantibus fieri non potest, in conf. cxv. nu. 7.
- Nec in correctoriis ex identitate rationis etiam scriptæ, in conf. cxv. nu. 27.
- Quod tamen limitatur, ibid. nu. 28.
- 3 Extensio non fit in rescriptis ad lites, in conf. 22. nu. 30.
- 3 Nec in rescripto, seu breui pœnali, in conf. cxi. nu. 18.
- 3 Nec in privilegiis etiam de maiori ad minus, in conf. clviii. nu. 43.
- 2 Extensio de casu ad casum nō fit i conditionibus uoluntatis, ibid. nu. 44.
- 2 Nec in fictionibus, & præsumptionibus legis, in conf. viii. nu. 12. p. 40.
- 2 Nec de casu ad casum i dispositione priuante uotum infusum, & commodo propter transitum ad secundam uotum in conf. 11. nu. 4.
- 2 Nec de similibus ad similia in fictione iuris, ibid. nu. 11.
- 2 Extensio dispositionis punientis contrahentem matrimonium non ad contrahentem sponsalia de futuro, ibid. nu. 4.
- 2 Extensio non fit in consuetudine exorbitantis iurisque consuetudine, in conf. 35. nu. 7.
- 2 Et ea in correctoriis, & odiosis cessat, in conf. cxv. nu. 73.
- 2 Extensio nunquam fit de simili ad simile in dispositione facta per uerba, tunc, & eo casu, in conf. cxix. nu. 9.
- 2 Extensio in fidei commissis, & prohibitione alienationis non fit de persona ad aliam rem, & personam, in conf. 84. nu. 51.
- 2 Extensio fit in testamentis, & substitutionibus ad casum omnium, quæ constat testatorem de illo casu idem fuisse dispositum, & rogatus fuisse, in conf. cii. nu. 13.
- 2 Extensio in substitutionibus causa uitandi absurdi quandoque, & quandoque non, ibid. nu. 31. & 37.
- Reliqua de extensione substitutionis, uideas in uerb. substitutio.
- 2 Extensio statuti odiosi, & à iure communi exorbitantis, alimpe præiudicialis non fit ad casum sub eius uerbis non comprehendit, in confilio 112. num. 36.
- Reliqua de extensione statuti, uideas in uerb. statutum.
- 2 Extensio fit in materia priuatiua, & exclusiua ex similitudine, & raritate rationis ad alium casum priuatiuum, & exclusiuum, in conf. 112. nu. 19.
- 2 Extensio cum eisdem qualitatibus intelligitur, ibid. nu. 20.
- 2 Extensionem capit repetitio qualitatibus, aut conditionibus, in conf. 70. nu. 70.
- 2 Extensio in correctoriis non fit etiam ex similitudine rationis, in conf. 149. nu. 1.
- 2 Extensio iurium exorbitantium, & correctorium loquentium de iuribus simpliciter non debet fieri ad casum mixtum, in conf. 159. nu. 24.
- 2 Extensio non fit de uno casu ad alium casum diuersum ex ratione raritate rationis in dispositionibus habilitantibus priuatiua, & exclusiua ad spūalia, & dignitates ecclesiasticas, in conf. 163. n. 24. p. 27.
- Secus, si in dispositione esset expressa ratio, quæ militaret in contrarium, quem extensio fieret, ibid. nu. 38.
- 1 Extensio dispositionis pœnalis, quæ simpliciter ad alium casum extenditur, non dicitur fieri quoad pœnam, sed solum quoad dispositionem, & decisionem, in conf. 171. nu. 6.
- Contra, quod etiam extendatur quoad pœnam, ibid. nu. 47.
- Reliqua de hoc uideas in uerb. dispositio.
- 2 Extensio legis uniuersaliter loquentis, & subsequentis legem particularem in aliquo casu particulari loquentem non fit ad casum legis particularis, nisi de eo speciale mentionem faciat, in conf. 171. nu. 3.
- Extensio instrumenti, & protocolli, uideas in uerb. instrumentum, & uerb. protocolum, & in uerb. notarius.
- 3 EXTRA IUDICIALIA merè à consensu partium dependunt, in confilio 21. nu. 10.
- 2 EXTRANEVM filio proprio præferri testatorem uoluisse non est presumendum, in conf. 71. nu. 1.
- 2 Extraneum una cum filio uocari à testatore non est inconueniens, ibid. num. 5.
- 2 Extraneus substituitur filiis institutis, & inuicem substituitur in dubio admittitur, nisi post mortem omnium, secus si specialiter esset substitutus omnibus filiis decedentibus, uel uni tantum decedente, ibi distinctè, & separatim, in conf. 71. nu. 6.
- 2 Extraneus substituitur ne præferatur illis, qui sunt de sanguine testatoris, uerba contra propriam significationem intelliguntur, in conf. 122. nu. 4.
- 1 Extranei loco est pia causa, uel ecclesia substituta, in conf. 159. nu. 24.
- 1 Extraordinaria onera damna, & interese dicuntur esse incerta, & liquida, in conf. 151. nu. 16.
- Reliqua de oneribus, & muneribus extraordinariis, uideas in uerb. onus, & in uerb. munus.
- 1 EXTRAVAGANS ignorari possit, iudex contra illam non debet probationem ferre, sed debet in causa super eisdere, donec papam contententiam ferat, sed debet in causa super eisdere, donec papam contententiam ferat, quauis extrauagans, & constitutio esset à iure communi contentans, in conf. 21. nu. 34.

ingredia, & in interpretatio, & nu. 61.	est descripta, in libris elementinarum, secundum illam ead.	1
ter, a thesaurum istum, in consi	ibid. nu. 35.	2
uel ad aliud, nu. 62.	est de iure extraneis, ibid. nu. 12.	3
cepta, in con	est de iure statum.	4
nu. 70.	conuenienti constitutione quomodo in iudiciis, sit procedendum	23
nu. 71.	ibid. nu. 40.	24
nu. 72.	publicata in curia romana post duos menses etiam ignora	25
nu. 73.	re, & sententia contra eam lata est nulla, quamvis illa nondum	26
nu. 74.	est, & respectus iuris redacta, in consviii. nu. 41. p. 23. & in consv. xcii.	27
nu. 75.	ibid. p. 24. n. 1.	28
nu. 76.	est de iudiciis facti probabiliter in cognita, in cons. 8. nu. 42.	29
nu. 77.	est de iudiciis quod probabiliter ignoratur, iuxta secundum illam no	30
nu. 78.	est de iudiciis prius consiliorum papam, in consv. xcii. nu. 28.	31
nu. 79.	est de iudiciis illam, ibid. nu. 34.	32
nu. 80.	est de iudiciis et regulis iuris inferuire, ibid. nu. 29.	33
nu. 81.	est de iudiciis nota, & in iudiciis allegari consuetudine esset, ibid. nu.	34
nu. 82.	est de iudiciis Pauli Secundi prohibens alienationem, seu concessionem	35
nu. 83.	est de iudiciis de re ecclesiarum in quibus casibus locum habeat, in co	36
nu. 84.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	37
nu. 85.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	38
nu. 86.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	39
nu. 87.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	40
nu. 88.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	41
nu. 89.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	42
nu. 90.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	43
nu. 91.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	44
nu. 92.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	45
nu. 93.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	46
nu. 94.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	47
nu. 95.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	48
nu. 96.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	49
nu. 97.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	50
nu. 98.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	51
nu. 99.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	52
nu. 100.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	53
nu. 101.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	54
nu. 102.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	55
nu. 103.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	56
nu. 104.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	57
nu. 105.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	58
nu. 106.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	59
nu. 107.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	60
nu. 108.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	61
nu. 109.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	62
nu. 110.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	63
nu. 111.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	64
nu. 112.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	65
nu. 113.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	66
nu. 114.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	67
nu. 115.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	68
nu. 116.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	69
nu. 117.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	70
nu. 118.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	71
nu. 119.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	72
nu. 120.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	73
nu. 121.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	74
nu. 122.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	75
nu. 123.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	76
nu. 124.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	77
nu. 125.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	78
nu. 126.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	79
nu. 127.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	80
nu. 128.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	81
nu. 129.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	82
nu. 130.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	83
nu. 131.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	84
nu. 132.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	85
nu. 133.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	86
nu. 134.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	87
nu. 135.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	88
nu. 136.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	89
nu. 137.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	90
nu. 138.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	91
nu. 139.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	92
nu. 140.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	93
nu. 141.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	94
nu. 142.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	95
nu. 143.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	96
nu. 144.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	97
nu. 145.	est de iudiciis in quibus casibus locum habeat, in co	9

1 Ad quæ teneatur, & quomodo liberetur, in conf. 137. nu. 17. § 14
 2 Velde reliqua plenus in uerb. promittere, & in uerb. promissio.
 3 Ex facto alieno, quod quis iussit ignoratur, obligari, & tenci non debet
 in conf. cxxiii. nu. 35. 730
 4 Quod limitatur. ibid. nu. 52. 732
 1 De facto alterius, ut quis teneatur, quid requiritur, in conf. cxcv. n. 9. § 22
 2 De facto ministri fui etiam male cullosidens quis teneatur, & quando, in
 conf. cxcv. nu. 8. & § 9. 616
 3 Factum familia, & officii, uideas in uerb. familia, & i uerb. officialis:
 4 Ad factum teneatur ille, qui teneatur uendere, in conf. xv. nu. 57. 44
 5 Et soluendo interesse liberatur, ibid. nu. 68. 45
 3 Ad factum obligatus ex dispositione testatoris, quæ fuit subrogata in lo
 cum obligationis ex conventionem partium dependentis, non tene
 tur præcisè facere, fed soluendo interesse liberatur, sicut contra, quan
 do quis teneatur ad factum ex obligatione hominis subrogata in locu
 obligationis legis, ibid. nu. 64. 44
 3 Ad factum obligatus liberatur soluendo interesse, ibid. nu. 7. 38
 3 Ad factum qui teneatur ex dispositione testatoris, & ex dispositione legis,
 cogitur præcisè facere, ibid. nu. 58. ead.
 4 Et quare, ibid. nu. 65. 45
 5 Fallit, ibid. nu. 64. 45
 4 Idem, quando factu potest momento, & facillimè explicari ibi. n. 59. ead.
 3 Contra, ibid. nu. 67. 45
 1 Ad factum obligatus propter instrumentum teneatur præcisè facere, nec of
 ferendo interesse libera, quæuis alius fecit, in conf. 137. n. 2. § 23
 4 Et quando hoc uerum fit, ibid. n. 8. & 14. p. ead. cum seq.
 1 Ad factum obligatus dicitur ille, qui est obligatus ad uendendum, seu
 faciendum instrumentum conditionis, & soluendo interesse liberatur,
 in conf. clv. nu. 18. 586
 4 Maxime si facultatem rei tradende non habear, ibid. nu. 19. ead.
 1 Ad factum obligatus soluendo interesse liberatur, in conf. clv. n. 18. ead.
 4 Factum quomodo in redditione rationum, & in calculatione continetur,
 & ardetur, uideas in uerb. rationes reddere, & in uerb. calculare.
 De facto antiquo uideas in uerb. antiquum.
 3 FACTIO NIS, & amittorum auctos, & caput de facto iniusto, & uiolento
 omnium illorum teneatur, in conf. lvi. nu. 18. 191
 2 FACULTAS sine facultatibus alicui concessis non debet uires, & fines
 eorum præteriri, neque à maioriore rationis, neque ex mente tacita
 concedentis in illis rectè arguitur, in conf. lxi. nu. 20. 246
 12 FALCIDA pro legitima iure naturæ debita capitur, quando de ea res
 spectu filiorum fit mentio, in conf. lxx. nu. 17. 269
 2 Falcidia appellatio, trebellianica etiam continetur, in conf. 79. nu. 41.
 p. 31. 2. & in conf. cxxii. nu. 3. p. 396. & in conf. 138. nu. 2. 615
 2 De falcidia ad trebellianicam argumentum procedit, in consilio lxxix.
 num. 41. 323
 2 Sed non simpliciter, & indistinctè, in conf. cxxii. nu. 14. 398
 3 Falcidia, & trebellianica à lege ueteri a comparantur, & quod de una lex
 noua introducta, de alio quod, introduxitle uidet, in conf. cxxii. n. 3. p. 396
 3 Non tamen in omnibus hoc uerum est, in conf. cxxii. nu. 14. 398
 2 Falcidia à quibus, & quando detrahatur, in conf. lxxvii. nu. 23. 282
 2 Falcidia quando de legatis, & fidei commissis particulatibus fit detrahen
 da, in conf. lxxvi. nu. 6. 306
 2 Falcidia, & trebellianica de legatis piis non detrahuntur, in consil. cxxiii.
 num. 10. 397
 2 Falcidia difficilior, quam trebellianica detrahatur, stante prohibitione
 alienationis, & quare, in conf. cxxii. nu. 16. 198
 2 Falcidia quando detrahatur, in conf. cx. nu. 72. 481
 3 Falcidia detrahi potest de promissis, seu donatione omnium bonoru
 post mortem promittentis facit, in conf. 29. nu. 4. § 8. & 27. 102. & 104
 3 Falcidia, iuxta trebellianicam detrahi potest de donatione causa mortis, in
 conf. xxx. nu. 11. p. 102. & 127. 104
 1 Falcidia per testatorem non per uerba generalia, sed specialiter, & expres
 se prohiberi debet, in conf. 193. nu. 63. 733
 2 Falcidia expresse, non autem tacite prohiberi debet, in consilio cxxiii.
 num. 7. 397
 2 Falcidiam posse à testatore prohiberi est nouo iure introductum, in con
 sil. 79. nu. 45. 333
 2 Falcidia ex prohibitione alienationis bonorum à testatore prohibita
 detrahi censetur, ibid. nu. 42. 332
 2 Falcidia, & trebellianica dicitur prohibita, quando facta est prohibitio
 alienationis bonorum, in conf. 93. nu. 2. 396
 3 Contra ibid. nu. 13. p. 324. maxime in filiis primi gradus.
 2 Falcidia, & trebellianica ex re certa legata detrahi prohiberi dicitur, quan
 do res illa est prohibita alienari, focus est in prohibitione alienatio
 nis omnium bonorum, & quæ sit ratio differentie, in consilio cxxiii.
 num. 15. 398
 2 Falcidia prohibita detrahi ex certa re legata, uel de legatis piis potest
 ex aliis legatis integre deduci, ibid. nu. 15. ead.
 3 Falcidie beneficio renuntiasse censetur hæres, qui inceptis integris solu
 ere legata, ibid. nu. 78. 404
 2 Quod declarat, ibid. nu. 75. 405
 2 Falcidia ob non confessionem inuentarii amittitur, in conf. 93. nu. 14. p.
 398. & in conf. cxx. nu. 73. 481
 2 De falcidia amissione ob non confessionem inuentarii dispositum non
 debet ad trebellianicam trahi, in conf. 138. nu. 9. 615
 3 FALSI TAS, omnisque fides suspicio, maxime in testamentis est fugien
 da, in consil. lvi. nu. 4. 218
 2 Falsitatis omnis suspicio tollitur in testamento manu testatoris scripto,
 in consil. lvi. nu. 16. 613
 2 Quod declarat, ibid. nu. 63. 613